

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v drugem kvartalu 2019

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

8. člen (poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

1. Splošno

2. Dokazni standard

- ◆ Upnik je insolventnost dolžnika gradil na zakonskih domnevah trajnejše nelikvidnosti in daljše plačilne nesposobnosti kot stanjih, ki dokazujeta insolventnost dolžnika. Vse zakonske domneve pa je temeljil na dejstvu obstoja terjatve (iz nepravnomočne sodbe), ki je le verjetno izkazana. Ker mora biti insolventnost dolžnika kot materialnopravna predpostavka za začetek stečajnega postopka dokazana, ta standard ne more biti izpolnjen, če zakonske domneve insolventnosti temeljijo na predpostavki, ki je le verjetno izkazana. Drugače povedano: za izkaz aktivne legitimacije upravičenega predlagatelja zadostuje verjeten izkaz terjatve in prvostopenjsko sodišče je pritožniku tudi priznalo legitimacijo za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja, ne zadostuje pa v obravnavanem primeru za dokaz insolventnosti dolžnika. Spričo navedenega ni utemeljen pritožbeni očitek, da niti pravila, ki določajo legitimacijo, niti pravila, ki urejajo vprašanje insolventnosti, ne določajo, da bi morala biti obveznost, na katero se opira predlagatelj, ugotovljena s pravnomočno odločbo. Pravilno je zato prvostopenjsko sodišče ugotovilo, da je vprašanje dokazanosti obstoja terjatve predhodno vprašanje za presojo insolventnosti dolžnika.

VSL Sklep Cst 217/2019, 29. 5. 2019

3. Trajnejša nelikvidnost

- ◆ Pritožnika ne izkažeta niti ne trdita, da bo dolžnik terjatve dobil v kratkem poplačane. Le verjetno izkazani priliv denarnih sredstev v obdobju, ki je odločilno za presojo dolžnikove trajnejše nelikvidnosti, lahko vpliva na presojo dolžnikove likvidnosti.

VSL Sklep Cst 86/2019, 20. 2. 2019

- ◆ Upnik je uspel izkazati, da ima do dolžnika terjatev, s plačilom katere dolžnik zamuja več kot dva meseca, in da je dolžnik insolventen. Upniku ni bilo treba dokazovati, da ima pravni interes za vložitev predloga za začetek stečajnega postopka. Sodišče je obrazložitev oprlo na dokaz, ki ga je pridobilo samo,

brez predloga strank, in ki ga ni izvedlo na naroku. V tem delu je bila storjena zatrjevana absolutno bistvena kršitev pravil postopka, ki pa ne zahteva razveljavitve izpodbijanega sklepa. Četudi je namreč sodišče prve stopnje odločitev oprlo tudi na dokaz, to je obvestilo finančnega urada z dne 7. 11. 2018, in ga uporabilo za zavrnitev dolžnikovega ugovora, da ni insolventen, je sodišče do iste ugotovitve utemeljeno prišlo tudi brez upoštevanja tega dokaza. Iz zadnjega dela obrazložitve izpodbijanega sklepa namreč izhaja, da sodišče prve stopnje ugovora trajnejše nelikvidnosti ni presojalo zgolj na podlagi obvestila finančnega urada, temveč je predvsem ugotovilo, da je nesporno dejstvo, da dolžnik prejema pokojnino v višini 534,99 EUR.

VSL Sklep Cst 106/2019, 19. 3. 2019

4. Neizpodbojna domneva

5. Dolgoročna plačilna nesposobnost

6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi

7. Insolventnost in delovno razmerje

15. člen (finančno prestrukturiranje)

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

18. člen (ožje povezana oseba)

- ◆ Stečajni postopek nad dolžnikom je bil uveden 22. 4. 2009, začel pa 13. 8. 2009. Do takrat (od 27. 6. 2008) je bil A. A. dolžnikov družbenik in hkrati tudi eden od direktorjev. Iz sodnega registra za Š., ki je 6. 3. 2019 vložila zahtevo za vstop v upniški odbor, pa je razvidno, da je bil A. A. od 30. 11. 2006 do 13. 2. 2019 tudi direktor te družbe. Edini lastnik poslovnega deleža v Š. je K. d. o. o., čigar edini lastnik poslovnega deleža je sin A. A. B. B. Zato drži presoja sodišča prve stopnje, da ima Š. d. o. o., ki zahteva članstvo v upniškem odboru stečajnega dolžnika, preko lastnika poslovnega deleža v K. d. o. o. B. B., v razmerju do A. A., položaj ožje povezane osebe.

VSL Sklep Cst 223/2019, 23. 5. 2019

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

- ♦ Kot zavarovana terjatev v insolvenčnem postopku se šteje zgolj tista terjatev upnika, ki je zavarovana s pravico do prednostnega plačila iz vrednosti premoženja, ki je predmet te pravice. Med ločitvene pravice zato spadata, na primer, zastavna pravica, kot tudi pravica fiduciarja pri prenosu lastninske pravice v zavarovanje. Navedeno pomeni, da druga sredstva zavarovanja (npr. menica, ček), ki ne ustvarjajo pravice upnika do plačila njegove terjatve iz določenega premoženja insolventnega dolžnika pred plačilom terjatev drugih upnikov iz istega premoženja, upniku, v skladu z določbami ZFPPIPP, ne dajejo ločitvene pravice. Zastavna pravica služi zavarovanju ene ali več terjatev in pooblašča zastavnega upnika, ki mu terjatev ob zapadlosti ni izpolnjena, da se poplača iz vrednosti zastavljenega objekta. Poplačilna pravica zastavnega upnika poleg glavnice zajema tudi obresti in stroške in ima prednost pred vsemi drugimi upniki zastavitelja. Upnik lahko zahteva od sodišča prodajo zastavljene nepremičnine in poplačilo terjatve iz prejete kupnine s hipotekarno tožbo, lahko pa od realnega dolžnika, ki je hkrati osebni dolžnik, zahteva plačilo terjatve z dajatveno tožbo. Dolžnik kljub ustanovljeni zastavni pravici na nepremičnini jamči za terjatev s celotnim premoženjem.

Zakon določa, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva na zavarovano terjatev, ne pa, da ne vpliva na ločitveno pravico. Stališče, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva (samo) na tožbeni zahtevek iz hipotekarne tožbe, zato iz navedenih določb ZFPPIPP ne izhaja. Po presoji pritožbenega sodišča je zato pravilna takšna razlaga navedenih določb ZFPPIPP, po kateri potrjena prisilna poravnava ne učinkuje na samo terjatev ločitvenega upnika, torej na njegovo materialnopravno upravičenje, da od dolžnika zahteva izpolnitev obveznosti. V primeru, če vrednost premoženja, danega v zavarovanje, ne dosega zneska zavarovane terjatve, se ločitveni upnik v tem delu terjatve poplača pod pogoji prisilne poravnave. Vrstni red, po katerem bi moral zastavni upnik najprej uveljavljati plačilo iz zastavljene stvari in šele če vrednost zastavljenega premoženja ne bi dosegla vrednosti terjatve, razliko izterjati iz drugega dolžnikovega premoženja, bi moral biti v ZFPPIPP izrecno določen, zakon pa takega pravila ne določa. Ločitveni upnik se lahko do višine zavarovane terjatve poplača iz kateregakoli dolžnikovega premoženja in ni dolžan primarno uveljavljati poplačila iz predmeta zavarovanja.

VSL Sklep I Cpg 15/2018, 3. 7. 2018

- ♦ Zastavna pravica upnice na solastniškem deležu dolžnice še vedno obstoji, zato slednja odgovarja za hipotekarno obveznost (s hipoteko zavarovano terjatev upnice) kot realna dolžnica. V tem stvarnopravnem razmerju nasto pa kot zastaviteljica, torej oseba, proti kateri učinkuje zastavna pravica, izvršba zoper njo pa je bila dovoljena zaradi zaznambe neposredne izvršljivosti notarskega zapisa v zemljiški knjigi. Priznanje izločitvene pravice v stečajnem postopku ni povezano z vprašanjem obstoja upničine terjatve, temveč zgolj z vprašanjem resničnega (dejanskega) lastništva določenega premoženja s strani stečajnega dolžnika oziroma obsegom stečajne mase. Ločitvena pravica predstavlja posebno upravičenje v okviru stečajnega postopka, torej pravico do prednostnega poplačila iz določenega premoženja insolventnega dolžnika. Po naravi stvari je ta pravica povezana s premoženjem, ki je v lasti stečajnega dolžnika oziroma sodi v stečajno maso, pogojena pa je s tem, da upnik še pred začetkom stečajnega postopka pridobi na njem zastavno pravico. Pritožbene navedbe, da je o neobstoju hipoteke na solastniškem deležu dolžnice odločeno že s sklepi o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic v postopku osebnega stečaja nad B.Ž., torej niso utemeljene.

VSK Sklep I Ip 352/2018, 14. 5. 2019

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

- ♦ Kot zavarovana terjatev v insolvenčnem postopku se šteje zgolj tista terjatev upnika, ki je zavarovana s pravico do prednostnega plačila iz vrednosti premoženja, ki je predmet te pravice. Med ločitvene pravice zato spadata, na primer, zastavna pravica, kot tudi pravica fiduciarja pri prenosu lastninske pravice v zavarovanje. Navedeno pomeni, da druga sredstva zavarovanja (npr. menica, ček), ki ne ustvarjajo

pravice upnika do plačila njegove terjatve iz določenega premoženja insolventnega dolžnika pred plačilom terjatev drugih upnikov iz istega premoženja, upniku, v skladu z določbami ZFPPIPP, ne dajejo ločitvene pravice. Zastavna pravica služi zavarovanju ene ali več terjatev in pooblašča zastavnega upnika, ki mu terjatev ob zapadlosti ni izpolnjena, da se poplača iz vrednosti zastavljenega objekta. Poplačilna pravica zastavnega upnika poleg glavnice zajema tudi obresti in stroške in ima prednost pred vsemi drugimi upniki zastavitelja. Upnik lahko zahteva od sodišča prodajo zastavljene nepremičnine in poplačilo terjatve iz prejete kupnine s hipotekarno tožbo, lahko pa od realnega dolžnika, ki je hkrati osebni dolжник, zahteva plačilo terjatve z dajatveno tožbo. Dolжник kljub ustanovljeni zastavni pravici na nepremičnini jamči za terjatev s celotnim premoženjem. Zakon določa, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva na zavarovano terjatev, ne pa, da ne vpliva na ločitveno pravico. Stališče, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva (samo) na tožbeni zahtevek iz hipotekarne tožbe, zato iz navedenih določb ZFPPIPP ne izhaja. Po presoji pritožbenega sodišča je zato pravilna takšna razlaga navedenih določb ZFPPIPP, po kateri potrjena prisilna poravnava ne učinkuje na samo terjatev ločitvenega upnika, torej na njegovo materialnopravno upravičenje, da od dolžnika zahteva izpolnitev obveznosti. V primeru, če vrednost premoženja, danega v zavarovanje, ne dosega zneska zavarovane terjatve, se ločitveni upnik v tem delu terjatve poplača pod pogoji prisilne poravnave. Vrstni red, po katerem bi moral zastavni upnik najprej uveljavljati plačilo iz zastavljene stvari in šele če vrednost zastavljenega premoženja ne bi dosegla vrednosti terjatve, razliko izterjati iz drugega dolžnikovega premoženja, bi moral biti v ZFPPIPP izrecno določen, zakon pa takega pravila ne določa. Ločitveni upnik se lahko do višine zavarovane terjatve poplača iz kateregakoli dolžnikovega premoženja in ni dolžan primarno uveljavljati poplačila iz predmeta zavarovanja.

VSL Sklep I Cpg 15/2018, 3. 7. 2018

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

- ♦ Znesek, ki se izterjuje, predstavlja neplačane prispevke za socialno varnost, ki imajo, ne glede na to, da se nanašajo na tožečo stranko kot samostojnega podjetnika, naravo prednostnih terjatev, za katere odpust obveznosti ne učinkuje.

UPRS Sodba III U 64/2017-9, 15. 6. 2018

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

- ♦ Pritožbeno sodišče soglaša s stališčem sodišča prve stopnje, da je treba za dokaz pravno poslovne pridobitve lastninske pravice razpolagati z listino oziroma listinami, ki izkazujejo verigo prenosov lastninske pravice (skupaj s pisnimi zemljiškoknjižnimi dovolili), je pa sodišče prve stopnje zmotno zaključilo, da bi bila morebitna vložena tožba na uveljavitev izločitvene pravice nesklepčna zgolj zato, ker k njej ne bi bila priložena sporna prodajna pogodba. Dovolj bi bilo namreč, da bi se C. d. o. o. v tožbi nanjo sklicevala, priložila pa bi jo naknadno, seveda upošteva pravila prekluzije v pravnem postopku. Iz trditev, da je bila nepremičnina pridobljena v last na podlagi veljavnega zavezovalnega in razpolagalnega pravnega posla, le vpis v zemljiško knjigo ni bil izveden, izhaja, da tožeča stranka trdi, da ima na sporni nepremičnini pričakovano lastninsko pravico, ki je nastala pred začetkom stečajnega postopka. Glede na to bi bila morebitna vložena tožba za uveljavitev preterane izločitvene pravice nesklepčna, ker pravno poslovna pridobitev lastninske pravice sploh ne more biti podlaga za uveljavitev

izločitvenega zahtevka v stečajnem postopku. Pravila za uveljavitev prerokane izločitvene pravice v pravdi določa 310. člen ZFPPIPP in glede vrste zahtevka napotuje na prvi odstavek 309. člena ZFPPIPP (prvi odstavek 310. člena ZFPPIPP), ki vse možne zahtevke veže na opredelitev izločitvene pravice iz 22. člena ZFPPIPP. Izločitveni upnik na podlagi 2. točke prvega odstavka 22. člena ZFPPIPP je namreč lahko le tisti, ki je lastninsko pravico pridobil s priposestvovanjem ali na drug izviren način. V trenutku, ko bi C. d. o. o. razpolagala z vsemi listinami (to je prvo prodajno pogodbo z zemljiškoknjižnim dovolilom), bi lahko kljub začetnemu stečajnemu postopku lastninsko pravico vpisala v zemljiško knjigo. Glede na to prijava izločitvene pravice C. d. o. o. v stečaju sploh ni bila potrebna.

VSL Sodba I Cpg 614/2017, 23. 1. 2019

- ♦ Pravno podlago za zahtevek za plačilo denarnega zneska, doseženega s prodajo premoženja, ki je predmet izločitvene pravice, predstavlja določba petega odstavka v zvezi s četrnim odstavkom 299. člena ZFPPIPP. V ponovljenem postopku je bilo zato treba ugotoviti, ali je na nepremičninah, preden so bile prodane, obstajala izločitvena pravica tožeče stranke. Priposestvovanje je kot izvirni način pridobitve lastninske pravice že pojmovno izključeno, kadar je domnevni priposestvovalec že lastnik stvari na drugi podlagi (npr. s pridobitvijo lastninske pravice na izveden način).

VSL Sodba I Cpg 360/2018, 27. 3. 2019

- ♦ Priznanje izločitvene pravice v stečajnem postopku ni povezano z vprašanjem obstoja upničine terjatve, temveč zgolj z vprašanjem resničnega (dejanskega) lastništva določenega premoženja s strani stečajnega dolžnika oziroma obsegom stečajne mase. Ločitvena pravica predstavlja posebno upravičenje v okviru stečajnega postopka, torej pravico do prednostnega poplačila iz določenega premoženja insolventnega dolžnika. Po naravi stvari je ta pravica povezana s premoženjem, ki je v lasti stečajnega dolžnika oziroma sodi v stečajno maso, pogojena pa je s tem, da upnik še pred začetkom stečajnega postopka pridobi na njem zastavno pravico. Pritožbene navedbe, da je o neobstoju hipoteke na solastniškem deležu dolžnice odločeno že s sklepi o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic v postopku osebnega stečaja nad B.Ž., torej niso utemeljene.

VSK Sklep I Ip 352/2018, 14. 5. 2019

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

- ♦ Določba prvega odstavka 101. člena OZ določa, da v dvostranskih pogodbah ni nobena stranka dolžna izpolniti svoje obveznosti, če druga stranka ne izpolni ali ni pripravljena sočasno izpolniti svoje obveznosti, razen če je dogovorjeno ali z zakonom določeno kaj drugega ali če kaj drugega izhaja iz narave posla. Drugi odstavek istega člena določa, da če pa na sodišču ena stranka ugovarja, da ni dolžna izpolniti svoje obveznosti, dokler tudi druga stranka ne izpolni svoje, ji sodišče naloži, da mora izpolniti svojo obveznost takrat, ko jo izpolni tudi druga stranka. Iz sodne prakse izhaja, da gre za enega od materialnopravnih ugovorov, ki vplivajo na utemeljenost tožbenega zahtevka. S tem, ko sodišče ugovoru toženca ugodi (na način, da v izreku sodbe izreče pogoj, da je toženec dolžan izpolniti le, če obenem tudi tožnik izpolni svojo obveznost), deloma zavrne tožbeni zahtevek tožnika. Prisodi tožniku torej nekaj manj, ne pa nekaj drugega (extra petitum), kot je zahteval. Teorija v primeru delne neizpolnitve poudarja, da je treba izhajati iz okoliščin primera. Če je popolna izpolnitev bistven element med strankama, je treba delno neizpolnitev obravnavati enako kot neizpolnitev, sploh če obveznost nasprotna stranke ni deljiva. Ta ima v tem primeru pravico uveljavljati ugovor v celoti in zadržati svojo izpolnitev toliko časa, dokler stranka, ki zamuja, ni pripravljena izpolniti manjkajočega dela pomanjkljive izpolnitve. Tožničina

izpolnitev je deljiva (plačilo kupnine po delih), toženkina pa ne (izstavitev zk. listine), zato je toženkin ugovor neizpolnjene pogodbe utemeljen.

VSL Sodba I Cpg 968/2018, 9. 1. 2019

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščenec ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

30. člen (upravljanje tveganj)

31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)

32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

- ♦ Kadar predlog za začetek stečajnega postopka vloži dolžnikov upnik, zakon dolžniku omogoča, da se dolžnik finančno prestrukturira in odpravi insolventnost bodisi znotraj postopka prisilne poravnave, bodisi s povečanjem osnovnega kapitala (prvi odstavek 238. člena ZFPPIPP). Za pripravo predloga za prisilno poravnavo ali za izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki pa je dolžniku po zakonu dan sorazmerno kratek fiksni rok dveh mesecev, šteto od poteka roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Predpostavlja se, da je k ukrepom za odpravo insolventnosti poslovodstvo družbe pristopilo že pred vložitvijo upnikovega predloga. Zakonska dolžnost poslovodstva družbe, ki postane insolventna, je namreč po 35. členu ZFPPIPP v enem mesecu po nastopu insolventnosti sestaviti poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja. To pa pomeni, da poslovodstvo insolventne družbe ne sme čakati, da bo k ukrepom finančnega prestrukturiranja vzpodbujeno šele z upnikovo vlogo za začetek stečajnega postopka, pač pa mora s pripravami za izvedbo finančnega prestrukturiranja oziroma odprave insolventnosti pristopiti že v roku iz 35. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 87/2019, 27. 2. 2019

36. člen (sklic skupščine)

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

38. člen (obveznost poslovodstva vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

39. člen (obveznosti poslovodstva glede postopka prisilne poravnave)

40. člen (obveznosti poslovodstva po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

42. člen (odškodninska odgovornost članov posloводства)

- ♦ Določba prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP določa znesek zgornje meje odgovornosti za škodo, za katero upnikom odgovarja posamezen član posloводства. Če je ugotovljena škoda nižja, član posloводства odgovarja "samo" do višine ugotovljene škode. Če pa škoda upnikom sploh ne nastane, član posloводства ni odškodninsko odgovoren.

VSRS Sodba III Ips 66/2018, 19. 3. 2019

Iz obrazložitve:

15. Posloводство se odškodninske odgovornosti (poleg izrecno določene možnosti celotne ali delne razbremenitve odgovornosti po četrtem odstavku 42. člena ZFPPIPP) lahko razbremeni, če dokaže, da upnikom zaradi očitane protipravnega ravnanja škoda sploh ni nastala, delno pa se je lahko razbremeni, če dokaže, da je škoda manjša od skupnega zneska domnevane škode (drugi odstavek 42. člena ZFPPIPP).

16. Odškodninska odgovornost posameznega člana posloводства je, če tako kot v tem primeru očitano dejanje ni bilo izvedeno namenoma ali iz hude malomarnosti (29. točka obrazložitve sodbe sodišča prve stopnje; drugi odstavek 44. člena ZFPPIPP), omejena na znesek višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana posloводства v letu, v katerem je bilo izvedeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Če je dvakratnik skupnega zneska prejemkov posameznega člana posloводства majhne družbe nižji od 20.000,00 EUR, se njegova odgovornost omeji na absolutni znesek 20.000,00 EUR (prvi odstavek 44. člena ZFPPIPP). Navedeni omejitvi veljata, kadar je obseg ugotovljene škode večji od dvakratnega skupnega zneska prejemkov člana posloводства oziroma kadar je obseg ugotovljene škode večji od 20.000,00 EUR, dvakratni skupni znesek prejemkov člana posloводства pa tega zneska ne dosega.

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

- ♦ V skladu s prvim odstavkom 263. člena ZGD-1 mora član organa nadzora delovati s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika. Predpisana je torej skrbnost strokovnjaka, ki mora poznati strokovna pravila poslovoidenja oziroma upravljanja gospodarskih subjektov. Ugotovitev opustitve takšne skrbnosti pri delovanju, ki ima znake kršitve iz 2. točke prvega odstavka 43. člena ZFPPIPP, pomeni kršitveno ravnanje, za katero se ob upoštevanju prvega in drugega odstavka 44. člena ZFPPIPP domneva, da je storjeno z navadno malomarnostjo, če se ne dokaže težje oblike krivde. Huda malomarnost pa je podana takrat, ko je iz okoliščin primera mogoče sklepati, da bi toženec na dolžno ravnanje moral sklepati že z nižjo stopnjo skrbnosti, ne torej strokovnjaka ampak povprečnega človeka, ki bi mu bil zaupan nadzor nad takšnim gospodarskim subjektom. Da bi sodišče smelo ugotavljati višjo stopnjo krivde, pa bi tožeča stranka morala (pravočasno) ponuditi ustrezno trditveno podlago in predlagati dokaze.

VSRS Sklep III Ips 9/2019, 10. 5. 2019

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

- ♦ Višina morebitne škode lahko vpliva le na višino pritožnikove obveznosti, v samo odškodninsko odgovornost pa ne more posegati. Škoda zaradi morebitnih nedovoljenih ravnanj uprave oziroma pritožnika kot njenega predsednika je namreč že nastala. Če pa bo zaradi uspeha v tej pravdi v končni posledici prišlo do večjega poplčila upnikov, je pritožnikov položaj varovan z zahtevkom iz šestega

odstavka 44. člena ZFPPIPP. Uspeh tožeče stranke na pravni položaj pritožnika lahko vpliva le negativno, v takem primeru pa niso izpolnjeni pogoji za dopustnost intervencije

VSL Sklep I Cpg 797/2018, 27. 2. 2019

- ♦ Določba prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP določa znesek zgornje meje odgovornosti za škodo, za katero upnikom odgovarja posamezen član posloводства. Če je ugotovljena škoda nižja, član posloводства odgovarja "samo" do višine ugotovljene škode. Če pa škoda upnikom sploh ne nastane, član posloводства ni odškodninsko odgovoren.

VSRS Sodba III Ips 66/2018, 19. 3. 2019

- ♦ V skladu s prvim odstavkom 263. člena ZGD-1 mora član organa nadzora delovati s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika. Predpisana je torej skrbnost strokovnjaka, ki mora poznati strokovna pravila poslovoidenja oziroma upravljanja gospodarskih subjektov. Ugotovitev opustitve takšne skrbnosti pri delovanju, ki ima znake kršitve iz 2. točke prvega odstavka 43. člena ZFPPIPP, pomeni kršitveno ravnanje, za katero se ob upoštevanju prvega in drugega odstavka 44. člena ZFPPIPP domneva, da je storjeno z navadno malomarnostjo, če se ne dokaže težje oblike krivde. Huda malomarnost pa je podana takrat, ko je iz okoliščin primera mogoče sklepati, da bi toženec na dolžno ravnanje moral sklepati že z nižjo stopnjo skrbnosti, ne torej strokovnjaka ampak povprečnega človeka, ki bi mu bil zaupan nadzor nad takšnim gospodarskim subjektom. Da bi sodišče smelo ugotavljati višjo stopnjo krivde, pa bi tožeča stranka morala (pravočasno) ponuditi ustrezno trditveno podlago in predlagati dokaze.

VSRS Sklep III Ips 9/2019, 10. 5. 2019

44.a člen (taksna oprostitvev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelji)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

48. člen (načelo hitrosti postopka)

- 1. Instrukcijski roki**
- 2. Prekinitev postopka**

3. Nadzor upravitelja

4. Razno

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

- ♦ Po določilu druge alineje 3. točke drugega odstavka 52. člena ZFPPIPP je v primeru, če dolжник v Sloveniji nima niti stalnega niti začasnega prebivališča, za odločitev o začetku postopka zaradi insolventnosti pristojno tisto sodišče, na območju katerega je premoženje dolžnika. Ob uvedbi tega postopka je dolжник v Sloveniji imel tako premoženje kot nepremično premoženje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju. Torej je bilo Okrožno sodišče v Ljubljani stvarno in krajevno pristojno za odločitev o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom. Ne glede na to, da se je dolжник po uvedbi postopka osebnega stečaja vsega svojega premoženja znebil, pa prvostopenjsko sodišče na podlagi določila 89. člena Zakona o mednarodnem zasebnem pravu in postopku ostaja pristojno za izvedbo predmetnega postopka. Po tem določilu so namreč za oceno pristojnosti sodišča Republike Slovenije odločilna dejstva, ki obstajajo takrat, ko postopek začne teči. V pravnem postopku je to z vložitvijo tožbe, v stečajnem pa z uvedbo postopka osebnega stečaja. Po določilu prvega odstavka 101. člena ZFPPIPP daje sodnik, ki vodi postopek, upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna. Če že upravitelj sam ni zaznal, da dolжник odsvaja premoženje, bi ga moralo na to opozoriti sodišče. Upravitelj pa bi nato lahko upnikom dal pobudo, naj predlagajo ustrezne ukrepe za zaščito dolžnikovega premoženja. Skladno z določilom prvega odstavka 240. člena ZFPPIPP je le upnik tisti, ki lahko predlaga izdajo začasnih odredb v zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika. Sodišče take začasnih odredb po uradni dolžnosti samo ne sme izdati.

VSL Sklep Cst 44/2019, 23. 1. 2019

53. člen (sestava sodišča)

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

56. člen (stranke glavnega postopka)

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno

2. Prenos terjatve

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

59. člen (rok za prijavo terjatve)

1. Splošno

2. Naknadne prijave

60. člen (vsebina prijave terjatve)

1. Popolnost prijave

2. Prednostne terjatve

3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti

- ♦ Pritožnik pravilno poudarja, da so predmet prijave in preizkusa terjatev glavnica in kapitalizirani znesek obresti, obračunanih za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti, ne pa tudi obresti od dneva začetka stečajnega postopka dalje. Te v skladu z določbo prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP tečejo že po zakonu samem. Zato tudi sodišče s sodbo, izdano na podlagi tožbe po prvem odstavku 300. člena ZFPPIPP, ugotovi obstoj terjatve na dan začetka stečajnega postopka.

VSL Sodba in sklep I Cpg 745/2018, 19. 12. 2018

4. Dolžnost prijave pravnih stroškov

- ♦ Iz 3. točke drugega odstavka in šestega odstavka 60. člena ZFPPIPP je jasno razvidno, da mora upnik v postopku zaradi insolventnosti prijaviti tudi vse stroške uveljavljanja terjatev, ki so mu do začetka stečajnega postopka že nastali, pri tem pa ni pomembno, ali je o teh stroških sodišče že odločalo. ZFPPIPP v 60. členu ne govori o pravnomočno odločenih stroških, temveč le o nastalih stroških. Gre za povsem jasno določbo, ki ne potrebuje posebne razlage oziroma zadostuje že gramatikalna razlaga. Taka ureditev je tudi odraz načela koncentracije kot enega temeljnih načel stečajnega postopka.

Gledano celovito oba postopka je treba upoštevati, da je tožeča stranka preko priznanja svoje terjatve v stečajnem postopku z zahtevkom zoper toženo stranko v tej pravdi uspela. Toženi stranki pa tudi ni mogoče priznati povračila stroškov, ki so ji nastali z neupravičenim nasprotovanjem zahtevku.

VSL Sklep I Cpg 7/2018, 28. 5. 2019

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

- ♦ Tožena stranka je imetnica vknjižene hipoteke na nepremičnini tožeče stranke in z njo zavarovane terjatve. Glede na posebno določilo 298.a člena ZFPPIPP mora stečajni upravitelj takšno hipoteko in terjatev, zavarovano z njo, vključiti v osnovni seznam preizkušenih terjatev, tudi če ju upnik ni prijavil v roku za prijavo iz drugega odstavka 59. člena tega zakona. Navedeno določilo torej predstavlja ugodnost za upnike, ker jim terjatve in ločitvene pravice ni potrebno prijavljati v stečajnem postopku, saj se avtomatično štejeta za prijavljeni. Tožena stranka tako ni bila dolžna podati posebne prijave, ki bi ustrezala vsebinskim zahtevam iz 60. člena ZFPPIPP, zato po presoji pritožbenega sodišča tudi ni dolžna nositi stroškovnih posledic postopka za ugotovitev obstoja terjatve, če jo je stečajni upravitelj prerekal zaradi pomanjkljivih podatkov, kot je to bilo v konkretnem primeru. V kolikor je imel upravitelj pomisleke glede njenega obstoja, je bil tudi po oceni pritožbenega sodišča dolžan o sami terjatvi opraviti ustrezne poizvedbe pri toženi stranki. Pritožbeno sodišče zato soglaša z zaključkom sodišča prve stopnje, da takšna angažiranost stečajnega upravitelja v tovrstnih primerih sodi v okvir njegove dolžne skrbnosti, kadar je to potrebno za pravilen preizkus terjatve.

VSL Sklep I Cpg 55/2019, 13. 2. 2019

7. Razno

- ♦ Ni utemeljena niti pritožbena navedba, da je sodišče prve stopnje obrestni del zahtevka v II. točki izreka zavrnilo mimo trditvene podlage tožene stranke. Tožena stranka je v teku postopka prerekala obrestni

del zahtevka (v prvi pripravljalni vlogi z dne 13. 3. 2018), sodišče pa po določbi tretjega odstavka 180. člena ZPP ni vezano na pravno podlago, ki jo v svojih navedbah podajata stranki. S tem se udejanja načelo, da sodišče pozna pravo (iura novit curia). Sodišče prve stopnje je zato pravilno upoštevalo določbo 2. točke petega odstavka 60. člena ZFPPIPP ter določbo 296. člena ZFPPIPP in utemeljeno zavrnilo obrestni del tožbenega zahtevka. Neutemeljena je tudi pritožbena navedba, da pravnomočni sklep o preizkusu terjatev, iz katerega izhaja, da tožnik ni prijavil kapitaliziranega zneska obresti, ne more šteti kot verodostojen dokaz, da tožnik obresti ni uveljavljal skladno z določbami ZFPPIPP.

VDSS Sodba in sklep Pdp 630/2018, 31. 1. 2019

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjativah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

- ♦ Pritožnik pravilno poudarja, da so predmet prijave in preizkusa terjatev glavnica in kapitalizirani znesek obresti, obračunanih za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti, ne pa tudi obresti od dneva začetka stečajnega postopka dalje. Te v skladu z določbo prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP tečejo že po zakonu samem. Zato tudi sodišče s sodbo, izdano na podlagi tožbe po prvem odstavku 300. člena ZFPPIPP, ugotovi obstoj terjatve na dan začetka stečajnega postopka.

VSL Sodba in sklep I Cpg 745/2018, 19. 12. 2018

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

- ♦ V postopku preizkusa terjatev ima tudi dolžnik kot stranka postopka pravico prerekati prijavljene terjatve. Te možnosti dolžnik v postopku ni izkoristil, prav tako se ni pritožil na sklepe o preizkusu terjatev. Kakršnihkoli nepravilnosti glede preizkusa terjatev zdaj ne more več uveljavljati, saj je sklep o preizkusu terjatev pravnomočen. Če je dolžnik menil, da so obstajale kakršnekoli nezakovitosti v postopku preizkusa terjatev ali v postopku odločanja o upnikovem ugovoru proti odpustu obveznosti, bi moral take nepravilnosti, kot sam navaja: nezakovitosti, uveljavljati v pritožbenih postopkih zoper te odločitve, česar pa ni storil.

VSL sklep Cst 564/2018, 20. 11. 2018

- ♦ Omejitve poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika se nanašajo na njegova ravnanja izven stečajnega postopka, pa še to le v primeru, če gre za ravnanja, ki vplivajo oziroma utegnejo vplivati na velikost stečajne mase. Dolžnik v postopku osebnega stečaja lahko torej povsem samostojno nastopa in uveljavlja svoje pravice brez posredovanja stečajnega upravitelja. Nedvomno ima dolžnik sam največ podatkov o posameznem upniku in njegovih terjatvi, in se kvečjemu upravitelj o upnikovih terjativah lahko izreka le posredno (na podlagi informacij, ki jih pridobi od drugih oseb, predvsem od stečajnega dolžnika).

VSL Sodba I Cpg 341/2018, 5. 12. 2018

- ◆ Skladno z določilom 1. točke 385. člena ZFPPIPP je stečajni dolžnik stranka glavnega postopka osebnega stečaja. Po določilu prvega odstavka 64. člena ZFPPIPP pa lahko insolventni dolžnik, kadar ima položaj stranke postopka, prereka pravočasno prijavljeno terjatev upnika. Dolžnik ne navaja, da bi vložil ugovor proti prijavljeni terjatvi upnika S. M., iz spisa pa tudi ni razvidno, da bi to terjatev prerekal kakšen drug upnik. Zato je na podlagi sklepa o preizkus terjatve in ločitvene pravice pridobila značaj pravnomočne razsojene zadeve. Ker v pravnomočno odločitev ni mogoče posegati, se pritožbeno sodišče z vprašanjem, ali bi bil dolžnik uspešen, če bi z istimi navedbami, ki jih je uveljavljal v pritožbi proti izpodbijanemu sklepu, uspel z ugovorom zoper zoper dodatni osnovni seznam preizkušenih terjatev, ni ukvarjalo.

VSL Sklep Cst 121/2019, 21. 3. 2019

65. člen (dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

- ◆ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da sta upnika prijavila terjatev in ločitveno pravico na nepremičnini k. o. X, parcela ..., v deležu do celote, upravitelj pa jima je terjatev in ločitveno pravico priznal tako, kot je bila prijavljena. Upnika nista vložila ugovora proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev niti ga nista vložila proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev. Zato njuna pritožba iz razlogov, ki bi jih lahko uveljavljala v ugovoru zoper dopolnjeni oziroma osnovni seznam preizkušenih terjatev, ni dovoljena. Z vprašanjem, ali transformatorska postaja, ki stoji na zgoraj navedeni nepremičnini, predstavlja del nepremičnine, na kateri stoji, ali ne, pa se bo sodišče, glede na to, da sta upnika prijavila ločitveno pravico (le) na nepremičnini, ukvarjalo v postopku prodaje premoženja stečajnega dolžnika ter ob razdelitvi posebne (lahko tudi splošne) razdelitvene mase, kar navajata tudi pritožnika sama. Zato navedeno vprašanje ne more biti predmet tega pritožbenega preizkusa.

VSL Sklep Cst 554/2018, 14. 11. 2018

- ◆ Za odločanje o tožbenem zahtevku, kot ga uveljavlja tožnik, je bistvena predhodna presoja, katere terjatve so bile v fazi preizkusa terjatev v stečajnem postopku priznane in katere ne. Ker je bilo s Sklepom o preizkusu terjatev in ločitvenih ter izločitvenih pravic St 569/2012 z dne 8. 8. 2014 o prijavljenih terjativah toženke v višini 371.318,15 EUR in 4.538.664,80 EUR odločeno tako, da jih je stečajna upraviteljica priznala in tudi nista bili prerekani s strani drugih upnikov, je bilo o teh terjativah že pravnomočno odločeno. Priznanje terjatev v stečajnem postopku je namreč mogoče primerjati z institutom pripoznavne terjatve v pravdnem postopku. Ker je bilo torej o terjativah, ki sta predmet te

zadeve, to je (ne)obstoj terjatve v višini 371.318,15 EUR in (ne)obstoj terjatve v višini 4.538.664,80 EUR, že odločeno s pravnomočnim Sklepom o preizkusu terjatev, sodišče o isti stvari (terjatvi), o kateri je že bilo pravnomočno (meritorno) odločeno, ne sme odločiti ponovno (učinek res iudicata).

VSM Sodba in sklep I Cpg 233/2018, 23. 1. 2019

70. člen (končni seznam preizkušenih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

78. člen (člani upniškega odbora)

- ♦ Stečajni postopek nad dolžnikom je bil uveden 22. 4. 2009, začet pa 13. 8. 2009. Do takrat (od 27. 6. 2008) je bil A. A. dolžnikov družbenik in hkrati tudi eden od direktorjev. Iz sodnega registra za Š., ki je 6. 3. 2019 vložila zahtevo za vstop v upniški odbor, pa je razvidno, da je bil A. A. od 30. 11. 2006 do 13. 2. 2019 tudi direktor te družbe. Edini lastnik poslovnega deleža v Š. je K. d. o. o., čigar edini lastnik poslovnega deleža je sin A. A. B. B. Zato drži presoja sodišča prve stopnje, da ima Š. d. o. o., ki zahteva

članstvo v upniškem odboru stečajnega dolžnika, preko lastnika poslovnega deleža v K. d. o. o. B. B., v razmerju do A. A., položaj ožje povezane osebe.

VSL Sklep Cst 223/2019, 23. 5. 2019

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

83. člen (volitve članov upniškega odbora)

84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)

85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)

86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

87. člen (pristojnosti upniškega odbora)

88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

90. člen (odločanje upniškega odbora)

91. člen (predsednik upniškega odbora)

92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

- ♦ Z začetkom stečajnega postopka pridobi stečajni upravitelj pooblastilo za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov (drugi odstavek 97. člena ZFPPIPP) in stečajni dolžnik, v konkretnem primeru A. A., ne more razpolagati s premoženjem, ki je predmet stečajne mase (386. člen ZFPPIPP). V stečajno maso stečajnega dolžnika sodi vse njegovo premoženje, neodvisno od tega, ali je pridobljeno legalno ali ne. Nepremičnini, na katerih je bilo odrejeno začasno zavarovanje, sta postali del stečajne

mase dolžnika, zato ni obstajala nevarnost, ki je eden od pogojev za podaljševanje predmetnega ukrepa, da bi dolžnik z njima razpolagal na način, da bi ju prodal oziroma odtujil.

VSL Sklep II Kp 97604/2010, 30. 8. 2018

- ♦ Narok za obravnavo ugovora sodišče razpiše in izvede po postopkovnih pravilih ZPP, razen tistih, ki subsidiarno uporabo določil ZPP s pravili 405. člena ZFPPIPP izrecno izključujejo oziroma določajo drugače, prilagojeno specifični postopka osebnega stečaja. Med pravili 405. člena ZFPPIPP ni določbe o možnih drugačnih kriterijih za pooblaščenca upravitelja, kot jih določa tretji odstavek 87. člena ZFPPIPP. Upravitelj ni stranka postopka zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za vložitev ugovora pa mu v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Kot upravičenemu vlagatelju ugovora pa mu s tem v procesnem smislu daje položaj stranke (oziroma udeleženca postopka), saj z vložitvijo ugovora sproži postopek ugovora proti odpustu obveznosti, v katerem se na naroku izvede kontradiktoren postopek za ugotovitev obstoja ugovornih razlogov po postopkovnih pravilih ZPP, ker posebnih pravil razen v določilih 405. člena, ZFPPIPP nima. V tem smislu ima postopek ugovora proti odpustu obveznosti, čeprav izveden v okviru stečajnega postopka, več postopkovnih podobnosti z ZPP. Na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti lahko pride tudi do problemov ali kršitev postopkovne narave, na katere je treba opozoriti že na samem naroku. V okvir usposabljanja in zahtevanega strokovnega znanja upraviteljev pa ne sodijo poznavanje postopkovnih pravil pravnega postopka. Zato upravitelja kot pooblaščenca stranke (oziroma udeleženca) v postopku po ugovoru proti odpustu obveznosti po zahtevani strokovnosti, ni mogoče enačiti z osebo, ki ima opravljen pravniški državni izpit. Zakonodajalec je torej že v tretjem odstavku 87. člena ZPP opredelil strokovno usposobljene osebe, ki kot pooblaščenca lahko nudijo strankam kvalitetno zastopanje in nobenega razloga ni, da bi bilo v postopku obravnave ugovora proti odpustu obveznosti, sicer v okviru stečajnega postopka, drugače. Upraviteljica na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, zastopana po upravitelju kot njenem pooblaščenca, ni bila pravilno zastopana.

VSL Sklep Cst 583/2018, 5. 12. 2018

98. člen (obveznosti upravitelja)

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

- ♦ V obravnavanem primeru se tožnica ne šteje za upnico, ampak za tretjo osebo. Stečajni upravitelj lahko v takem primeru po presoji Vrhovnega sodišča za vtoževano škodo odgovarja po splošnih pravilih o

odškodninski odgovornosti, torej po 131. členu Obligacijskega zakonika. V obravnavani zadevi je pomembno, da gre za družbo, ki je v stečaju. Uporaba pravil iz 148. člena OZ bi v tem primeru pripeljala do izvotlitve odškodninske odgovornosti tistega, ki je kot poseben organ zastopal družbo v stečajnem postopku. Odškodninska obveznost stranke zaradi vložitve tožbe je lahko podana predvsem takrat, kadar škoda izvira iz očitno neutemeljenega ali objestnega pravljanja ali kadar stranka zlorabi postopek za drugačen namen, ker ravna z izključnim ali očitnim namenom, da drugi stranki škoduje. Po presoji Vrhovnega sodišča izpodbojna tožba zaradi oddelitve družbe ni bila očitno neutemeljena oziroma vložena zaradi zlorabe procesnih pravic.

VSRS Sodba III Ips 34/2018, 12. 4. 2019

Iz obrazložitve:

10. Najprej je Vrhovno sodišče presojalo, na podlagi katerih določb stečajni upravitelj (potencialno) odgovarja za škodo, kakršna naj bi nastala v obravnavani zadevi. ZFPPIPP v prvem odstavku 102. člena določa, da je upravitelj upnikom odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti. V obravnavani zadevi pa gre za to, da škoda, ki jo uveljavlja tožnica, izhaja iz vložene izpodbojne tožbe po določbah ZFPPIPP in ni odvisna od vsebine njene terjatve, ki jo je prijavila v stečajnem postopku. V takem primeru se tožnica po stališču Vrhovnega sodišča ne šteje za upnico, ampak za tretjo osebo. To pomeni, da odškodninskega zahtevka v obravnavani zadevi ni mogoče subsumirati pod zakonski dejanski stan 102. člena ZFPPIPP. Stečajni upravitelj pa lahko v takem primeru po presoji Vrhovega sodišča za vtoževano škodo odgovarja po splošnih pravilih o odškodninski odgovornosti, torej po 131. členu Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ).

11. Stališče, ki ga zagovarjata prva in druga toženka, da bi lahko za škodo, ki jo zagreši stečajni upravitelj kot zakoniti zastopnik stečajnega dolžnika tretji osebi, po 148. členu OZ odgovarjala le pravna oseba in ne kar njena zakonita zastopnica, po mnenju Vrhovnega sodišča ni pravilno. Treba je namreč upoštevati, da gre v obravnavani zadevi za družbo, ki je v stečaju. Uporaba pravil iz 148. člena OZ bi v tem primeru pripeljala do izvotlitve odškodninske odgovornosti tistega, ki je kot poseben organ zastopal družbo v stečajnem postopku.

12. Ker lahko stečajna upraviteljica za škodo, kakršna naj bi nastala v obravnavani zadevi, odgovarja po splošnih pravilih o odškodninski odgovornosti, je tudi jasno, da njena odgovornost ni objektivna, kot trdi tožnica. S tem so neutemeljene revizijske trditve, da je dokazno breme o izpolnjevanju predpostavk odškodninske odgovornosti na prvi toženki in ne na tožnici.

13. Tako je Vrhovno sodišče v nadaljevanju presojalo, ali so podane predpostavke za vtoževano odškodnino (škoda, nedopustno ravnanje, vzročna zveza in odgovornost povzročitelja), predvsem ali je stečajna upraviteljica ravnala protipravno. Odškodninske odgovornosti zaradi neupravičenega pravljanja načeloma ni mogoče izključiti. Po ustaljeni sodni praksi Vrhovnega sodišča (glej npr. sodbi VS RS II Ips 542/2008 z dne 15. 4. 2010 in II Ips 231/2013 z dne 24. 10. 2013) je odškodninska obveznost stranke zaradi vložitve tožbe lahko podana predvsem takrat, kadar škoda izvira iz očitno neutemeljenega ali objestnega pravljanja ali kadar stranka zlorabi postopek za drugačen namen, ker ravna z izključnim ali očitnim namenom, da drugi stranki škoduje. V takem primeru torej lahko gre za nedopustno ravnanje kot enega od elementov odškodninske obveznosti iz 131. člena OZ. Sicer pa vlaganje tožb pomeni le uresničevanje pravice do sodnega varstva iz 23. člena Ustave RS zaradi obrambe svojih pravic.

14. Po presoji Vrhovnega sodišča že dejstva, navedena v 6. točki obrazložitve te sodbe, zadostujejo za sklep, da izpodbojna tožba zaradi oddelitve družbe ni bila očitno neutemeljena oziroma vložena zaradi zlorabe procesnih pravic, kot sta pravilno odločili sodišči nižjih stopenj. Stečajna upraviteljica je z vložitvijo izpodbojne tožbe le varovala interese stečajnih upnikov s ciljem povečanja stečajne mase ter posledično skrbela za enakomerno in hitro poplačilo upniških terjatev, kar je njena dolžnost v stečajnem postopku. Pri tem se Vrhovno sodišče strinja s tem, kar sta poudarili že sodišči nižjih stopenj, da vložitev tožbe, katere uspeh ni že vnaprej zagotovljen, ne more predstavljati protipravnega ravnanja. Ustava v 23. členu vsakomur omogoča, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Tožnično sklepanje, da bi moral biti uspeh pravde že pred vložitvijo tožbe jase, pa bi pomenilo očiten poseg v to pravico. Posledično tudi ni mogoče od strank zahtevati, da tožbe ne vložijo, če predpravdna mnenja pravne stroke kažejo na neutemeljenost tožbe, ali da tožbo, ki glede na ta mnenja ni utemeljena, umaknejo. To še posebej velja v primerih, ko jasnih zakonskih določb in sodbe prakse o nekem vprašanju ni.

15. Zgoraj obrazloženo je bistveno za odločitev Vrhovnega sodišča, ki s tem zavrača vrsto neutemeljenih in nerelevantnih obsežnih revizijskih navedb, s katerimi tožnica na določenih mestih uveljavlja tudi nedovoljen revizijski razlog napačne ugotovitve dejanskega stanja. Tako Vrhovno sodišče zavrača trditve, ki se nanašajo na neupoštevanje predpravnih pravnih mnenj in to, četudi je katerega od mnenj prva toženka naročila sama in naj bi

to mnenje kazalo na njen neuspeh v pravdi. Kar se tiče jasnosti zakonskih določb, je v tretjem odstavku 635. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) res določeno, da po vpisu delitve v register morebitne pomanjkljivosti delitve ne vplivajo na pravne posledice delitve, v prvem odstavku 636. člena ZGD-1 pa odgovornost oddeljenih družb. Vendar pa je šlo pri vprašanju izpodbojnosti oddelitve kljub tem določbam za celovito pravno in dejansko presojo, ki je od sodišč terjala tehtanje med pravicami različnih subjektov, kar je razvidno tudi iz sodbe Vrhovnega sodišča III Ips 127/2011 z dne 17. 7. 2012. Prav tako je prva toženka v vlogah navedla in izkazala, kakšna je bila vrednost oddeljenega premoženja in kakšno je bilo oškodovanje stečajne mase, poleg tega pa to tudi, glede na druga ugotovljena dejstva, niti ni bistveno za presojo. Dejstvo, da so bile nepremičnine obremenjene s hipotekami, prav tako ni ključno, saj bi se z vrnitvami nepremičnin v stečajno maso nedvomno lahko varovalo interese upnikov, ne glede na obremenitev nepremičnin v času vložitve tožbe. Glede revizijskih trditev, da je imela prva toženka dolžnost zmanjšati škodo tožnice in sprejeti alternativno zavarovanje ter izbrisati zaznambo spora, pa je bistveno, da je stečajna upraviteljica ravnala, kot ji je nalagal zakon. Zaznamba nepremičnin je v primerih vložitve izpodbojne tožbe iz 275. člena ZFPPIPP zakonsko predvidena v 245. členu ZZK-1. Če se temu ukrepu stečajna upraviteljica v zameno za sporazum, ki je zanjo in za upnike dodaten riziko, ni odrekla, to ne more pomeniti njenega protipravnega ravnanja.

...

17. Tožnica povračilo škode uveljavlja tudi od druge in tretje toženke. Druga toženka je zavarovalnica, pri kateri ima stečajna upraviteljica sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti. Zavarovalna polica za zavarovanje poklicne odgovornosti je namenjena kritju poklicne odgovornosti, ki jo kot specialni zakon zahteva ZFPPIPP v 102. členu. Ta določa, da je upravitelj upnikom odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti v stečajnem postopku. Zato to zavarovanje ne krije odgovornosti stečajne upraviteljice zoper subjekte, ki od nje uveljavljajo povračilo škode, ki ne izvira iz stečajnega postopka. Poleg tega njena odgovornost ni podana tudi, ker ni protipravnosti ravnanja prve toženke, ki je v vsakem primeru pogoj za kritje po tem zavarovanju.

103. člen (nagrada upravitelja)

- 1. Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila**
- 2. Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave**
- 3. Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila**
- 4. Nadomestilo za preizkus terjatev**

5. Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase

- ◆ Kadar sodišče odmerja sorazmerni del nadomestila upravitelju za unovčenje stečajne mase in razdelitev, mora v sklepu o nagradi poleg navedbe zneska, ki je predmet konkretne razdelitve, ob kateri se nagrada odmerja, ugotoviti tudi zneske vseh predhodno opravljenih delitev in višino že odmerjenih nadomestil nagrade upravitelju za unovčenje in razdelitev.

VSL Sklep III Cpg 688/2018, 3. 10. 2018

6. Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja

7. Razno

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

- 1. Splošno**
- 2. Razrešitev upravitelja**

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

- ◆ Stečajni dolжник nima procesne legitimacije za vložitev predloga za razrešitev stečajnega upravitelja.
VSL sklep Cst 588/2018, 28. 11. 2018

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

1. Smiselna uporaba pravil ZPP

- ◆ Neuspešen poskus osebne vročitve vzpostavi časovno podaljšano vročanje, ki se zaključi po poteku roka za dvig, ki bi ga moral opraviti naslovnik, torej najkasneje ob koncu 15. dne. Takrat nastopi fikcija, da je bila vročitev opravljena. Že po poteku roka pa sledi dejanje vročevalca (pusti pisanje v dolžnikovem predalčniku). Določba četrtega odstavka 142. člena ZPP ločuje čas nastopa fikcije vročanja pisanja od tega, da se naslovníku omogoči dejanska seznanitev z vsebino sodnega pisanja na način, da ga vročevalec pusti v njegovem predalčniku. Ker nastopa fikcije ni mogoče enačiti z dnem dejanskega prejema pisanja, dejstvo, da je bil pritožniku sklep o dopolnitvi predloga puščen v predalčniku 26. 5. 2018, ne vpliva na pravilnost izpodbijanega sklepa glede ugotovitve, da je vročitev sklepa pritožniku nastopila en dan prej. Pritožnik se na obvestilo pošte o pošiljki ni odzval, je pa bil z njim seznanjen z vložitvijo v predalčnik. Prepozno vložene dopolnitve predloga tako ni mogoče pripisati ravnanju sodišča, ampak pritožnikovi napačni razlagi zakonske določbe, ki bi se ji lahko izognil, če bi na pošti dvignil pisanje. Pritožnik je bil tisti, ki se je s svojim predlogom za začetek postopka prisilne poravnave obrnil na sodišče, zato je utemeljeno pričakovati, da bo v tem postopku aktivno sodeloval tudi z odzivom na obvestilo o poslanih sodnih pošiljkah.

VSL sklep Cst 297/2018, 19. 6. 2018

- ◆ Narok za obravnavo ugovora sodišče razpiše in izvede po postopkovnih pravilih ZPP, razen tistih, ki subsidiarno uporabo določil ZPP s pravili 405. člena ZFPPIPP izrecno izključujejo oziroma določajo drugače, prilagojeno specifični postopku osebnega stečaja. Med pravili 405. člena ZFPPIPP ni določbe o možnih drugačnih kriterijih za pooblaščenca upravitelja, kot jih določa tretji odstavek 87. člena ZFPPIPP. Upravitelj ni stranka postopka zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za vložitev ugovora pa mu v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Kot upravičenemu vlagatelju ugovora pa mu s tem v procesnem smislu daje položaj stranke (oziroma udeleženca postopka), saj z vložitvijo ugovora sproži postopek ugovora proti odpustu obveznosti, v katerem se na naroku izvede kontradiktoren postopek za ugotovitev obstoja ugovornih razlogov po postopkovnih pravilih ZPP, ker posebnih pravil razen v določilih 405. člena, ZFPPIPP nima. V tem smislu ima postopek ugovora proti odpustu obveznosti, čeprav izveden v okviru stečajnega postopka, več postopkovnih podobnosti z ZPP. Na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti lahko pride tudi do problemov ali kršitev postopkovne narave, na katere je treba

opozoriti že na samem naroku. V okvir usposabljanja in zahtevanega strokovnega znanja upraviteljev pa ne sodijo poznavanje postopkovnih pravil pravnega postopka. Zato upravitelja kot pooblaščenca stranke (oziroma udeleženca) v postopku po ugovoru proti odpustu obveznosti po zahtevani strokovnosti, ni mogoče enačiti z osebo, ki ima opravljen pravniški državni izpit. Zakonodajalec je torej že v tretjem odstavku 87. člena ZPP opredelil strokovno usposobljene osebe, ki kot pooblaščenca lahko nudijo strankam kvalitetno zastopanje in nobenega razloga ni, da bi bilo v postopku obravnave ugovora proti odpustu obveznosti, sicer v okviru stečajnega postopka, drugače. Upraviteljica na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, zastopana po upravitelju kot njenem pooblaščenca, ni bila pravilno zastopana.

VSL Sklep Cst 583/2018, 5. 12. 2018

- ♦ Pritožnica utemeljeno opozarja, da v ZFPPIPP ni najti določila, po katerem bi stečajni dolжник v postopku, v katerem se obravnava ugovor upnika proti odpustu obveznosti, moral kriti stroške ugovornega postopka sam, če upnik z ugovorom ne uspe. Pri tem zastopa pravilno stališče, da je v takšnem primeru potrebno uporabiti določbo prvega odstavka 121. člena ZFPPIPP o smiselni uporabi določb ZPP. Po presoji pritožbenega sodišča je v takšnem primeru določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva (prim. tudi Cst 467/2017, Cst 453/2016, Cst 578/2017, Cst 577/2018, VSRS sklep Cpg 2/2017). V kolikor ugovor upnika ni utemeljen, to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno in ji jih je zato dolžan povrniti. Načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da zakonodajalec ne bi smel različno urejati položajev posameznih pravnih subjektov, pač pa, da mora za razlikovanje obstajati razumen razlog. Bistveno enake primere mora torej obravnavati enako. Upnik in dolžnica nista v enakem položaju, saj je dolžnica v postopku osebnega stečaja in mesečno prejema le znesek denarnih sredstev, določen v 102. členu ZIZ v zvezi s tretjim odstavkom [389. člena] ZFPPIPP. In ker stroški, nastali v zvezi z ugovorom proti odpustu obveznosti, niso stroški postopka osebnega stečaja, ki jih ZFPPIPP ureja v 354. in 355. členu v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP, smiselna uporaba določb ZPP o stroških postopka za dolžnico ter uporaba določbe 129. člena ZFPPIPP za stroške upnika, v danem primeru ne pomeni kršitve načela enakosti pred zakonom.

VSL Sklep Cst 655/2018, 9. 1. 2019

- ♦ Petnajstdnevni rok za plačilo sodne takse, ki je naveden v plačilnem nalogu, je prekluzivni rok in kot tak po samem zakonu nepodaljšljiv. Da bo sodišče štelo dolžnikovo pritožbo za umaknjeno, če v petnajst dnevnem roku od prejema naloga taksa ne bo plačana, je zapisano v samem nalogu. Da je nalog prejel, pa je pritožnik izrecno priznal. Zato je po nepotrebnem klical na „pisarniški urad Vrhovnega sodišča RS“. S sklicevanjem na pojasnilo, ki da ga je tam dobil, pa ne more doseči podaljšanja prekluzivnega roka. Te pritožbene navedbe pa tudi ni z ničemer dokazal.

VSL Sklep Cst 151/2019, 11. 4. 2019

- ♦ Sodišče prve stopnje je v skupno obravnavo združilo postopka, ki sta oba še v fazi predhodnega postopka zaradi insolventnosti. Odločanje o združitvi postopkov je procesno dejanje formalnega procesnega vodstva sodišča, zoper tak sklep pa posebna pritožba ni dovoljena.

VSL Sklep Cst 92/2019, 5. 3. 2019

- ♦ V ZFPPIPP res ni določbe o prekinitvi postopka v fazi predhodnega postopka osebnega stečaja. Vendar se v postopku zaradi insolventnosti glede vprašanj, ki v ZFPPIPP niso urejena drugače, po prvem odstavku 121. člena smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek. Smiselna uporaba pa ne pomeni neposredno uporabo določb ZPP, pač pa uporabo teh določb v obsegu in na način, ki ustreza naravi oziroma vsebini pravnega varstva, ki je razlog za vodenje postopka zaradi insolventnosti. Ker je v okoliščinah obravnavanega primera obstoj upnikove terjatve glede na zgoraj obrazloženo predhodno vprašanje za presojo insolventnosti dolžnika, je pravnemu varstvu pritožnika za poplačilo terjatve v stečajnem postopku, v fazi predhodnega postopka osebnega stečaja zadoščeno tudi v primeru, če se o predhodnem vprašanju za začetek postopka osebnega stečaja odloči v že tekočem pravnem postopku. Glede na to, da je tak postopek v obravnavanem primeru že zaključen pred sodiščem prve stopnje in je v teku pritožbeni postopek, so zgoraj povzeti razlogi prvostopenjskega sodišča za prekinitev

predmetnega predhodnega postopka do pravnomočnosti pravnega postopka v zadevi I Pg 268/2017 v celoti utemeljeni, prekinitev postopka pa smiselna.

VSL Sklep Cst 217/2019, 29. 5. 2019

2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka

3. Zamuda roka ali izostanek z naroka

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

- ♦ Čas, ki ga pritožnica potrebuje za izdajo izbrisne pobotnice, je v njeni sferi, pri čemer je do vložitve tožbe vsekakor imela zadosti časa, da bi v stečajnem postopku vsaj umaknila prijavo terjatve. Ne samo, da ZFPPIPP v četrtem odstavku 122. člena določa neizpodbojno domnevo, da je bila pritožnica o začetem stečajnem postopku nad zastaviteljem in o preizkusu terjatev in ločitvenih pravic seznanjena, upravitelj jo je o tem dejstvu celo izrecno obvestil.

VSL Sodba I Cpg 867/2018, 8. 1. 2019

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

- ♦ Za sklep o razdelitvi posebne razdelitvene mase ZFPPIPP ne določa, da bi ga sodišče vročilo strankam (upnikom), kar pomeni, da začne 15-dnevni pritožbeni rok (prvi odstavek 127. člena ZFPPIPP) teči z objavo sklepa na spletni strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti (2. točka drugega odstavka 127. člena ZFPPIPP). Sodišče prve stopnje je pravilno uporabilo določbe ZFPPIPP, ko je pritožbo zavrglo kot prepozno. Po presoji višjega sodišče je sodišče prve stopnje ravnalo zakonito, ko je pritožbo zavrglo, zakonska ureditev pa tudi ni neustavna (nedopustno ne nasprotuje 22. členu Ustave), niti sodišče (in zakonska ureditev) ni kršilo Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (konkretno 6. člena).

VSL sklep Cst 527/2018, 6. 11. 2018

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

124. člen (odločbe)

125. člen (pritožba proti sklepu)

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

1. Upnik

2. Upravitelj

3. Dolžnik

4. Druga oseba

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da pritožnik v tem stečajnem postopku ni prijavil terjatve do dolžnika. ZFPPIPP tudi ne določa, da bi imel, poleg upnika, tudi kdo drug pravico vložiti pritožbo proti sklepu sodišča o izdaji soglasja k uresničitvi odstopne pravice, izdanem v skladu s četrtem odstavkom 267. člena ZFPPIPP. Glede na navedeno pritožnik nima procesne legitimacije za vložitev pritožbe zoper izpodbijani sklep.

VSL Sklep Cst 128/2019, 27. 3. 2019

5. Prisilna poravnava

6. Poenostavljena prisilna poravnava

7. Prisilna likvidacija

8. Razno

127. člen (rok za pritožbo)

- ♦ Za sklep o razdelitvi posebne razdelitvene mase ZFPPIPP ne določa, da bi ga sodišče vročilo strankam (upnikom), kar pomeni, da začne 15-dnevni pritožbeni rok (prvi odstavek 127. člena ZFPPIPP) teči z objavo sklepa na spletni strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti (2. točka drugega odstavka 127. člena ZFPPIPP). Sodišče prve stopnje je pravilno uporabilo določbe ZFPPIPP, ko je pritožbo zavrglo kot prepozno. Po presoji višjega sodišča je sodišče prve stopnje ravnalo zakonito, ko je pritožbo zavrglo, zakonska ureditev pa tudi ni neustavna (nedopustno ne nasprotuje 22. členu Ustave), niti sodišče (in zakonska ureditev) ni kršilo Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (konkretno 6. člena).

VSL sklep Cst 527/2018, 6. 11. 2018

128. člen (odločanje o pritožbi)

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

129. člen (stroški upnika)

- ♦ Pritožnica utemeljeno opozarja, da v ZFPPIPP ni najti določila, po katerem bi stečajni dolжник v postopku, v katerem se obravnava ugovor upnika proti odpustu obveznosti, moral kriti stroške ugovornega postopka sam, če upnik z ugovorom ne uspe. Pri tem zastopa pravilno stališče, da je v takšnem primeru potrebno uporabiti določbo prvega odstavka 121. člena ZFPPIPP o smiselni uporabi določb ZPP. Po presoji pritožbenega sodišča je v takšnem primeru določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva (prim. tudi Cst 467/2017, Cst 453/2016, Cst 578/2017, Cst 577/2018, VSRS sklep Cpg 2/2017). V kolikor ugovor upnika ni utemeljen, to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno in ji jih je zato dolžan povrniti. Načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da zakonodajalec ne bi smel različno urejati položajev posameznih pravnih subjektov, pač pa, da mora za razlikovanje obstajati razumen razlog. Bistveno enake primere mora torej obravnavati enako. Upnik in dolžnica nista v enakem položaju, saj je dolžnica v postopku osebnega stečaja in mesečno prejema le znesek denarnih sredstev, določen v 102. členu ZIZ v zvezi s tretjim odstavkom [389. člena] ZFPPIPP. In ker stroški, nastali v zvezi z ugovorom proti odpustu obveznosti, niso stroški postopka osebnega stečaja, ki jih ZFPPIPP ureja v 354. in 355. členu v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP, smiselna uporaba določb ZPP o stroških postopka za dolžnico ter uporaba določbe 129. člena ZFPPIPP za stroške upnika, v danem primeru ne pomeni kršitve načela enakosti pred zakonom.

VSL Sklep Cst 655/2018, 9. 1. 2019

130. člen (uporaba oddelka 3.8)

131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

1. Splošno

2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo
3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom
4. Postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

1. Splošno
2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Listine, ki se priložijo predlogu
2. Začetni predujem

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

- ◆ Neuspešen poskus osebne vročitve vzpostavi časovno podaljšano vročanje, ki se zaključi po poteku roka za dvig, ki bi ga moral opraviti naslovnik, torej najkasneje ob koncu 15. dne. Takrat nastopi fikcija, da je bila vročitev opravljena. Že po poteku roka pa sledi dejanje vročevalca (pusti pisanje v dolžnikovem predalčniku). Določba četrtega odstavka 142. člena ZPP ločuje čas nastopa fikcije vročanja pisanja od tega, da se naslovniku omogoči dejanska seznanitev z vsebino sodnega pisanja na način, da ga vročevalec pusti v njegovem predalčniku. Ker nastopa fikcije ni mogoče enačiti z dnem dejanskega prejema pisanja, dejstvo, da je bil pritožniku sklep o dopolnitvi predloga puščen v predalčniku 26. 5. 2018, ne vpliva na pravilnost izpodbijanega sklepa glede ugotovitve, da je vročitev sklepa pritožniku nastopila en dan prej. Pritožnik se na obvestilo pošte o pošiljki ni odzval, je pa bil z njim seznanjen z vložitvijo v predalčnik. Prepozno vložene dopolnitve predloga tako ni mogoče pripisati ravnanju sodišča, ampak pritožnikovi napačni razlagi zakonske določbe, ki bi se ji lahko izognil, če bi na pošti dvignil pisanje. Pritožnik je bil tisti, ki se je s svojim predlogom za začetek postopka prisilne poravnave obrnil na sodišče, zato je utemeljeno pričakovati, da bo v tem postopku aktivno sodeloval tudi z odzivom na obvestilo o poslanih sodnih pošiljkah.

VSL sklep Cst 297/2018, 19. 6. 2018

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

- ♦ Pogodba o poslovnem sodelovanju, na podlagi katere je nastala terjatev, vtoževana v obravnavani zadevi, je sklenjena 11. 4. 2013. S sklenitvijo pogodbe nastanejo obveznosti, tudi sedaj vtoževana terjatev, medtem ko je zapadlost terjatve lahko sočasna s sklenitvijo pogodbe ali kasnejša in pomeni časovni trenutek, ko upnik lahko zahteva izpolnitev. Pri vtoževnih terjativah ne gre za terjatve, ki bi izhajale iz pogodbe sklenjene od začetka postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka (ta se je pri toženi stranki začel 24. 9. 2013) in zgolj takšnih terjatev, pravno dopustnih skladno z določbo 151. člena ZFPPIPP in v zvezi z drugim odstavkom 298. člena ZFPPIPP (veljavnega v času začetka stečajnega postopka nad toženo stranko) ni potrebno prijavljati v stečajnem postopku, ker sodijo med občasne stroške stečajnega postopka skladno z določbo 1. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP. Prav ima pritožba, da gre pri vtoževani terjatvi za terjatev iz pogodbe, sklenjene pred začetkom postopka prisilne poravnave, zato ne šteje kot strošek stečajnega postopka in zanjo ne velja posebna ureditev iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 167/2018, 16. 1. 2019

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave
2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

- ♦ Kot zavarovana terjatev v insolvenčnem postopku se šteje zgolj tista terjatev upnika, ki je zavarovana s pravico do prednostnega plačila iz vrednosti premoženja, ki je predmet te pravice. Med ločitvene pravice zato spadata, na primer, zastavna pravica, kot tudi pravica fiduciarja pri prenosu lastninske pravice v zavarovanje. Navedeno pomeni, da druga sredstva zavarovanja (npr. menica, ček), ki ne ustvarjajo pravice upnika do plačila njegove terjatve iz določenega premoženja insolventnega dolžnika pred plačilom terjatev drugih upnikov iz istega premoženja, upniku, v skladu z določbami ZFPPIPP, ne dajejo ločitvene pravice. Zastavna pravica služi zavarovanju ene ali več terjatev in pooblašča zastavnega upnika, ki mu terjatev ob zapadlosti ni izpolnjena, da se poplača iz vrednosti zastavljenega objekta. Poplačilna pravica zastavnega upnika poleg glavnice zajema tudi obresti in stroške in ima prednost pred vsemi drugimi upniki zastavitelja. Upnik lahko zahteva od sodišča prodajo zastavljene nepremičnine in poplačilo terjatve iz prejete kupnine s hipotekarno tožbo, lahko pa od realnega dolžnika, ki je hkrati osebni dolžnik, zahteva plačilo terjatve z dajatveno tožbo. Dolžnik kljub ustanovljeni zastavni pravici na nepremičnini jamči za terjatev s celotnim premoženjem. Zakon določa, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva na zavarovano terjatev, ne pa, da ne vpliva na ločitveno pravico. Stališče, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva (samo) na tožbeni zahtevek iz hipotekarne tožbe, zato iz navedenih določb ZFPPIPP ne izhaja. Po presoji pritožbenega sodišča je zato pravilna takšna razlaga navedenih določb ZFPPIPP, po kateri potrjena prisilna poravnava ne učinkuje na samo terjatev ločitvenega upnika, torej na njegovo materialnopravno upravičenje, da od dolžnika zahteva izpolnitev obveznosti. V primeru, če vrednost premoženja, danega v zavarovanje, ne dosega zneska zavarovane terjatve, ločitveni upnik v tem delu terjatve poplača pod pogoji prisilne poravnave. Vrstni red, po katerem bi moral zastavni upnik najprej uveljavljati plačilo iz zastavljene stvari in šele če vrednost zastavljenega premoženja ne bi dosegla vrednosti terjatve, razliko izterjati iz drugega dolžnikovega premoženja, bi moral biti v ZFPPIPP izrecno določen, zakon pa takega pravila ne določa. Ločitveni upnik se lahko do višine zavarovane terjatve poplača iz kateregakoli dolžnikovega premoženja in ni dolžan primarno uveljavljati poplačila iz

predmeta zavarovanja. Upnik ne zatrjuje, da bi se pogodbenika v Garancijski pogodbi ali v menični izjavi karkoli dogovorila glede datuma dospelosti menice. V takem primeru torej velja, da lahko imetnik menice določi rok dospelosti menice, ne sme pa določiti krajšega roka dospelosti kot je v navadi v poslovnem prometu. Pri tem ni nujno, da se dospelost menice ujema z dnem zapadlosti terjatve, ki je podlaga za izdajo bianco menice. Takšno ujemanje bi moralo biti izrecno opredeljeno v menični izjavi, v nasprotnem primeru je treba šteti, da je izpolnitev dospelosti v pristojnosti remitenta. Glede na ugotovitev sodišča prve stopnje, da iz menične izjave ne izhaja datumska omejitev unovčitve, je torej pravilna presoja sodišča prve stopnje, da zatrjevana kršitev ni podana. Pravica do izpolnitve menice ni preklicna.

VSL Sklep I Cpg 15/2018, 3. 7. 2018

161. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

162. člen (pretvorba občasnih dajstvenih terjatev)

163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

1. Splošno

2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

- ♦ Dolžnik trdi, da začasna odredba, izdana v (zaradi začetka postopka prisilne poravnave) prekinjenem predhodnem stečajnem postopku nad dolžnikom (St 001 z dne 18. 9. 2015, ki dolžniku med drugim prepoveduje odtujitev in obremenitev nepremičnine - hotela) v postopku prisilne poravnave nad dolžnikom nima nobenega učinka. Dolžnik je želel doseči razveljavitev navedene začasne odredbe, vendar je, kot je v sklepu Cst 434/2018 zapisalo višje sodišče, „neutemeljeno stališče dolžnika, da začasna odredba v predhodnem stečajnem postopku na podlagi 240. člena ZFPPIPP preneha v primeru začetega postopka prisilne poravnave že (samo) zaradi zakonskih posledic začetka postopka prisilne poravnave“. V nasprotju s pritožnikom višje sodišče ocenjuje, da navedena zakonska rešitev ni protiustavna. Ni prepričljivo pritožnikovo poudarjanje, da vztrajanje pri začasni odredbi pomeni, da dolžnik ne more izvesti prisilne poravnave in da to predstavlja izvotlitev njegove pravice do finančnega prestrukturiranja. Začasna odredba, izdana v predhodnem stečajnem postopku, varuje stečajne upnike, dolžnik pa se tekom postopka prisilne poravnave lahko z upniki sporazume o načinu, kako kljub izdani začasni odredbi pripraviti tak NFP, na podlagi katerega bo sprejeta in uspešno izvedena prisilna poravnava. Še posebej je treba poudariti možnost dogovarjanja s predlagateljem začasne odredbe.

VSL Sklep Cst 53/2019, 12. 2. 2019

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)

178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

179. člen (odločanje o ugovoru)

180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)

182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Splošno

- ♦ Odočitev o (zgolj) nadaljevanju izvršilnega postopka zaradi pravnomočnosti sklepa o potrditvi ponovne prisilne poravnave ni pravilna, ker sodišče prve stopnje ni tudi utesnilo izvršbe tako, da se ta opravi samo v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v sklepu o potrjeni prisilni poravnavi. Če sodišče sprejme le odločitev o nadaljevanju postopka, namreč to pomeni, da se lahko izvršba nadaljuje takoj oziroma v nezmanjšanem obsegu. To pa ni v skladu s sklepom o (ponovni) potrjeni prisilni poravnavi, katere bistvo je, da se obveznosti dolžnika zmanjšajo oziroma da se odloži njihovo plačilo. Ponovna prisilna poravnava učinkuje na terjatev, kolikor je ta znašala ob začetku postopka ponovne prisilne poravnave (tudi ob upoštevanju morebitnih plačil). Določba, po kateri je pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave (v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi), se nanaša na primere, ko upnik za terjatev, ki je bila v postopku prisilne poravnave ugotovljena, pred tem še ni razpolagal z izvršilnim naslovom. V primeru, kot je dani, ko je upnik s pravnomočnostjo sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine pridobil izvršilni naslov za izterjavo dane terjatve, pa sodna odločba, ki je bila izdana pred pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave in s katero je bilo odločeno o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, proti insolventnemu dolžniku izgubi moč izvršilnega naslova, a le v obsegu, v katerem preneha pravica sodno uveljavljati plačilo. Ker izvršba na podlagi tega izvršilnega naslova že teče, mora sodišče izvršbo le še utesniti.

VSL Sklep I Ip 376/2019, 6. 3. 2019

2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Zavarovane terjatve

- ♦ Kot zavarovana terjatev v insolvenčnem postopku se šteje zgolj tista terjatev upnika, ki je zavarovana s pravico do prednostnega plačila iz vrednosti premoženja, ki je predmet te pravice. Med ločitvene pravice zato spadata, na primer, zastavna pravica, kot tudi pravica fiduciarja pri prenosu lastninske pravice v zavarovanje. Navedeno pomeni, da druga sredstva zavarovanja (npr. menica, ček), ki ne ustvarjajo pravice upnika do plačila njegove terjatve iz določenega premoženja insolventnega dolžnika pred plačilom terjatev drugih upnikov iz istega premoženja, upniku, v skladu z določbami ZFPPIPP, ne dajejo ločitvene pravice. Zastavna pravica služi zavarovanju ene ali več terjatev in pooblašča zastavnega upnika, ki mu terjatev ob zapadlosti ni izpolnjena, da se poplača iz vrednosti zastavljenega objekta. Poplačilna pravica zastavnega upnika poleg glavnice zajema tudi obresti in stroške in ima prednost pred vsemi drugimi upniki zastavitelja. Upnik lahko zahteva od sodišča prodajo zastavljene nepremičnine in poplačilo terjatve iz prejete kupnine s hipotekarno tožbo, lahko pa od realnega dolžnika, ki je hkrati osebni dolžnik, zahteva plačilo terjatve z dajatveno tožbo. Dolžnik kljub ustanovljeni zastavni pravici na nepremičnini jamči za terjatev s celotnim premoženjem. Zakon določa, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva na zavarovano terjatev, ne pa, da ne vpliva na ločitveno pravico. Stališče, da potrjena prisilna poravnava ne vpliva (samo) na tožbeni zahtevek iz hipotekarne tožbe, zato iz navedenih določb ZFPPIPP ne izhaja. Po presoji pritožbenega sodišča je zato pravilna takšna razlaga navedenih določb ZFPPIPP, po kateri potrjena prisilna poravnava ne učinkuje na samo terjatev ločitvenega upnika, torej na njegovo materialnopravno upravičenje, da od dolžnika zahteva izpolnitev obveznosti. V primeru, če vrednost premoženja, danega v zavarovanje, ne dosega zneska zavarovane terjatve, ločitveni upnik v tem delu terjatve poplača pod pogoji prisilne poravnave. Vrsten red, po katerem bi moral zastavni upnik najprej uveljavljati plačilo iz zastavljene stvari in šele če vrednost zastavljenega premoženja ne bi dosegla vrednosti terjatve, razliko izterjati iz drugega dolžnikovega premoženja, bi moral biti v ZFPPIPP izrecno določen, zakon pa takega pravila ne določa. Ločitveni upnik se lahko do višine zavarovane terjatve poplača iz kateregakoli dolžnikovega premoženja in ni dolžan primarno uveljavljati poplačila iz predmeta zavarovanja. Upnik ne zatrjuje, da bi se pogodbenika v Garancijski pogodbi ali v menični izjavi

karkoli dogovorila glede datuma dospelosti menice. V takem primeru torej velja, da lahko imetnik menice določi rok dospelosti menice, ne sme pa določiti krajšega roka dospelosti kot je v navadi v poslovnem prometu. Pri tem ni nujno, da se dospelost menice ujema z dnem zapadlosti terjatve, ki je podlaga za izdajo blanco menice. Takšno ujemanje bi moralo biti izrecno opredeljeno v menični izjavi, v nasprotnem primeru je treba šteti, da je izpolnitev dospelosti v pristojnosti remitenta. Glede na ugotovitev sodišča prve stopnje, da iz menične izjave ne izhaja datumska omejitev unovčitve, je torej pravilna presoja sodišča prve stopnje, da zatrjevana kršitev ni podana. Pravica do izpolnitve menice ni preklicna.

VSL Sklep I Cpg 15/2018, 3. 7. 2018

2. Preostale terjatve

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

- ♦ Odočitev o (zgolj) nadaljevanju izvršilnega postopka zaradi pravnomočnosti sklepa o potrditvi ponovne prisilne poravnave ni pravilna, ker sodišče prve stopnje ni tudi utesnilo izvršbe tako, da se ta opravi samo v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v sklepu o potrjeni prisilni poravnavi. Če sodišče sprejme le odločitev o nadaljevanju postopka, namreč to pomeni, da se lahko izvršba nadaljuje takoj oziroma v nezmanjšanem obsegu. To pa ni v skladu s sklepom o (ponovni) potrjeni prisilni poravnavi, katere bistvo je, da se obveznosti dolžnika zmanjšajo oziroma da se odloži njihovo plačilo. Ponovna prisilna poravnava učinkuje na terjatev, kolikor je ta znašala ob začetku postopka ponovne prisilne poravnave (tudi ob upoštevanju morebitnih plačil). Določba, po kateri je pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave (v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi), se nanaša na primere, ko upnik za terjatev, ki je bila v postopku prisilne poravnave ugotovljena, pred tem še ni razpolagal z izvršilnim naslovom. V primeru, kot je dani, ko je upnik s pravnomočnostjo sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine pridobil izvršilni naslov za izterjavo dane terjatve, pa sodna odločba, ki je bila izdana pred pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave in s katero je bilo odločeno o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, proti insolventnemu dolžniku izgubi moč izvršilnega naslova, a le v obsegu, v katerem preneha pravica sodno uveljavljati plačilo. Ker izvršba na podlagi tega izvršilnega naslova že teče, mora sodišče izvršbo le še utesniti.

VSL Sklep I Ip 376/2019, 6. 3. 2019

- ♦ Upnik je do začetka prisilne poravnave z vročitvijo sklepa o rubežu denarne terjatve dolžnikovemu dolžniku pridobil zastavno pravico na denarni terjatvi dolžnika do dolžnikovega dolžnika. Zastavno pravico na denarnih terjativah dolžnika namreč dobi upnik z rubežem, ki je opravljen z dnem, ko je sklep o rubežu vročen dolžnikovemu dolžniku. Ker na terjatev ni učinkovala prvotna prisilna poravnava, nanjo ne učinkuje niti ponovna prisilna poravnava. V ugovornem postopku zoper nadaljevanje izvršbe z rubežem in prenosom terjatve niso pravno pomembne dolžnikove trditve v zvezi s tem, da je zarubljena

terjatev namenjena za poplačilo podizvajalcem. Takšne ugovore bo, če bo menil, da so upravičeni, lahko podal dolžnikov dolžnik v morebitnem pravnem postopku zoper njega.

VSL Sklep I Ip 309/2019, 6. 3. 2019

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov

- ◆ Odočitev o (zgolj) nadaljevanju izvršilnega postopka zaradi pravnomočnosti sklepa o potrditvi ponovne prisilne poravnave ni pravilna, ker sodišče prve stopnje ni tudi utesnilo izvršbe tako, da se ta opravi samo v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v sklepu o potrjeni prisilni poravnavi. Če sodišče sprejeme le odločitev o nadaljevanju postopka, namreč to pomeni, da se lahko izvršba nadaljuje takoj oziroma v nezmanjšanem obsegu. To pa ni v skladu s sklepom o (ponovni) potrjeni prisilni poravnavi, katere bistvo je, da se obveznosti dolžnika zmanjšajo oziroma da se odloži njihovo plačilo. Ponovna prisilna poravnava učinkuje na terjatev, kolikor je ta znašala ob začetku postopka ponovne prisilne poravnave (tudi ob upoštevanju morebitnih plačil). Določba, po kateri je pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave (v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi), se nanaša na primere, ko upnik za terjatev, ki je bila v postopku prisilne poravnave ugotovljena, pred tem še ni razpolagal z izvršilnim naslovom. V primeru, kot je dani, ko je upnik s pravnomočnostjo sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine pridobil izvršilni naslov za izterjavo dane terjatve, pa sodna odločba, ki je bila izdana pred pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave in s katero je bilo odločeno o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, proti insolventnemu dolžniku izgubi moč izvršilnega naslova, a le v obsegu, v katerem preneha pravica sodno uveljavljati plačilo. Ker izvršba na podlagi tega izvršilnega naslova že teče, mora sodišče izvršbo le še utesniti.

VSL Sklep I Ip 376/2019, 6. 3. 2019

- ◆ Upnik je do začetka prisilne poravnave z vročitvijo sklepa o rubežu denarne terjatve dolžnikovemu dolžniku pridobil zastavno pravico na denarni terjatvi dolžnika do dolžnikovega dolžnika. Zastavno pravico na denarnih terjativah dolžnika namreč dobi upnik z rubežem, ki je opravljen z dnem, ko je sklep o rubežu vročen dolžnikovemu dolžniku. Ker na terjatev ni učinkovala prvotna prisilna poravnava, nanjo ne učinkuje niti ponovna prisilna poravnava. V ugovornem postopku zoper nadaljevanje izvršbe z rubežem in prenosom terjatve niso pravno pomembne dolžnikove trditve v zvezi s tem, da je zarubljena terjatev namenjena za poplačilo podizvajalcem. Takšne ugovore bo, če bo menil, da so upravičeni, lahko podal dolžnikov dolžnik v morebitnem pravnem postopku zoper njega.

VSL Sklep I Ip 309/2019, 6. 3. 2019

2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine

3. Ustavitev postopkov zavarovanja

217. člen (odločanje o terjativah po potrditvi prisilne poravnave)

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

- 1. Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 2. Uporaba pravil o prekinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka**
- 3. Uporaba pravil o prekinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe**
- 4. Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave**
- 5. Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi**
- 6. Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev**
- 7. Razno**

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

1. Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave

- ♦ Na podlagi notarskega zapisa, ki ga je dolžnik priložil k dopolnitvi predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave, ni mogoče napraviti zaključka v smeri potrditve izpodbijanega sklepa. Odločitev sodišča prve stopnje je preuranjena oziroma je sankcija zavrženja, brez konkretnjšega poziva, prestroga.

VSL sklep Cst 46/2019, 22. 1. 2019

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

3. Posodobljeni seznam terjatev

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

- 1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložijo**
- 2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo**

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

- ♦ Upnik je do začetka prisilne poravnave z vročitvijo sklepa o rubežu denarne terjatve dolžnikovemu dolžniku pridobil zastavno pravico na denarni terjatvi dolžnika do dolžnikovega dolžnika. Zastavno pravico na denarnih terjativah dolžnika namreč dobi upnik z rubežem, ki je opravljen z dnem, ko je sklep o rubežu vročen dolžnikovemu dolžniku. Ker na terjatev ni učinkovala prvotna prisilna poravnava, nanjo ne učinkuje niti ponovna prisilna poravnava. V ugovornem postopku zoper nadaljevanje izvršbe z rubežem in prenosom terjatve niso pravno pomembne dolžnikove trditve v zvezi s tem, da je zarubljena terjatev namenjena za poplačilo podizvajalcem. Takšne ugovore bo, če bo menil, da so upravičeni, lahko podal dolžnikov dolžnik v morebitnem pravnem postopku zoper njega.

VSL Sklep I Ip 309/2019, 6. 3. 2019

- ♦ Odočitev o (zgolj) nadaljevanju izvršilnega postopka zaradi pravnomočnosti sklepa o potrditvi ponovne prisilne poravnave ni pravilna, ker sodišče prve stopnje ni tudi utesnilo izvršbe tako, da se ta opravi samo v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v sklepu o potrjeni prisilni poravnavi. Če sodišče sprejeme le odločitev o nadaljevanju postopka, namreč to pomeni, da se lahko izvršba nadaljuje takoj oziroma v nezmanjšanem obsegu. To pa ni v skladu s sklepom o (ponovni) potrjeni prisilni poravnavi, katere bistvo je, da se obveznosti dolžnika zmanjšajo oziroma da se odloži njihovo plačilo. Ponovna prisilna poravnava učinkuje na terjatev, kolikor je ta znašala ob začetku postopka ponovne prisilne poravnave (tudi ob upoštevanju morebitnih plačil). Določba, po kateri je pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave (v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi), se nanaša na primere, ko upnik za terjatev, ki je bila v postopku prisilne poravnave ugotovljena, pred tem še ni razpolagal z izvršilnim naslovom. V primeru, kot je dani, ko je upnik s pravnomočnostjo sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine pridobil izvršilni naslov za izterjavo dane terjatve, pa sodna odločba, ki je bila izdana pred pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave in s katero je bilo odločeno o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, proti insolventnemu dolžniku izgubi moč izvršilnega naslova, a le v obsegu, v katerem preneha pravica sodno uveljavljati plačilo. Ker izvršba na podlagi tega izvršilnega naslova že teče, mora sodišče izvršbo le še utesniti.

VSL Sklep I Ip 376/2019, 6. 3. 2019

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

- ♦ Višje sodišče pritruje upravitelju, da v primeru, ko stroški dela in s tem povezani stroški nastajajo v bistvenem zaradi prodaje zalog in blaga, se stroška dela in z njim povezanih stroškov ne da natančno izmeriti, zlasti v razmerju do priprave za prodajo drugega premoženja.

VSL sklep Cst 509/2018, 6. 11. 2018

- ♦ Drži, da pritožnik ni bil predlagatelj postopka osebne stečaja (to je storil stečajni dolžnik sam), temveč je poplačilo poskušal doseči v izvršilnem postopku, vendar pa to še ne pomeni, da ni dolžan nositi stroškov nadomestila za preizkus terjatev. Zakon poplačila upnika namreč ne veže na status predlagatelja, kar velja tudi za ločitvenega upnika, prav tako ne veže na status predlagatelja dolžnosti poplačila stroškov v breme posebne razdelitvene mase. Tudi če se bo lahko poplačalo le pritožnika (ločitvenega upnika), je bilo treba opraviti preizkus terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic, zato po oceni višjega sodišča tudi ti stroški predstavljajo stroške v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase, brez oprave teh dejanj pa ni mogoče končati stečajnega postopka. Iz sklepa o preizkusu terjatev je razvidno, da je upravitelj preizkusil le 6 terjatev, od tega dve terjatvi pritožnika, zato se v tem primeru vprašanje potrebnosti in smiselnosti preizkusa vseh terjatev ne postavlja. Ker je upravitelj preizkusil terjatve, mu za to pripada nagrada. Zakon obveznosti vračila predujma ne omejuje le na primere, ko vrednost splošne stečajne mase presega višino začetnega predujma, temveč je treba takoj, ko (katerakoli) unovčena stečajna masa presega višino tega predujma, predujem vrniti v proračun sodišča.

VSL sklep Cst 656/2018, 15. 1. 2019

- ♦ Stroški končanja stečajnega postopka praviloma niso stroški unovčenja posebne stečajne mase. To postanejo šele takrat, ko je splošna stečajna masa neznatne vrednosti. Kdo je predlagatelj stečajnega postopka, v ničemer ne vpliva na obseg nujnih opravil, ki jih je potrebno opraviti v stečajnem postopku. ZFPPIPP v nobeni določbi, kjer upravitelju nalaga nujna opravila in dejanja, ne opredeljuje, da je izvedba določene aktivnosti odvisna od tega, kdo je predlagatelj stečajnega postopka. Upniki se poplačajo iz dolžnikovega premoženja (še) po plačilu stroškov postopka, to pravilo pa velja tako za poplačilo iz splošne, kot za poplačilo iz posebne stečajne mase. V breme posebne stečajne mase je mogoče naložiti stroške, za katere je ugotovljeno, da so potrebni za končanje stečajnega postopka, to pa mora biti razvidno iz načrta razdelitve posebne razdelitvene mase. Stroški v zvezi s končanjem stečajnega postopka so v fazi razdelitve stečajne mase gotovo, določno in preverljivo dejstvo, ki mora biti v primeru upnikovega izrecnega ugovora (kot v obravnavani zadevi), pojasnjeno v sklepu o razdelitvi.

VSL Sklep Cst 63/2019, 5. 2. 2019

- ♦ Razlaga, za kakršno se zavzema pritožnik (da se torej premoženje, ki spada v posebno stečajno maso in ga ni mogoče unovčiti, sicer lahko prenese na navadnega upnika, vendar le-temu ni potrebno plačati stroškov iz četrtega odstavka 226. člena ZFPPIPP, razen davka na promet nepremičnin), pomeni neenakopravno obravnavanje navadnih in ločitvenih upnikov pri prevzemu neunovčljivega premoženja. Za kaj takega v zakonu ni najti opore. Kdaj gre pri določenem premoženju za premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, se presoja v vsakem posameznem primeru, upoštevajoč okoliščine vsakega konkretnega primera. Ocen o tem v prvi vrsti opravi upravitelj. Dejstvo, da določenega premoženja v okviru stečajnega postopka ni mogoče unovčiti, še ne pomeni, da je vrednost takega premoženja enaka 0,00 EUR ali da je celo negativna.

VSL sklep Cst 62/2019, 5. 2. 2019

227. člen (načelo koncentracije)

- ♦ Iz 3. točke drugega odstavka in šestega odstavka 60. člena ZFPPIPP je jasno razvidno, da mora upnik v postopku zaradi insolventnosti prijaviti tudi vse stroške uveljavljanja terjatev, ki so mu do začetka stečajnega postopka že nastali, pri tem pa ni pomembno, ali je o teh stroških sodišče že odločalo. ZFPPIPP v 60. členu ne govori o pravnomočno odločenih stroških, temveč le o nastalih stroških. Gre za povsem jasno določbo, ki ne potrebuje posebne razlage oziroma zadostuje že gramatikalna razlaga. Taka ureditev je tudi odraz načela koncentracije kot enega temeljnih načel stečajnega postopka; upnik namreč lahko svoj zahtevek za izpolnitev obveznosti, ki je nastala do začetka stečajnega postopka, v razmerju do stečajnega dolžnika uveljavlja samo v stečajnem postopku proti temu dolžniku in v skladu s pravili tega postopka, če v zakonu za posamezen primer ni drugače določeno.

VSL Sklep I Cpg 7/2018, 28. 5. 2019

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Zgolj dejstvo, da je postopek osebnega stečaja za upnika stroškovno in časovno učinkovitejše sredstvo, ne pomeni, da upnik dejansko zasleduje razloge, zaradi katerih sme predlagati začetek stečajnega postopka. Stečajni postopek hkrati v premoženjsko in osebnostno sfero dolžnika posega bistveno bolj intenzivno kot izvršilni postopek: poslovna in razpolagalna sposobnost dolžnika sta v stečajnem postopku omejeni, imenuje se stečajni upravitelj..., zaradi česar je v vsakem konkretnem primeru potrebno pretehtati, ali je potrebno dolžnikov položaj varovati bolj kot položaj (zavarovanega) upnika ali obratno. To ne pomeni, da upniki, katerih terjatve so zavarovane, v nobenem primeru ne bi smeli predlagati stečajnega postopka, pač pa, da je v vsakem konkretnem primeru potrebno ugotoviti, ali upnik s predlogom za začetek stečajnega postopka dejansko zasleduje namen in cilje, ki so predvideni z zakonom. Če se izkaže, da je upnik s predlogom za začetek postopka osebnega stečaja prekoračil dopustnost takega predloga oziroma da je bil predlog vložen za doseganje drugih ciljev, ki z zakonom niso predvideni (na kar pritožnica meri z navedbami, da je upnik popolnoma pasiven pri iskanju rešitev za poplačilo dolga, zaradi česar dolžnica sklepa, da dejansko ne gre za poplačilo dolga, pač pa za pridobitev lastniškega deleža v podjetjih dolžnika), potem temu pravnega varstva po zaključku višjega sodišča ni mogoče nuditi. Če bi se izkazalo, da je notarski zapis resnično ničen, posledic postopka osebnega stečaja nad dolžnico ne bi bilo mogoče več odpraviti. V tem konkretnem primeru in ob upoštevanju vseh okoliščin, ki jih sodišče prve stopnje niti ni obravnavalo in ne upoštevalo, ni mogoče trditi, da ima načelo hitrosti stečajnega postopka prednost pred zakonitostjo in pravilnostjo sodnega varstva.

VSL Sklep Cst 386/2018, 21. 8. 2018

- ◆ Upnik je uspel izkazati, da ima do dolžnika terjatev, s plačilom katere dolžnik zamuja več kot dva meseca, in da je dolžnik insolventen. Upniku ni bilo treba dokazovati, da ima pravni interes za vložitev predloga za začetek stečajnega postopka. Sodišče je obrazložitev oprlo na dokaz, ki ga je pridobilo samo, brez predloga strank, in ki ga ni izvedlo na naroku. V tem delu je bila storjena zatrjevana absolutno bistvena kršitev pravil postopka, ki pa ne zahteva razveljavitve izpodbijanega sklepa. Četudi je namreč sodišče prve stopnje odločitev oprlo tudi na dokaz, to je obvestilo finančnega urada z dne 7. 11. 2018, in ga uporabilo za zavrnitev dolžnikovega ugovora, da ni insolventen, je sodišče do iste ugotovitve utemeljeno prišlo tudi brez upoštevanja tega dokaza. Iz zadnjega dela obrazložitve izpodbijanega sklepa namreč izhaja, da sodišče prve stopnje ugovora trajnejše nelikvidnosti ni presojalo zgolj na podlagi obvestila finančnega urada, temveč je predvsem ugotovilo, da je nesporno dejstvo, da dolžnik prejema pokojnino v višini 534,99 EUR.

VSL Sklep Cst 106/2019, 19. 3. 2019

- ◆ Zmotno je pritožbeno stališče, da bi bil upnik legitimiran predlagati začetek stečajnega postopka nad dolžnikom kot (solidarnim) porokom šele, ko bi predhodno v izvršilnem postopku skušal dolg izterjati od glavnega dolžnika in v primeru neuspešne izvršbe predlagal stečaj zoper glavnega dolžnika, ker bi bilo to v skladu z načelom sorazmernosti. Noben zakon ne predpisuje še navedenih pogojev za izkaz procesne legitimacije upnika kot upravičenega predlagatelja začetka stečajnega postopka. Predpostavka predhodnega neuspešnega poskusa izterjave dolga od glavnega dolžnika je v primeru solidarnega poročstva pritožnika za dolg glavnega dolžnika izključena tudi po materialnem pravu, kar nenazadnje ugotavlja sam pritožnik, sklicujoč se na 1019. člen OZ. O kršitvi načela sorazmernosti posega v premoženjskopравни položaj pritožnika bi bilo mogoče govoriti le v primeru, če bi imel glavni dolžnik zadosti sredstev za poplačilo upnika, pa bi se upnik najprej poslužil možnosti poplačila v predlaganem stečajnem postopku od solidarnega poroka, katerega premoženjsko stanje ne zadostuje za upnikovo celotno poplačilo. Teh relevantnih dejstev pa pritožnik ni zatrjeval in dokazoval.

VSL Sklep Cst 114/2019, 20. 3. 2019

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Umik

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

1. Dopolnitev nepopolnega predloga

2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča

3. Oprostitev plačila predujma

4. Vračilo založenega predujma

- ♦ Zakon obveznosti vračila predujma ne omejuje le na primere, ko vrednost splošne stečajne mase presega višino začetnega predujma, temveč je treba takoj, ko (katerakoli) unovčena stečajna masa presega višino tega predujma, predujem vrniti v proračun sodišča.

VSL sklep Cst 656/2018, 15. 1. 2019

5. Razno

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

3. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

- ♦ Glede pritožbenih trditev o solventnosti dolžnika, je pritožbeno sodišče vezano na določbe ZFPPIPP. Že sodišče prve stopnje je na podlagi 2. točke prvega odstavka 239. člena ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP pravilno ugotovilo, da obstaja domneva iz tretjega odstavka 235. člena ZFPPIPP, da je dolžnik insolventen. V primeru neaktivnosti dolžnika se potrdi domneva insolventnosti, ki bi jo sicer pritožnik lahko izpodbijal, če bi se odzval pozivu sodišča prve stopnje, da se izjavi, česar pa ni storil, kar ima za posledico začetek stečajnega postopka, o čemer se je sodna praksa že izoblikovala.

VSL Sklep Cst 112/2019, 20. 3. 2019

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Dopolnitev zahteve

3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ◆ Kadar predlog za začetek stečajnega postopka vloži dolžnikov upnik, zakon dolžniku omogoča, da se dolžnik finančno prestrukturira in odpravi insolventnost bodisi znotraj postopka prisilne poravnave, bodisi s povečanjem osnovnega kapitala (prvi odstavek 238. člena ZFPPIPP). Za pripravo predloga za prisilno poravnavo ali za izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki pa je dolžniku po zakonu dan sorazmerno kratek fiksni rok dveh mesecev, šteto od poteka roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Predpostavlja se, da je k ukrepom za odpravo insolventnosti poslovodstvo družbe pristopilo že pred vložitvijo upnikovega predloga. Zakonska dolžnost poslovodstva družbe, ki postane insolventna, je namreč po 35. členu ZFPPIPP v enem mesecu po nastopu insolventnosti sestaviti poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja. To pa pomeni, da poslovodstvo insolventne družbe ne sme čakati, da bo k ukrepom finančnega prestrukturiranja vzpodbujeno šele z upnikovo vlogo za začetek stečajnega postopka, pač pa mora s pripravami za izvedbo finančnega prestrukturiranja oziroma odprave insolventnosti pristopiti že v roku iz 35. člena ZFPPIPP. Tako se pokaže, da fiksni zakonski rok, da dolžnik opraviči svojo zahtevo za odložitev odločanja, ni odraz privilegiranja upnika, ki predlaga začetek stečajnega postopka, pač pa odraz nudenja možnosti dolžniku, da še pred vložitvijo upnikovega predloga začeto finančno prestrukturiranje v dodatnem dvomesečnem roku zaključi bodisi z dokapitalizacijo ali pa vloži predlog za prisilno poravnavo.

VSL Sklep Cst 87/2019, 27. 2. 2019

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ◆ Kadar predlog za začetek stečajnega postopka vloži dolžnikov upnik, zakon dolžniku omogoča, da se dolžnik finančno prestrukturira in odpravi insolventnost bodisi znotraj postopka prisilne poravnave, bodisi s povečanjem osnovnega kapitala (prvi odstavek 238. člena ZFPPIPP). Za pripravo predloga za prisilno poravnavo ali za izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki pa je dolžniku po zakonu dan sorazmerno kratek fiksni rok dveh mesecev, šteto od poteka roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Predpostavlja se, da je k ukrepom za odpravo insolventnosti poslovodstvo družbe pristopilo že pred vložitvijo upnikovega predloga. Zakonska dolžnost poslovodstva družbe, ki postane insolventna, je namreč po 35. členu ZFPPIPP v enem mesecu po nastopu insolventnosti sestaviti poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja. To pa pomeni, da poslovodstvo insolventne družbe ne sme čakati, da bo k ukrepom finančnega prestrukturiranja vzpodbujeno šele z upnikovo vlogo za začetek stečajnega postopka, pač pa mora s pripravami za izvedbo finančnega prestrukturiranja oziroma odprave insolventnosti pristopiti že v roku iz 35. člena ZFPPIPP. Tako se pokaže, da fiksni zakonski rok, da dolžnik opraviči svojo zahtevo za odložitev odločanja, ni odraz privilegiranja upnika, ki predlaga začetek stečajnega postopka, pač pa odraz nudenja možnosti dolžniku, da še pred vložitvijo upnikovega predloga začeto finančno

prestrukturiranje v dodatnem dvomesečnem roku zaključi bodisi z dokapitalizacijo ali pa vloži predlog za prisilno poravnavo.

VSL Sklep Cst 87/2019, 27. 2. 2019

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

- ◆ Glede pritožbenih trditev o solventnosti dolžnika, je pritožbeno sodišče vezano na določbe ZFPPIPP. Že sodišče prve stopnje je na podlagi 2. točke prvega odstavka 239. člena ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP pravilno ugotovilo, da obstaja domneva iz tretjega odstavka 235. člena ZFPPIPP, da je dolžnik insolventen. V primeru neaktivnosti dolžnika se potrdi domneva insolventnosti, ki bi jo sicer pritožnik lahko izpodbijal, če bi se odzval pozivu sodišča prve stopnje, da se izjavi, česar pa ni storil, kar ima za posledico začetek stečajnega postopka, o čemer se je sodna praksa že izoblikovala.

VSL Sklep Cst 112/2019, 20. 3. 2019

- ◆ Zmotno je pritožbeno stališče, da bi bil upnik legitimiran predlagati začetek stečajnega postopka nad dolžnikom kot (solidarnim) porokom šele, ko bi predhodno v izvršilnem postopku skušal dolg izterjati od glavnega dolžnika in v primeru neuspešne izvršbe predlagal stečaj zoper glavnega dolžnika, ker bi bilo to v skladu z načelom sorazmernosti. Noben zakon ne predpisuje še navedenih pogojev za izkaz procesne legitimacije upnika kot upravičenega predlagatelja začetka stečajnega postopka. Predpostavka predhodnega neuspešnega poskusa izterjave dolga od glavnega dolžnika je v primeru solidarnega poročstva pritožnika za dolg glavnega dolžnika izključena tudi po materialnem pravu, kar nenazadnje ugotavlja sam pritožnik, sklicujoč se na 1019. člen OZ. O kršitvi načela sorazmernosti posega v premoženjskopравни položaj pritožnika bi bilo mogoče govoriti le v primeru, če bi imel glavni dolžnik zadosti sredstev za poplačilo upnika, pa bi se upnik najprej poslužil možnosti poplačila v predlaganem stečajnem postopku od solidarnega poroka, katerega premoženjsko stanje ne zadostuje za upnikovo celotno poplačilo. Teh relevantnih dejstev pa pritožnik ni zatrjeval in dokazoval.

VSL Sklep Cst 114/2019, 20. 3. 2019

- ◆ Upnik je insolventnost dolžnika gradil na zakonskih domnevah trajnejše nelikvidnosti in daljše plačilne nesposobnosti kot stanjih, ki dokazujeta insolventnost dolžnika. Vse zakonske domneve pa je temeljil na dejstvu obstoja terjatve (iz nepravnomočne sodbe), ki je le verjetno izkazana. Ker mora biti insolventnost dolžnika kot materialnopravna predpostavka za začetek stečajnega postopka dokazana, ta standard ne more biti izpolnjen, če zakonske domneve insolventnosti temeljijo na predpostavki, ki je le verjetno izkazana. Drugače povedano: za izkaz aktivne legitimacije upravičenega predlagatelja zadostuje verjeten izkaz terjatve in prvostopenjsko sodišče je pritožniku tudi priznalo legitimacijo za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja, ne zadostuje pa v obravnavanem primeru za dokaz insolventnosti dolžnika. Spričo navedenega ni utemeljen pritožbeni očitek, da niti pravila, ki določajo legitimacijo, niti pravila, ki urejajo vprašanje insolventnosti, ne določajo, da bi morala biti obveznost, na katero se opira predlagatelj, ugotovljena s pravnomočno odločbo. Pravilno je zato prvostopenjsko sodišče ugotovilo, da je vprašanje dokaznosti obstoja terjatve predhodno vprašanje za presojo insolventnosti dolžnika.

VSL Sklep Cst 217/2019, 29. 5. 2019

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

- ◆ Skladno z določilom prvega odstavka 240. člena ZFPPIPP je le upnik tisti, ki lahko predlaga izdajo začasne odredbe v zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika. Sodišče take začasne odredbe po uradni dolžnosti samo ne sme izdati.

VSL Sklep Cst 44/2019, 23. 1. 2019

- ◆ Dolžnik trdi, da začasna odredba, izdana v (zaradi začetka postopka prisilne poravnave) prekinjenem predhodnem stečajnem postopku nad dolžnikom (St 001 z dne 18. 9. 2015, ki dolžniku med drugim prepoveduje odtujitev in obremenitev nepremičnine - hotela) v postopku prisilne poravnave nad dolžnikom nima nobenega učinka. Dolžnik je želel doseči razveljavitev navedene začasne odredbe, vendar je, kot je v sklepu Cst 434/2018 zapisalo višje sodišče, „neutemeljeno stališče dolžnika, da začasna odredba v predhodnem stečajnem postopku na podlagi 240. člena ZFPPIPP preneha v primeru začetega postopka prisilne poravnave že (samo) zaradi zakonskih posledic začetka postopka prisilne poravnave“. V nasprotju s pritožnikom višje sodišče ocenjuje, da navedena zakonska rešitev ni protiustavna. Ni prepričljivo pritožnikovo poudarjanje, da vztrajanje pri začasni odredbi pomeni, da dolžnik ne more izvesti prisilne poravnave in da to predstavlja izvotlitev njegove pravice do finančnega prestrukturiranja. Začasna odredba, izdana v predhodnem stečajnem postopku, varuje stečajne upnike, dolžnik pa se tekom postopka prisilne poravnave lahko z upniki sporazume o načinu, kako kljub izdani začasni odredbi pripraviti tak NFP, na podlagi katerega bo sprejeta in uspešno izvedena prisilna poravnava. Še posebej je treba poudariti možnost dogovarjanja s predlagateljem začasne odredbe.

VSL Sklep Cst 53/2019, 12. 2. 2019

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

- ♦ Glede na to, da je Dogovor [z odvetniško pisarno v Avstriji] z dnem začetka stečajnega postopka nad stečajnim dolžnikom (naročnikom) prenehal (785. člen OZ in 246. člen ZFPPIPP), Odvetniška pisarna za nadaljnje izvajanje Dogovora od takrat dalje ni bila več upravičena. Ker je z delom kljub temu nadaljevala, je njeno delovanje mogoče opredeliti (le) kot poslovodstvo brez naročila (199. člen OZ).

VSL Sklep Cst 6/2019, 12. 2. 2019

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

- ♦ Vročitev stranki se šteje za opravljeno šele tedaj, ko ji sodišče vroči sodno pošiljko v konkretnem sodnem postopku, in ne takrat, ko ena stranka drugo obvesti o opravljenem dejanju sodišča. Ker je bil toženec v času vložitve tožbe in izdaje zamudne sodbe v osebnem stečaju, se šteje pravilna vročitev tožencu kot stečajnemu dolžniku z vročitvijo stečajni upraviteljici.

VSM Sklep I Cp 348/2019, 23. 4. 2019

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

- ♦ Pravna teorija in sodna praksa sta že zavzeli stališče, da se po določbi prvega odstavka 253. člena ZFPPIPP z začetkom stečajnega postopka v denarne terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku, pretvorijo le terjatve, ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase. Kot že navedeno, je tožeča stranka v tem postopku uveljavljala vmesni ugotovitveni zahtevek za ugotovitev delne ničnosti pogodbenih določil, na podlagi katerih je druga toženka upravljala in tržila sporna parkirišča, prva

toženka pa je imela pravico pod določenimi pogoji prevzeti njeno mesto, ter zahtevek na izročitev (vrnitev) spornih nepremičnin v posest tožeči stranki (kondikcijski zahtevek). Sporne nepremičnine tudi ne spadajo v stečajno maso, saj ne gre za premoženje druge toženke (lastninska pravica na njih namreč nanjo ni bila prenesena).

VSL Sodba I Cpg 176/2018, 27. 3. 2019

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

- ♦ Sodišče prve stopnje je ob upoštevanju dejstva, da je nad prvo toženko v teku stečajni postopek, ugotavljalo, ali je tožnica (in v kakšnem obsegu) v stečajnem postopku prijavila svojo terjatev. Pri tem je izhajalo iz dolžnosti upnikov iz prvega odstavka 296. člena ZFPPIPP in na podlagi ocene, da so bile med strankami dogovorjene občasne dajatve, tudi iz določbe 254. člena ZFPPIPP, ki določa, da se terjatve iz naslova občasnih dajatev z začetkom stečajnega postopka pretvorijo v enkratne denarne terjatve. Navedeno pomeni, da mora upnik na tak način prijaviti tudi bodoče občasne terjatve (tiste, ki zapadejo po začetku stečajnega postopka) oz. jih kapitalizirati na dan začetka stečajnega postopka.

VSM Sodba I Cpg 51/2019, 28. 3. 2019

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

- ♦ Pritožnik pravilno poudarja, da so predmet prijave in preizkusa terjatev glavnica in kapitalizirani znesek obresti, obračunanih za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti, ne pa tudi obresti od dneva začetka stečajnega postopka dalje. Te v skladu z določbo prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP tečejo že po zakonu samem. Zato tudi sodišče s sodbo, izdano na podlagi tožbe po prvem odstavku 300. člena ZFPPIPP, ugotovi obstoj terjatve na dan začetka stečajnega postopka.

VSL Sodba in sklep I Cpg 745/2018, 19. 12. 2018

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

- ♦ Spregled pravne osebnosti je le temelj, pravna podlaga za odgovornost družbenika za obveznosti družbe, za katere sicer po zakonu glede na organizacijsko obliko družbe ne odgovarja, medtem ko temelj, pravna podlaga same obveznosti ostaja nespremenjena. Pri spregledu pravne osebnosti stopi odgovorni družbenik v položaj dolžnika - same gospodarske družbe. To pa pomeni, da pretrganje zastaranja zoper družbo učinkuje tudi zoper družbenika. Zmanjšanje premoženja družbe se lahko kaže tako v učinkovitem zmanjšanju kot tudi preprečitvi povečanja premoženja. Pri presoji te predpostavke spregleda pravne osebnosti je v konkretnem primeru treba upoštevati, da je do prenosa poslovanja prišlo v času teka

stečajnega postopka. Zmanjšanje premoženja bo tako moralo sodišče prve stopnje presoditi skozi prizmo pravil stečajnega postopka in pri tem upoštevati tudi vlogo stečajnega upravitelja, ter na podlagi teh izhodišč oceniti, ali je zaradi ravnanj družbenika prišlo do zmanjšanja stečajne mase.

VSL Sklep II Cp 536/2018, 12. 12. 2018

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

1. Dopustnost pobota

- ♦ Glede na to, da je upnik v stečajnem postopku, je treba upoštevati tudi določbe ZFPPIPP. Posebna pravila o pogojih (predpostavkah) pobota terjatev, ki jih ZFPPIPP določa v 261. in nadaljnjih členih, sicer izključujejo uporabo splošnih pravil o pobotu, ki so urejena v OZ, ne izključujejo pa uporabe 316. člena OZ. Po določbi 3. točke 316. člena OZ terjatev, nastala z namerno povzročitvijo škode, ne more prenehati s pobotom. Iz podatkov v spisu pa izhaja, da upnik izterjuje prav tako terjatev. V teoriji se je sicer izoblikovalo stališče, da prepoved pobotanja ni absolutna in je pobot tudi za take terjatve mogoč, vendar le pod pogojem, da se stranki o pobotanju sporazumeta. Navedeni pogoj v predmetni zadevi ni izpolnjen, saj je upnik ugovornim navedbam o pobotanju v odgovoru na ugovor izrecno nasprotoval.

VSL Sklep III Ip 2966/2018, 5. 12. 2018

2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov

3. Razno

V 3. točki (Razno) je treba pri odločbi III Ips 7/2017, 19. 9. 2017, dodati: Enako tudi VSRS Sodba III Ips 71/2018, 19. 3. 2019 – obe sodbi se nanašata na isto gradbeno pogodbo, vsaka na drugo začasno situacijo.

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Določba prvega odstavka 101. člena OZ določa, da v dvostranskih pogodbah ni nobena stranka dolžna izpolniti svoje obveznosti, če druga stranka ne izpolni ali ni pripravljena sočasno izpolniti svoje obveznosti, razen če je dogovorjeno ali z zakonom določeno kaj drugega ali če kaj drugega izhaja iz narave posla. Drugi odstavek istega člena določa, da če pa na sodišču ena stranka ugovarja, da ni dolžna izpolniti svoje obveznosti, dokler tudi druga stranka ne izpolni svoje, ji sodišče naloži, da mora izpolniti svojo obveznost takrat, ko jo izpolni tudi druga stranka. Iz sodne prakse izhaja, da gre za enega od materialnopravnih ugovorov, ki vplivajo na utemeljenost tožbenega zahtevka. S tem, ko sodišče ugovoru toženca ugotovi (na način, da v izreku sodbe izreče pogoj, da je toženec dolžan izpolniti le, če obenem tudi tožnik izpolni svojo obveznost), deloma zavrne tožbeni zahtevek tožnika. Prisodi tožniku torej nekaj manj, ne pa nekaj drugega (extra petitum), kot je zahteval. Teorija v primeru delne neizpolnitve poudarja, da je treba izhajati iz okoliščin primera. Če je popolna izpolnitev bistven element med strankama, je treba delno delno neizpolnitev obravnavati enako kot neizpolnitev, sploh če obveznost nasprotne stranke ni deljiva. Ta ima v tem primeru pravico uveljavljati ugovor v celoti in zadržati svojo izpolnitev toliko časa, dokler stranka, ki zamuja, ni pripravljena izpolniti manjkajočega dela pomanjkljive izpolnitve. Tožničina izpolnitev je deljiva (plačilo kupnine po delih), toženčina pa ne (izstavek zk. listine), zato je toženkin ugovor neizpolnjene pogodbe utemeljen.

VSL Sodba I Cpg 968/2018, 9. 1. 2019

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

- 1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja**
- 2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo**
- 3. Subjektivni element**
- 4. Objektivni in subjektivni element**
- 5. Nadomestna izpolnitev**
- 6. Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element**
- 7. Opustitev pravnega dejanja**
- 8. Razno**

- ♦ V obravnavanem primeru se tožnica ne šteje za upnico, ampak za tretjo osebo. Stečajni upravitelj lahko v takem primeru po presoji Vrhovnega sodišča za vtoževano škodo odgovarja po splošnih pravilih o odškodninski odgovornosti, torej po 131. členu Obligacijskega zakonika. V obravnavani zadevi je pomembno, da gre za družbo, ki je v stečaju. Uporaba pravil iz 148. člena OZ bi v tem primeru pripeljala do izvotlitve odškodninske odgovornosti tistega, ki je kot poseben organ zastopal družbo v stečajnem postopku. Odškodninska obveznost stranke zaradi vložitve tožbe je lahko podana predvsem takrat, kadar škoda izvira iz očitno neutemeljenega ali objestnega pravedanja ali kadar stranka zlorabi postopek za drugačen namen, ker ravna z izključnim ali očitnim namenom, da drugi stranki škoduje. Po presoji Vrhovnega sodišča izpodbojna tožba zaradi oddelitve družbe ni bila očitno neutemeljena oziroma vložena zaradi zlorabe procesnih pravic.

VSRS Sodba III Ips 34/2018, 12. 4. 2019

Iz obrazložitve:

10. Najprej je Vrhovno sodišče presojalo, na podlagi katerih določb stečajni upravitelj (potencialno) odgovarja za škodo, kakršna naj bi nastala v obravnavani zadevi. ZFPPIPP v prvem odstavku 102. člena določa, da je upravitelj upnikom odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti. V obravnavani zadevi pa gre za to, da škoda, ki jo uveljavlja tožnica, izhaja iz vložene izpodbojne tožbe po določbah ZFPPIPP in ni odvisna od vsebine njene terjatve, ki jo je prijavila v stečajnem postopku. V takem primeru se tožnica po stališču Vrhovnega sodišča ne šteje za upnico, ampak za tretjo osebo. To pomeni, da odškodninskega zahtevka v obravnavani zadevi ni mogoče subsumirati pod zakonski dejanski stan 102. člena ZFPPIPP. Stečajni upravitelj pa lahko v takem primeru po presoji

Vrhovega sodišča za vtoževano škodo odgovarja po splošnih pravilih o odškodninski odgovornosti, torej po 131. členu Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ).

11. Stališče, ki ga zagovarjata prva in druga toženka, da bi lahko za škodo, ki jo zagreši stečajni upravitelj kot zakoniti zastopnik stečajnega dolžnika tretji osebi, po 148. členu OZ odgovarjala le pravna oseba in ne kar njena zakonita zastopnica, po mnenju Vrhovnega sodišča ni pravilno. Treba je namreč upoštevati, da gre v obravnavani zadevi za družbo, ki je v stečaju. Uporaba pravil iz 148. člena OZ bi v tem primeru pripeljala do izvotlitve odškodninske odgovornosti tistega, ki je kot poseben organ zastopal družbo v stečajnem postopku.

12. Ker lahko stečajna upraviteljica za škodo, kakršna naj bi nastala v obravnavani zadevi, odgovarja po splošnih pravilih o odškodninski odgovornosti, je tudi jasno, da njena odgovornost ni objektivna, kot trdi tožnica. S tem so neutemeljene revizijske trditve, da je dokazno breme o izpolnjevanju predpostavk odškodninske odgovornosti na prvi toženki in ne na tožnici.

13. Tako je Vrhovno sodišče v nadaljevanju presojalo, ali so podane predpostavke za vtoževano odškodnino (škoda, nedopustno ravnanje, vzročna zveza in odgovornost povzročitelja), predvsem ali je stečajna upraviteljica ravnala protipravno. Odškodninske odgovornosti zaradi neupravičenega pravedanja načeloma ni mogoče izključiti. Po ustaljeni sodni praksi Vrhovnega sodišča (glej npr. sodbi VS RS II Ips 542/2008 z dne 15. 4. 2010 in II Ips 231/2013 z dne 24. 10. 2013) je odškodninska obveznost stranke zaradi vložitve tožbe lahko podana predvsem takrat, kadar škoda izvira iz očitno neutemeljenega ali objestnega pravedanja ali kadar stranka zlorabi postopek za drugačen namen, ker ravna z izključnim ali očitnim namenom, da drugi stranki škoduje. V takem primeru torej lahko gre za nedopustno ravnanje kot enega od elementov odškodninske obveznosti iz 131. člena OZ. Sicer pa vlaganje tožb pomeni le uresničevanje pravice do sodnega varstva iz 23. člena Ustave RS zaradi obrambe svojih pravic.

14. Po presoji Vrhovnega sodišča že dejstva, navedena v 6. točki obrazložitve te sodbe, zadostujejo za sklep, da izpodbojna tožba zaradi oddelitve družbe ni bila očitno neutemeljena oziroma vložena zaradi zlorabe procesnih pravic, kot sta pravilno odločili sodišči nižjih stopenj. Stečajna upraviteljica je z vložitvijo izpodbojne tožbe le varovala interese stečajnih upnikov s ciljem povečanja stečajne mase ter posledično skrbela za enakomerno in hitro poplačilo upniških terjatev, kar je njena dolžnost v stečajnem postopku. Pri tem se Vrhovno sodišče strinja s tem, kar sta poudarili že sodišči nižjih stopenj, da vložitev tožbe, katere uspeh ni že vnaprej zagotovljen, ne more predstavljati protipravnega ravnanja. Ustava v 23. členu vsakomur omogoča, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Tožnično sklepanje, da bi moral biti uspeh pravde že pred vložitvijo tožbe jase, pa bi pomenilo očiten poseg v to pravico. Posledično tudi ni mogoče od strank zahtevati, da tožbe ne vložijo, če predpravda mnenja pravne stroke kažejo na neutemeljenost tožbe, ali da tožbo, ki glede na ta mnenja ni utemeljena, umaknejo. To še posebej velja v primerih, ko jasnih zakonskih določb in sodbe prakse o nekem vprašanju ni.

15. Zgoraj obrazloženo je bistveno za odločitev Vrhovnega sodišča, ki s tem zavrača vrsto neutemeljenih in nerelevantnih obsežnih revizijskih navedb, s katerimi tožnica na določenih mestih uveljavlja tudi nedovoljen revizijski razlog napačne ugotovitve dejanskega stanja. Tako Vrhovno sodišče zavrača trditve, ki se nanašajo na neupoštevanje predpravnih pravnih mnenj in to, četudi je katerega od mnenj prva toženka naročila sama in naj bi to mnenje kazalo na njen neuspeh v pravdi. Kar se tiče jasnosti zakonskih določb, je v tretjem odstavku 635. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) res določeno, da po vpisu delitve v register morebitne pomanjkljivosti delitve ne vplivajo na pravne posledice delitve, v prvem odstavku 636. člena ZGD-1 pa odgovornost oddeljenih družb. Vendar pa je šlo pri vprašanju izpodbojnosti oddelitve kljub tem določbam za celovito pravno in dejansko presojo, ki je od sodišč terjala tehtanje med pravicami različnih subjektov, kar je razvidno tudi iz sodbe Vrhovnega sodišča III Ips 127/2011 z dne 17. 7. 2012. Prav tako je prva toženka v vlogah navedla in izkazala, kakšna je bila vrednost oddeljenega premoženja in kakšno je bilo oškodovanje stečajne mase, poleg tega pa to tudi, glede na druga ugotovljena dejstva, niti ni bistveno za presojo. Dejstvo, da so bile nepremičnine obremenjene s hipotekami, prav tako ni ključno, saj bi se z vrnitvami nepremičnin v stečajno maso nedvomno lahko varovalo interese upnikov, ne glede na obremenitev nepremičnin v času vložitve tožbe. Glede revizijskih trditev, da je imela prva toženka dolžnost zmanjšati škodo tožnice in sprejeti alternativno zavarovanje ter izbrisati zaznambo spora, pa je bistveno, da je stečajna upraviteljica ravnala, kot ji je nalagal zakon. Zaznamba nepremičnin je v primerih vložitve izpodbojne tožbe iz 275. člena ZFPPIPP zakonsko predvidena v 245. členu ZZZK-1. Če se temu ukrepu stečajna upraviteljica v zameno za sporazum, ki je zanjo in za upnike dodaten riziko, ni odrekla, to ne more pomeniti njenega protipravnega ravnanja.

...

17. Tožnica povračilo škode uveljavlja tudi od druge in tretje toženke. Druga toženka je zavarovalnica, pri kateri ima stečajna upraviteljica sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti. Zavarovalna polica za zavarovanje

poklicne odgovornosti je namenjena kritju poklicne odgovornosti, ki jo kot specialni zakon zahteva ZFPPIPP v 102. členu. Ta določa, da je upravitelj upnikom odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti v stečajnem postopku. Zato to zavarovanje ne krije odgovornosti stečajne upraviteljice zoper subjekte, ki od nje uveljavljajo povračilo škode, ki ne izvira iz stečajnega postopka. Poleg tega njena odgovornost ni podana tudi, ker ni protipravnosti ravnanja prve toženke, ki je v vsakem primeru pogoj za kritje po tem zavarovanju.

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

- 1. Objektivni element izpodbojnosti**
- 2. Subjektivni element izpodbojnosti**
- 3. Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti**

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

- 1. Rok za vložitev tožbe**

2. Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča

- ◆ Če za okoliščino, da s predmetom izpolnitve ne razpolaga več, stečajni dolžnik izve šele po vloženi tožbi, bi bilo pritožbeno stališče, da povračilnega zahtevka ne sme več preoblikovati, ker je rok iz prvega odstavka 277. člena ZFPPIPP že potekel, prestrogo in preformalistično.

VSL Sodba I Cpg 868/2018, 19. 3. 2019

3. Rok pri napotitvi

4. Ugovor izpodbojnosti

5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

1. Splošno

2. Plačilo denarnega nadomestila

- ◆ Tožeča stranka je v tožbi postavila izpodbojni zahtevek in povračilni zahtevek na vračilo spornih vozil. Povračilnega zahtevka ni postavila šele z vlogo 5. 10. 2015, pač pa je takrat zahtevek (v posledici dejstva, da je iz odgovora na tožbo izvedela, da toženec dveh vozil naj ne bi imel več v lasti in posesti) oblikovala tako, da je za primer, da vračilo vozil ni več mogoče, zahtevala plačilo denarnega nadomestila. Te dopolnitve ni mogoče šteti kot uveljavljanje novega / dodatnega povračilnega zahtevka, pač pa gre za isti povračilni zahtevek v drugi obliki. S tem zahtevkom se dejanska in pravna podlaga zahtevka ni spreminjala. Tožnik ima do toženca le en povračilni (kondikcijski) zahtevek: tožeča stranka sme zahtevati le vrnitev tistega, kar je bilo predmet izpodbijanja, in nima zahtevka za denarno nadomestilo, če je vrnitev v naravi še mogoča. Za vsebino povračilnega zahtevka je odločilno, ali toženec s predmetom izpolnitve razpolaga, tako da ga lahko vrne tožeči stranki. Šele v primeru, da vračilo vozil, ki jih je toženec v tej zadevi prejel z izpodbijanim pravnim dejanjem, ni mogoče, sme tožnik zahtevati denarno nadomestilo. Če za okoliščino, da s predmetom izpolnitve ne razpolaga več, stečajni dolžnik izve šele po vloženi tožbi, bi bilo pritožbeno stališče, da povračilnega zahtevka ne sme več preoblikovati, ker je rok iz prvega odstavka 277. člena ZFPPIPP že potekel, prestrogo in preformalistično.

VSL Sodba I Cpg 868/2018, 19. 3. 2019

3. Tek zamudnih obresti

279. člen (splošno pravilo)

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

- ♦ Med strankama ni sporno, da je v obravnavni zadevi ob začetku stečajnega postopka na dolžnikovem računu pri Banki B d. d. bilo zarubljeno dobroimetje v višini 18.956,40 EUR. Kot je pravilno ugotovilo že sodišče prve stopnje, to skladno s 3. točko tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP v zvezi s 3. točko četrtega odstavka 132. člena ZFPPIPP pomeni, da glede denarnega dobroimetja v višini 18.956,40 EUR stečajni postopek ne vpliva na postopek izvršbe, saj se šteje, da je glede tega premoženja v postopku izvršbe pred začetkom stečajnega postopka že bila opravljena tudi prodaja premoženja. Če pa stečajni postopek ne vpliva na postopek izvršbe, to pomeni, da se postopek izvršbe ne glede na stečaj lahko nemoteno nadaljuje po določbah ZIZ. Zmotno je tudi pritožbeno stališče, da bi prvostopenjsko sodišče moralo postopati po določbi 1. točke drugega odstavka 280. člena ZFPPIPP, glede na to, da je upnik v stečajnem postopku nad dolžnikom prijavil zadevno terjatev in ločitveno pravico na zarubljenem znesku 18.956,40 EUR. Pri izvršbi na denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet je namreč z rubežem denarnega dobroimetja že hkrati opravljena tudi prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, zato ne pride v poštev izdaja sklepa, da ostane v veljavi ločitvena pravica za zarubljeni znesek 18.956,40 EUR, za kar se zavzema pritožba.

VSL Sklep I Ip 2848/2018, 4. 1. 2019

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

- ♦ Zastavna pravica na terjativah stečajnega dolžnika iz delovnega razmerja, ki so nastale oziroma bodo nastale po začetku postopka osebnega stečaja, ni nastala, zato tudi ni mogoče ohraniti pravice do zunajsodnega prednostnega poplačila iz navedenih terjatev.

VSL Sklep Cst 76/2019, 19. 2. 2019

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

- ♦ Pogodba o poslovnem sodelovanju, na podlagi katere je nastala terjatev, vtoževana v obravnavani zadevi, je sklenjena 11. 4. 2013. S sklenitvijo pogodbe nastanejo obveznosti, tudi sedaj vtoževana terjatev, medtem ko je zapadlost terjatve lahko sočasna s sklenitvijo pogodbe ali kasnejša in pomeni časovni trenutek, ko upnik lahko zahteva izpolnitev. Pri vtoževnih terjativah ne gre za terjatve, ki bi izhajale iz pogodbe, sklenjene od začetka postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka (ta se je pri toženi stranki začel 24. 9. 2013) in zgolj takšnih terjatev, pravno dopustnih skladno z določbo 151. člena ZFPPIPP in v zvezi z drugim odstavkom 298. člena ZFPPIPP [*pravilno: 289. člena*] (veljavnega v času začetka stečajnega postopka nad toženo stranko) ni potrebno prijavljati v stečajnem postopku, ker sodijo med občasne stroške stečajnega postopka skladno z določbo 1. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP. Prav ima pritožba, da gre pri vtoževani terjatvi za terjatev iz pogodbe, sklenjene pred začetkom postopka prisilne poravnave, zato ne šteje kot strošek stečajnega postopka in zanj ne velja posebna ureditev iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 167/2018, 16. 1. 2019

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti

- ♦ Tožnik je v tem postopku prvotno postavljeni zahtevek na vrnitev kupnine (torej zahtevek, kot ga je priglasil v stečajnem postopku zoper toženo stranko) umaknil oziroma ga nadomestil z zahtevkom na znižanje kupnine in izstavitev zemljiško-knjižne listine. Ker je novi (tožbeni) zahtevek nedenarni, tožnik pa ga v stečajnem postopku ni priglasil, je, četudi je obstajal, prenehal (peti odstavek 296. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cp 2561/2018, 27. 2. 2019

- ♦ Sodišče prve stopnje je ob upoštevanju dejstva, da je nad prvo toženko v teku stečajni postopek, ugotavljalo, ali je tožnica (in v kakšnem obsegu) v stečajnem postopku prijavila svojo terjatev. Pri tem je izhajalo iz dolžnosti upnikov iz prvega odstavka 296. člena ZFPPIPP in na podlagi ocene, da so bile med strankami dogovorjene občasne dajatve, tudi iz določbe 254. člena ZFPPIPP, ki določa, da se terjatve iz naslova občasnih dajatev z začetkom stečajnega postopka pretvorijo v enkratne denarne terjatve. Navedeno pomeni, da mora upnik na tak način prijaviti tudi bodoče občasne terjatve (tiste, ki zapadejo po začetku stečajnega postopka) oz. jih kapitalizirati na dan začetka stečajnega postopka.

VSM Sodba I Cpg 51/2019, 28. 3. 2019

2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev

3. Razno

- ♦ Ni utemeljena niti pritožbena navedba, da je sodišče prve stopnje obrestni del zahtevka v II. točki izreka zavrnilo mimo trditvene podlage tožene stranke. Tožena stranka je v teku postopka prerekala obrestni del zahtevka (v prvi pripravljalni vlogi z dne 13. 3. 2018), sodišče pa po določbi tretjega odstavka 180. člena ZPP ni vezano na pravno podlago, ki jo v svojih navedbah podajata stranki. S tem se udejanja načelo, da sodišče pozna pravo (iura novit curia). Sodišče prve stopnje je zato pravilno upoštevalo določbo 2. točke petega odstavka 60. člena ZFPPIPP ter določbo 296. člena ZFPPIPP in utemeljeno zavrnilo obrestni del tožbenega zahtevka. Neutemeljena je tudi pritožbena navedba, da pravnomočni sklep o preizkusu terjatev, iz katerega izhaja, da tožnik ni prijavil kapitaliziranega zneska obresti, ne more šteti kot verodostojen dokaz, da tožnik obresti ni uveljavljal skladno z določbami ZFPPIPP.

VDSS Sodba in sklep Pdp 630/2018, 31. 1. 2019

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

- 1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave**
- 2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice**
- 3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku**
- 4. Razno**

298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)

- ♦ Čas, ki ga pritožnica potrebuje za izdajo izbrisne pobotnice, je v njeni sferi, pri čemer je do vložitve tožbe vsekakor imela zadosti časa, da bi v stečajnem postopku vsaj umaknila prijavo terjatve. Ne samo, da ZFPPIPP v četrtem odstavku 122. člena določa neizpodbojno domnevo, da je bila pritožnica o začetem stečajnem postopku nad zastaviteljem in o preizkusu terjatev in ločitvenih pravic seznanjena, upravitelj jo je o tem dejstvu celo izrecno obvestil.

VSL Sodba I Cpg 867/2018, 8. 1. 2019

- ♦ Tožena stranka je imetnica vknjižene hipoteke na nepremičnini tožeče stranke in z njo zavarovane terjatve. Glede na posebno določilo 298.a člena ZFPPIPP mora stečajni upravitelj takšno hipoteko in terjatev, zavarovano z njo, vključiti v osnovni seznam preizkušenih terjatev, tudi če ju upnik ni prijavil v roku za prijavo iz drugega odstavka 59. člena tega zakona. Navedeno določilo torej predstavlja ugodnost za upnike, ker jim terjatve in ločitvene pravice ni potrebno prijavljati v stečajnem postopku, saj se avtomatično štejeta za prijavljeni. Tožena stranka tako ni bila dolžna podati posebne prijave, ki bi ustrezala vsebinskim zahtevam iz 60. člena ZFPPIPP, zato po presoji pritožbenega sodišča tudi ni dolžna nositi stroškovnih posledic postopka za ugotovitev obstoja terjatve, če jo je stečajni upravitelj prerekal zaradi pomanjkljivih podatkov, kot je to bilo v konkretnem primeru. V kolikor je imel upravitelj pomisleke glede njenega obstoja, je bil tudi po oceni pritožbenega sodišča dolžan o sami terjatvi opraviti ustrezne poizvedbe pri toženi stranki. Pritožbeno sodišče zato soglaša z zaključkom sodišča prve stopnje, da takšna angažiranost stečajnega upravitelja v tovrstnih primerih sodi v okvir njegove dolžne skrbnosti, kadar je to potrebno za pravilen preizkus terjatve.

VSL Sklep I Cpg 55/2019, 13. 2. 2019

299. člen (prijava izločitvenih pravic)

- 1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic**

2. Vpliv prijave na prodajo premoženja

- ♦ Izločitvena pravica pomeni oviro za prodajo dolžnikovega premoženja le v primeru, če je pravočasno prijavljena in je v primeru prerekanja tožba na ugotovitev izločitvene pravice vložena pred pravnomočnostjo sklepa o prodaji (peti odstavek 299. člena ZFPPIPP v zvezi s tretjim odstavkom 330. člena ZFPPIPP).

VSL sklep Cst 674/2018, 3. 1. 2019

3. Stroški prodaje

4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem

5. Razno

- ♦ Pravno podlago za zahtevek za plačilo denarnega zneska, doseženega s prodajo premoženja, ki je predmet izločitvene pravice, predstavlja določba petega odstavka v zvezi s četrnim odstavkom 299. člena ZFPPIPP. V ponovljenem postopku je bilo zato treba ugotoviti, ali je na nepremičninah, preden so bile prodane, obstajala izločitvena pravica tožeče stranke. Priposestevanje je kot izvirni način pridobitve lastninske pravice že pojmovno izključeno, kadar je domnevni priposestvovalec že lastnik stvari na drugi podlagi (npr. s pridobitvijo lastninske pravice na izveden način).

VSL Sodba I Cpg 360/2018, 27. 3. 2019

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

300. člen (ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

- ♦ Pritožnik pravilno poudarja, da so predmet prijave in preizkusa terjatev glavnic in kapitalizirani zneski obresti, obračunanih za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti, ne pa tudi obresti od dneva začetka stečajnega postopka dalje. Te v skladu z določbo prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP tečejo že po zakonu samem. Zato tudi sodišče s sodbo, izdano na podlagi tožbe po prvem odstavku 300. člena ZFPPIPP, ugotovi obstoj terjatve na dan začetka stečajnega postopka. V preostalem delu pa je pritožbeno sodišče pritožbo stranskega intervenienta zavrglo, saj z odločitvijo sodišča prve stopnje v preostalem delu, zlasti z odločitvijo o ločitvenih pravicah na nepremičninah, ki niso predmet prijavljene izločitvene pravice stranskega intervenienta, ni bilo poseženo v njegov pravni položaj, ki ga ima kot izločitveni upnik. Intervenient ima pravni interes za pritožbo le zoper tisti del sodbe, katere vsebina lahko posredno vpliva tudi na njegov pravni položaj.

VSL Sodba in sklep I Cpg 745/2018, 19. 12. 2018

- ♦ Pravni interes za vložitev tožbe v tem pravnem postopku je torej izkazan že s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic v delu, ki vsebuje napotitev. Prav zato, ker je druga toženka izločitveno pravico tožeče stranke prerekala, zaradi česar je stečajno sodišče tožečo stranko napotilo na pravdo, pa je tožeča stranka tožbo ne le lahko, temveč morala vložiti. V nasprotnem primeru bi namreč izločitvena pravica tožeče stranke v razmerju do stečajnega dolžnika prenehala

VSL Sodba I Cpg 757/2018, 12. 2. 2019

- ♦ Zakonska posledica uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka je razveljavitev pravnih učinkov pravnega dejanja (v razmerju med stečajnim dolžnikom in osebo, v korist katere je bilo opravljeno), ne pa razveljavitev pravnega dejanja samega. Ker je sodišče upoštevalo razveljavljeni del prve sodbe in prijavo terjatve v stečaju (kjer je tožnica prijavila 357.309,83 EUR glavnice in 11.564,44 EUR obresti), kar mora sodišče upoštevati, je tožnici lahko prisodilo le še 340.856,11 EUR glavnice (po razveljavljenem delu prve sodbe) in (v stečaju prijavljenih) 11.564,44 EUR obresti, kar skupaj znaša 352.420,85 EUR. Presežni tožbeni zahtevk v višini 16.453,42 EUR je sodišče prve stopnje zavrnilo, saj glavnica v tolikšni višini zaradi prepovedi reformatio in peius tožnici ne more pripadati, za obresti pa tudi ne gre, saj jih je v stečaju prijavila le v višini 11.564,44 EUR. Za še eno nagrado za postopek zaradi ponovljenega sojenja v določbah Zakona o odvetniški tarifi ni podlage.
VSL Sodba I Cpg 873/2018, 20. 3. 2019

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

1. Nadaljevanje postopka

- ♦ Neobstoj pravočasnega upnikovega (tožeče stranke) predloga za nadaljevanje postopka lahko vpliva le na (nadaljnjo) odločitev o utemeljenosti zahtevka, ne predstavlja pa ovire za nadaljevanje postopka. Kot poziv sodišča stečajnemu upravitelju, da naj prevzame pravdo, je po sodni praksi mogoče šteti vročitev sklepa o nadaljevanju postopka.
VSL Sklep I Cpg 978/2018, 30. 1. 2019

2. Zavrženje tožbe

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevk

5. Pravni interes za pravno sredstvo

6. Razno

- ♦ Ker se novi toženec po določbi petega odstavka 301. člena ZFPPIPP razširitvi tožbe nanj ne more upirati, zanj tudi ne velja pravilo, da mora pravdo prevzeti v tistem stanju, v katerem je, ko vstopi vanjo. Priposestevanje je kot izvirni način pridobitve lastninske pravice že pojmovno izključeno, kadar je domnevni priposestvovalec že lastnik stvari na drugi podlagi (npr. s pridobitvijo lastninske pravice na izveden način).
VSL Sodba I Cpg 360/2018, 27. 3. 2019

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev

- ♦ V primeru, ko je prijavljena zavarovana terjatev, ki je prerekana, velja posebno pravilo iz drugega odstavka 305. člena ZFPPIPP, ki izključuje uporabo splošnega pravila drugega odstavka 302. člena ZFPPIPP. Za odločitev o tem, koga se napoti na pravdo, se torej v primeru, ko je prerekana zavarovana terjatev, ne uporablja določba 302. člena ZFPPIPP, po kateri se na pravdo v primeru terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu, napoti tistega, ki je terjatev prerekal. Kadar je prerekana zavarovana terjatev, je odločitev o napotitvi na pravdo odvisna od tega, ali gre za ločitveno pravico, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova.

VSL Sklep Cst 191/2019, 8. 5. 2019

2. Vsebina zahtevka

3. Prenehanje ločitvene pravice

4. Razno

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

- ♦ Zmotno je stališče pritožnika, da notarski zapis nima moči izvršilnega naslova, ker etažna lastnina na stanovanju še ni vpisana v zemljiško knjigo. Ob upoštevanju spoštovanega publicitetnega načela z objavo zavarovanja v Uradnem listu RS se izkaže, da je imelo sodišče prve stopnje v priloženih listinah k prijavi

terjatve podlago za uporabo določbe 308. člena ZFPPIPP. Zato je pravilna odločitev sodišča prve stopnje, s katero je dolžniku naložilo, da mora v drugem postopku s tožbo proti upnici uveljaviti zahtevek za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve v višini 53.328,58 EUR ter ločitvene pravice na nepremičnini, v času pridobitve stanovanja stoječi na parcelni št. 000 k. o. X, do 1/2.

Upniki so v postopku izvršbe pred začetkom stečaja nad dolžnikom pridobili v zavarovanje svoje terjatve zastavno pravico na nepremičnini. Ker so pridobili z vpisom v zemljiško knjigo hipoteko za zavarovanje sporne terjatve, jo je upravitelj, potem ko je to ugotovil na podlagi izpiska iz zemljiške knjige, moral vključiti v osnovni seznam preizkušenih terjatev. Pritožnik je prerekal ločitveno pravico, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo. Zato so izpolnjeni pogoji po določbi 308. člena ZFPPIPP in mora upnik, ki je ločitveno pravico in zavarovano terjatev prerekal, vložiti tožbo z zahtevkom na ugotovitev neobstoja terjatve in ločitvene pravice.

VSL Sklep Cst 73/2019, 27. 2. 2019

- ♦ Pravno vprašanje, ali je tožeča stranka sploh lastnica navedenih nepremičnin, je predhodno vprašanje za odločanje o tožbenem zahtevku zaradi ugotovitve neobstoja ločitvene pravice tožene stranke. Zato je edino smotno, da sodišče prve stopnje ne bo samo reševalo predhodnega vprašanja obstoja lastninske pravice tožeče stranke na navedenih nepremičninah po 13. členu ZPP, ki je zelo kompleksno.

VSL Sklep I Cpg 126/2019, 7. 3. 2019

- ♦ V primeru, ko je prijavljena zavarovana terjatev, ki je prerekana, velja posebno pravilo iz drugega odstavka 305. člena ZFPPIPP, ki izključuje uporabo splošnega pravila drugega odstavka 302. člena ZFPPIPP. Za odločitev o tem, koga se napoti na pravdo, se torej v primeru, ko je prerekana zavarovana terjatev, ne uporablja določba 302. člena ZFPPIPP, po kateri se na pravdo v primeru terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu, napoti tistega, ki je terjatev prerekal. Kadar je prerekana zavarovana terjatev, je odločitev o napotitvi na pravdo odvisna od tega, ali gre za ločitveno pravico, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova.

VSL Sklep Cst 191/2019, 8. 5. 2019

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

- ♦ Pritožbeno sodišče soglaša s stališčem sodišča prve stopnje, da je treba za dokaz pravno poslovne pridobitve lastninske pravice razpolagati z listino oziroma listinami, ki izkazujejo verigo prenosov lastninske pravice (skupaj s pisnimi zemljiškoknjižnimi dovolili), je pa sodišče prve stopnje zmotno zaključilo, da bi bila morebitna vložena tožba na uveljavitev izločitvene pravice nesklepčna zgolj zato, ker k njej ne bi bila priložena sporna prodajna pogodba. Dovolj bi bilo namreč, da bi se C. d. o. o. v tožbi nanjo sklicevala, priložila pa bi jo naknadno, seveda upošteva pravila prekluzije v pravnem postopku. Iz trditev, da je bila nepremičnina pridobljena v last na podlagi veljavnega zavezovalnega in razpolagalnega pravnega posla, le vpis v zemljiško knjigo ni bil izveden, izhaja, da tožeča stranka trdi, da ima na sporni nepremičnini pričakovano lastninsko pravico, ki je nastala pred začetkom stečajnega postopka. Glede na to bi bila morebitna vložena tožba za uveljavitev prerekane izločitvene pravice nesklepčna, ker pravno poslovna pridobitev lastninske pravice sploh ne more biti podlaga za uveljavitev izločitvenega zahtevka v stečajnem postopku. Pravila za uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi določa 310. člen ZFPPIPP in glede vrste zahtevka napotuje na prvi odstavek 309. člena ZFPPIPP (prvi odstavek 310. člena ZFPPIPP), ki vse možne zahtevke veže na opredelitev izločitvene pravice iz 22. člena ZFPPIPP. Izločitveni upnik na podlagi 2. točke prvega odstavka 22. člena ZFPPIPP je namreč lahko le tisti, ki je lastninsko pravico pridobil s priposestovanjem ali na drug izviren način. V trenutku,

ko bi C. d. o. o. razpolagala z vsemi listinami (to je prvo prodajno pogodbo z zemljiškoknjižnim dovolilom), bi lahko kljub začetnemu stečajnemu postopku lastninsko pravico vpisala v zemljiško knjigo. Glede na to prijava izločitvene pravice C. d. o. o. v stečaju sploh ni bila potrebna.

VSL Sodba I Cpg 614/2017, 23. 1. 2019

- ♦ Pravni interes za vložitev tožbe v tem pravdnem postopku je torej izkazan že s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic v delu, ki vsebuje napotitev. Prav zato, ker je druga toženka izločitveno pravico tožeče stranke prerekala, zaradi česar je stečajno sodišče tožečo stranko napotilo na pravdo, pa je tožeča stranka tožbo ne le lahko, temveč morala vložiti. V nasprotnem primeru bi namreč izločitvena pravica tožeče stranke v razmerju do stečajnega dolžnika prenehala. Sodišče prve stopnje je prepričljivo pojasnilo, zakaj je priposestvovanje idealnega deleža v vtoževanem primeru dopustno. Da je to v tej zadevi življenjsko, se strinja tudi višje sodišče. V tej zadevi namreč ne gre za posest idealnega deleža, ki v naravi ni določljiv.

VSL Sodba I Cpg 757/2018, 12. 2. 2019

- ♦ Pravno vprašanje, ali je tožeča stranka sploh lastnica navedenih nepremičnin, je predhodno vprašanje za odločanje o tožbenem zahtevku zaradi ugotovitve neobstoja ločitvene pravice tožene stranke. Zato je edino smotno, da sodišče prve stopnje ne bo samo reševalo predhodnega vprašanja obstoja lastninske pravice tožeče stranke na navedenih nepremičninah po 13. členu ZPP, ki je zelo kompleksno.

VSL Sklep I Cpg 126/2019, 7. 3. 2019

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

319. člen (ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

322. člen (upravljanje stečajne mase)

1. Oddaja v najem
2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP
3. Soglasje sodišča ni potrebno
4. Razno

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

329. člen (način prodaje)

330. člen (začetek prodaje)

- ♦ Izločitvena pravica pomeni oviro za prodajo dolžnikovega premoženja le v primeru, če je pravočasno prijavljena in je v primeru prerekanja tožba na ugotovitev izločitvene pravice vložena pred pravnomočnostjo sklepa o prodaji (peti odstavek 299. člena ZFPPIPP v zvezi s tretjim odstavkom 330. člena ZFPPIPP).

VSL sklep Cst 674/2018, 3. 1. 2019

331. člen (sklep o prodaji)

- ♦ Ker do sedaj unovčena stečajna masa ne zadošča za celotno poplačilo vseh prijavljenih terjatev v obsegu, kot je pojasnjeno zgoraj, so izpolnjeni pogoji za prodajo predlagane stečajne mase. Odločitev, ko je sodišče prve stopnje povsem prepustilo način prodaje upravitelju, ni v skladu z zakonskimi določili o nalogah sodišča.

VSL sklep Cst 28/2019, 15. 1. 2019

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

- ♦ Izločitvena pravica pomeni oviro za prodajo dolžnikovega premoženja le v primeru, če je pravočasno prijavljena in je v primeru prerekanja tožba na ugotovitev izločitvene pravice vložena pred pravnomočnostjo sklepa o prodaji.

VSL sklep Cst 674/2018, 3. 1. 2019

- ♦ Po oceni pritožbenega sodišča je zmotno pritožbeno stališče pritožnika, da mu je sodišče z odločitvijo o skupni (paketni) prodaji obeh poslovnih deležev na javni dražbi onemogočilo uveljaviti predkupno pravico le na enem poslovnem deležu. Z odločitvijo o prodaji dveh poslovnih deležev kot celote, predkupnemu upravičencu ni prenehala predkupna pravica na nobenem od poslovnih deležev, saj se s sklepom o prodaji ne odloča o nobeni pravici predkupnega upravičenca. Pritožnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da mu ni zagotovilo pravice do sodnega varstva, ker mu najprej ni priznalo pravnega interesa za pritožbo zoper sklep o prodaji z argumentacijo o preuranjeni zahtevi za sodno varstvo, sedaj pa mu očita, da je s pritožbo zoper sklep o soglasju prepozen. Po zavrženju pritožbe predkupnega upravičenca zoper sklep o prodaji, je predkupni upravičenec neutemeljeno pričakoval, da bo lahko v primeru uspešne prodaje, v naslednji fazi postopka prodaje, s pritožbo zoper sklep o soglasju k prodajni pogodbi dosegel spremembo odločitve o prodaji. Moral bi predvideti, da bo moral v primeru, če se odloči za nakup obeh poslovnih deležev, kot tudi v primeru, če bo vztrajal pri nakupu le enega od

dveh poslovnih deležev, to svojo pravico uveljaviti na pravilen način v postopku izvedbe prodaje na javni dražbi, ne pa s pritožbo zoper sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe s kupcem.

VSL Sklep Cst 680/2018, 9. 1. 2019

- ◆ Posledica zamude tridnevnega roka iz tretjega odstavka 341. člena ZFPPIPP ni zavrnitev soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe. Pomembno je, da je bila prodaja opravljena v skladu s pravnomočnim sklepom o prodaji, da je vsebina prodajne pogodbe v skladu s 337. do 343. členom ZFPPIPP. Vendar pa je presoja, ali se določen predmet sme prodajati v stečajnem postopku, pridržana že sklepu o prodaji. To pa hkrati tudi pomeni, da morajo upniki vse razloge, zakaj prodaja določenega premoženja v stečaju ni dopustna (kot so pritožbeni razlogi, da gre za stvar izven pravnega prometa, enako velja za razloge v zvezi z ničnostjo akta o etažiranju), uveljavljati že s pritožbo zoper sklep o prodaji. Sodna odločba, izdana v postopku po izbrisni tožbi, bo učinkovala tudi proti osebam, v korist katerih je bila pravica vknjižena oziroma predznamenovana z učinkom po trenutku, od katerega učinkuje zaznamba izbrisne tožbe (drugi odstavek 80. člena ZZK-1). Vsi nadaljnji vpisi učinkujejo le pod razveznim pogojem (tretji in četrti odstavek 80. člena ZZK-1). Zato niso utemeljene navedbe drugega pritožnika, da uspeh z izbrisno tožbo ne bo učinkoval proti nadaljnjim pridobiteljem lastninske pravice.

VSL sklep Cst 56/2019, 12. 2. 2019

- ◆ Sodišče prve stopnje je izpodbijani sklep sprejelo na podlagi 341. člena ZFPPIPP. Ugotovilo je, da je bila javna dražba izvedena v skladu s pravnomočnim sklepom o prodaji z dne 4. 1. 2018 in da je upravitelj prodajno pogodbo sklenil z dražiteljem, ki je na dražbi uspel (1. točka sedmega odstavka 341. člena ZFPPIPP), ter da je vsebina prodajne pogodbe v skladu z določbami 337. do 343. člena ZFPPIPP. Po presoji višjega sodišča dolжник s pritožbenimi navedbami glede „napačnosti in pristranskosti“ javne dražbe ne more uspešno izpodbiti obravnavanega sklepa sodišča prve stopnje. Iz Zapisnika o prvi javni dražbi (p.d.131) ne izhaja, da bi kdorkoli uveljavljal ugovore ali pripombe k postopku javne dražbe.

VSL Sklep Cst 30/2019, 22. 1. 2019

- ◆ Za primer, ko se nepremičnina prodaja na javni dražbi z zviševanjem izklicne cene, v določbah ZFPPIPP ni predvideno, da mora sodišče pred izdajo sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe pridobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika. Tega je namreč sodišče k podaji mnenja ali soglasja pozvalo pred izdajo sklepa o prodaji.

VSL Sklep Cst 39/2019, 30. 1. 2019

- ◆ Pritožnica svoje terjatve do stečajnega dolžnika (v kolikor je to imela v mislih, glede na vsebino njenega primera izračuna ponujene cene) tudi ne bi mogla pobotati s kupnino, saj je po navedbah upravitelja ločitvena upnica s takšnim vrstnim redom, da glede na ocenjeno kot tudi doseženo prodajno vrednost ne bo pridobila pravice do prednostnega poplačila zavarovane terjatve. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje v sklepu St 001 z dne 8. 11. 2018 dalo soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe z dne 1. 10. 2018 za v izreku navedene nepremičnine le v deležu do 1/2, ki je bil v lasti stečajne dolžnice D. T., v izpodbijanem sklepu pa soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe z dne 1. 10. 2018 za v izreku navedene nepremičnine do celote, pri čemer je upoštevalo, da sta se prodajala in prodala deleža stečajnih dolžnikov skupaj. Pritožnica si tako zmotno razlaga, da so se nepremičnine prodale za ceno 61.500,00 EUR, saj je iz spisovnih podatkov in poteka postopka prodaje jasno razvidno, da so se prodale za 41.000,00 EUR.

VSL Sklep Cst 667/2018, 16. 1. 2019

342. člen (prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

1. Pritožbeni razlogi

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da se pritožnica zoper sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe ni pritožila. S pritožbo zoper sklep o izročitvi nepremičnine kupcu pa ne more uveljavljati pritožbenih razlogov, ki bi jih lahko uveljavljala s pritožbo zoper sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe. Pritožbeni razlog, da je sodišče o dražbi ni obvestilo, nedvomno je razlog, ki bi ga lahko uveljavljala v pritožbi zoper navedeni sklep. Zato ga pritožbeno sodišče ne more upoštevati.

VSL Sklep Cst 16/2019, 30. 1. 2019

2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju

3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku

4. Razno

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

- ♦ Za primer, ko se nepremičnina prodaja na javni dražbi z zviševanjem izklicne cene, v določbah ZFPPIPP ni predvideno, da mora sodišče pred izdajo sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe pridobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika. Tega je namreč sodišče k podaji mnenja ali soglasja pozvalo pred izdajo sklepa o prodaji.

VSL Sklep Cst 39/2019, 30. 1. 2019

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

- ♦ Odločitev, ko je sodišče prve stopnje povsem prepustilo način prodaje upravitelju, ni v skladu z zakonskimi določili o nalogah sodišča.

VSL sklep Cst 28/2019, 15. 1. 2019

- ♦ ZFPPIPP v drugem odstavku 346. člena pooblašča upravitelja, da oceni vrednost premoženja, navedenega v prvem odstavku 346. člena ZFPPIPP, in torej šteje, da je upravitelj usposobljen za takšno cenitev. Očitki pritožnice, da upravitelj ni strokovno usposobljen za ocenitve vrednosti premoženja, zato niso utemeljeni.

VSL Sklep Cst 172/2019, 24. 4. 2019

- ◆ Dolžnica ni prepričala pritožbenega sodišča o taki vrednosti njenih nepremičnin, ki bi pred prodajo na javni dražbi terjala ocenitev njihove vrednosti po pooblaščenem ocenjevalcu. Zadostuje, da je vrednost premoženja ocenila upraviteljica s pomočjo podatkov GURS-a in mnenja sodnega izvedenca. S tem pa se izkaže, da je imelo sodišče prve stopnje pri določitvi izklicne cene pri prodaji na javni dražbi podlago za odločitev v oceni vrednosti, ki jo je sodišču posredovala stečajna upraviteljica.

VSL Sklep Cst 125/2019, 27. 3. 2019

347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

- ◆ Po oceni pritožbenega sodišča je zmotno pritožbeno stališče pritožnika, da mu je sodišče z odločitvijo o skupni (paketni) prodaji obeh poslovnih deležev na javni dražbi onemogočilo uveljaviti predkupno pravico le na enem poslovnem deležu. Z odločitvijo o prodaji dveh poslovnih deležev kot celote, predkupnemu upravičencu ni prenehala predkupna pravica na nobenem od poslovnih deležev, saj se s sklepom o prodaji ne odloča o nobeni pravici predkupnega upravičenca. Pritožnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da mu ni zagotovilo pravice do sodnega varstva, ker mu najprej ni priznalo pravnega interesa za pritožbo zoper sklep o prodaji z argumentacijo o preuranjeni zahtevi za sodno varstvo, sedaj pa mu očita, da je s pritožbo zoper sklep o soglasju prepozen. Po zavrženju pritožbe predkupnega upravičenca zoper sklep o prodaji, je predkupni upravičenec neutemeljeno pričakoval, da bo lahko v primeru uspešne prodaje, v naslednji fazi postopka prodaje, s pritožbo zoper sklep o soglasju k prodajni pogodbi dosegel spremembo odločitve o prodaji. Moral bi predvideti, da bo moral v primeru, če se odloči za nakup obeh poslovnih deležev, kot tudi v primeru, če bo vztrajal pri nakupu le enega od dveh poslovnih deležev, to svojo pravico uveljaviti na pravilen način v postopku izvedbe prodaje na javni dražbi, ne pa s pritožbo zoper sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe s kupcem.

VSL Sklep Cst 680/2018, 9. 1. 2019

- ◆ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da se pritožnica zoper sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe ni pritožila. S pritožbo zoper sklep o izročitvi nepremičnine kupcu pa ne more uveljavljati pritožbenih razlogov, ki bi jih lahko uveljavljala s pritožbo zoper sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe. Pritožbeni razlog, da je sodišče o dražbi ni obvestilo, nedvomno je razlog, ki bi ga lahko uveljavljala v pritožbi zoper navedeni sklep. Zato ga pritožbeno sodišče ne more upoštevati.

VSL Sklep Cst 16/2019, 30. 1. 2019

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

354. člen (stroški stečajnega postopka)

1. **Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka**
2. **Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa**
3. **Plačilo sodnih taks**
4. **Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave**

5. Stroški v postopku osebnega stečaja

- ♦ Stroške prevoza na delo, ki dolžniku nastajajo tekom postopka osebnega stečaja, je treba opredeliti kot nujne stroške stečajnega postopka v smislu prvega odstavka 354. člena v zvezi z 9. točko drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP (tako tudi Cst 505/2013, Cst 424/2014, Cst 343/2015, Cst 53/2016). Zato mora dolžnik vložiti predlog za plačilo stroškov prevoza na delo iz stečajne mase, posebej za vsak mesec, ga zneskovno specificirati in tudi ustrezno obrazložiti ter izkazati, da so mu stroški prevoza na delo v zatrjevani višini res nastali.

VSL Sklep Cst 303/2018, 20. 6. 2018

- ♦ Pritožnica utemeljeno opozarja, da v ZFPPIPP ni najti določila, po katerem bi stečajni dolžnik v postopku, v katerem se obravnava ugovor upnika proti odpustu obveznosti, moral kriti stroške ugovornega postopka sam, če upnik z ugovorom ne uspe. Pri tem zastopa pravilno stališče, da je v takšnem primeru potrebno uporabiti določbo prvega odstavka 121. člena ZFPPIPP o smiselni uporabi določb ZPP. Po presoji pritožbenega sodišča je v takšnem primeru določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva (prim. tudi Cst 467/2017, Cst 453/2016, Cst 578/2017, Cst 577/2018, VSRS sklep Cpg 2/2017). V kolikor ugovor upnika ni utemeljen, to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno in ji jih je zato dolžan povrniti. Načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da zakonodajalec ne bi smel različno urejati položajev posameznih pravnih subjektov, pač pa, da mora za razlikovanje obstajati razumen razlog. Bistveno enake primere mora torej obravnavati enako. Upnik in dolžnica nista v enakem položaju, saj je dolžnica v postopku osebnega stečaja in

mesečno prejema le znesek denarnih sredstev, določen v 102. členu ZIZ v zvezi s tretjim odstavkom [389. člena] ZFPPIPP. In ker stroški, nastali v zvezi z ugovorom proti odpustu obveznosti, niso stroški postopka osebnega stečaja, ki jih ZFPPIPP ureja v 354. in 355. členu v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP, smiselna uporaba določb ZPP o stroških postopka za dolžnico ter uporaba določbe 129. člena ZFPPIPP za stroške upnika, v danem primeru ne pomeni kršitve načela enakosti pred zakonom.

VSL Sklep Cst 655/2018, 9. 1. 2019

6. Razno

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

1. Pravdni stroški

- ♦ Upravitelj je pojasnil, zakaj je tožba, s katero so nastali stroški odvetniških storitev, potrebna in zanjo navedel tehtne razloge. Ker je bila nepremičnina (kot je to razvidno iz stečajnega spisa) že prodana, iz naslova najemnin v stečajno maso ne bodo več pritekala denarna sredstva. Zato so očitki pritožnika, da bi moral upravitelj skrbeti, da bo premoženje, ki se nahaja v stečajni masi, ustvarjalo prihodke, da se bo plemenitilo, da upravitelj grobo krši določila in temeljna načela ZFPPIPP, ker vlaga neupravičene in nezakonite tožbe ter s tem povzroča stečajnemu dolžniku nepotrebne stroške v breme stečajne mase, neutemeljeni.

VSL Sklep Cst 36/2019, 30. 1. 2019

2. Sodne takse

3. Stroški v osebnem stečaju

- ♦ Stroške prevoza na delo, ki dolžniku nastajajo tekom postopka osebnega stečaja, je treba opredeliti kot nujne stroške stečajnega postopka v smislu prvega odstavka 354. člena v zvezi z 9. točko drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP (tako tudi Cst 505/2013, Cst 424/2014, Cst 343/2015, Cst 53/2016). Zato mora dolžnik vložiti predlog za plačilo stroškov prevoza na delo iz stečajne mase, posebej za vsak mesec, ga zneskovno specificirati in tudi ustrezno obrazložiti ter izkazati, da so mu stroški prevoza na delo v zatrjevani višini res nastali.

VSL Sklep Cst 303/2018, 20. 6. 2018

- ♦ Pritožnica utemeljeno opozarja, da v ZFPPIPP ni najti določila, po katerem bi stečajni dolžnik v postopku, v katerem se obravnava ugovor upnika proti odpustu obveznosti, moral kriti stroške ugovornega postopka sam, če upnik z ugovorom ne uspe. Pri tem zastopa pravilno stališče, da je v takšnem primeru potrebno uporabiti določbo prvega odstavka 121. člena ZFPPIPP o smiselni uporabi določb ZPP. Po presoji pritožbenega sodišča je v takšnem primeru določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva (prim. tudi Cst 467/2017, Cst 453/2016, Cst 578/2017, Cst 577/2018, VSRS sklep Cpg 2/2017). V kolikor ugovor upnika ni utemeljen, to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno in ji jih je zato dolžan povrniti. Načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da zakonodajalec ne bi smel različno urejati položajev posameznih pravnih subjektov, pač pa, da mora za razlikovanje obstajati razumen razlog. Bistveno enake primere mora torej obravnavati enako. Upnik in dolžnica nista v enakem položaju, saj je dolžnica v postopku osebnega stečaja in mesečno prejema le znesek denarnih sredstev, določen v 102. členu ZIZ v zvezi s tretjim odstavkom [389. člena] ZFPPIPP. In ker stroški, nastali v zvezi z ugovorom proti odpustu obveznosti, niso stroški

postopka osebnega stečaja, ki jih ZFPPIPP ureja v 354. in 355. členu v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP, smiselna uporaba določb ZPP o stroških postopka za dolžnico ter uporaba določbe 129. člena ZFPPIPP za stroške upnika, v danem primeru ne pomeni kršitve načela enakosti pred zakonom.

VSL Sklep Cst 655/2018, 9. 1. 2019

4. Razno

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)

- 1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov**
- 2. Stroški cenitev**
- 3. Sprememba predračuna stroškov**
- 4. Razno**

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

- 1. Kdaj je soglasje potrebno**
- 2. Legitimacija za predlog in za pritožbo**
- 3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu**
- 4. Stroški cenitev**
- 5. Razno**
 - ♦ Ne glede na to, da gre pri Dogovoru za dvostransko pogodbo, ki je bila sklenjena pred začetkom stečajnega postopka in pri kateri nobena od strank ni (v celoti) izpolnila obveznosti, je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da za odločitev v tem primeru ni mogoče uporabiti določil ZFPPIPP, v katerih so vsebovana posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Pogodba, s katero se ena od strank zaveže drugi stranki, da bo zanjo opravila določene posle, je pogodba o naročilu. V obravnavani zadevi je zato potrebno upoštevati določbe OZ in ZFPPIPP, ki se nanašajo na posebnosti, do katerih pride pri naročilu, ko se nad naročiteljem začne stečajni postopek. V takšnem primeru preneha naročilo

tedaj, ko prevzemnik zve za dogodek, zaradi katerega naročilo preneha. Na podlagi neizpodbojne domneve, določene v četrtem odstavku 122. člena ZFPPIPP velja, da je prevzemnik naročila izvedel za začetek stečajnega postopka s potekom osmih dni po objavi oklica o začetku postopka. Zaradi stečaja ni prenehalo le upravičenje Odvetniške pisarne za nadaljevanje poslov, temveč tudi notranje razmerje med njo kot prevzemnikom in stečajnim dolžnikom kot naročnikom poslov. Ugasnili sta tako zaveza Odvetniške pisarne, da bo za dolžnika opravila posle zastopanja, kot tudi zaveza stečajnega dolžnika, da bo Odvetniški pisarni za opravljen trud plačal. Pri odločanju o soglasju k plačilu (odvetniških) stroškov je odločilno, ali je upravitelj pri odvetniku te storitve naročil in ali jih je ta opravil (oziroma v tem primeru: ali jih je upravitelj kasneje odobril).

VSL Sklep Cst 6/2019, 12. 2. 2019

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

- ♦ Stečaj pomeni generalno izvršbo nad dolžnikovim premoženjem, v kateri se terjatve dolžnikovih upnikov, ki so v enakem položaju do dolžnika, poplačajo sorazmerno. Čeprav ZFPPIPP nima določb o zadržanju izplačila terjatev upnikom, pa to ne pomeni, da se ta institut izvršilnega prava v zvezi s poplačilom upnikov v stečajnem postopku ne bi smel v nobenem primeru uporabiti. Pritožbeno sodišče soglaša s stališčem prvostopnega sodišča, da se tudi v zvezi s plačilom upnikov v stečajnem postopku lahko pojavijo okoliščine, ki nakazujejo, da bo morebiti odpadla podlaga za plačilo terjatve upnika. V takem primeru pa plačilo terjatve upnika nima smisla, dokler to vprašanje ni rešeno. Plačilo upnikove terjatve v izvršbi in plačilo upnikove terjatve v stečaju sta si, kar zadeva navedeni dejanski stan, v bistvenih lastnostih vrednostno istovetna. Nobenega razloga ni, da bi v izvršbi dolžnik lahko dosegel odlog plačila, v stečaju pa ne, če so podane podobne oziroma vrednostno enake okoliščine, ki kažejo na možnost, da bo podlaga lahko odpadla. Upošteva se sklepanje od podobnega na podobno, je sodišče prve stopnje pravila o odlogu izvršbe na predlog dolžnika iz ZIZ pravilno uporabilo za primer, ki v ZFPPIPP ni urejen. Če so izpolnjene predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odlog izvršbe na predlog dolžnika, se zato tudi v stečajnem postopku poplačilo terjatve upnika lahko odloži.

VSL Sklep Cst 20/2019, 17. 1. 2019

363. člen (načrt prve razdelitve)

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

- ♦ Za sklep o razdelitvi posebne razdelitvene mase ZFPPIPP ne določa, da bi ga sodišče vročilo strankam (upnikom), kar pomeni, da začne 15-dnevni pritožbeni rok (prvi odstavek 127. člena ZFPPIPP) teči z objavo sklepa na spletni strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti (2. točka drugega odstavka 127. člena ZFPPIPP). Sodišče prve stopnje je pravilno uporabilo določbe ZFPPIPP, ko je pritožbo zavrglo kot prepozno. Po presoji višjega sodišča je sodišče prve stopnje ravnalo zakonito, ko je pritožbo zavrglo, zakonska ureditev pa tudi ni neustavna (nedopustno ne nasprotuje 22. členu Ustave), niti sodišče (in zakonska ureditev) ni kršilo Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (konkretno 6. člena).

VSL sklep Cst 527/2018, 6. 11. 2018

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

- ♦ Pritožnica ni mogla vložiti ugovora iz 364. člena ZFPPIPP, saj za kaj takega v času izdelave načrta ni bilo nobenih razlogov. To pa ne pomeni, da le-teh ni v času odločanja o razdelitvi posebne razdelitvene mase, ki temelji na končnem načrtu z dne 16.8.2017. Ker predstavlja sklep sodišča o razdelitvi (prvo) sodno odločitev, zoper katero je (prvič) mogoče uveljavljati procesne kršitve oziroma kršitve materialnega prava, upnici ni mogoče omejiti pravice do pritožbe zaradi tega, ker ni vložila ugovora iz 364. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 642/2018, 11. 12. 2018

- ♦ V obravnavanem primeru je upnik imel možnost v ugovoru uveljavljati vse razloge, ki jih poskuša uveljavljati s pritožbo, pa te možnosti ni izkoristil. Če bi v roku vložil ugovor z vsebino, kakršno uveljavlja s pritožbo, bi se sodišče prve stopnje do teh navedb moralo vsebinsko opredeliti. Zgolj v primeru, da tega ne bi storilo ali da ugovora ne bi obravnavalo, bi upnik imel pravico do pritožbe.

VSL Sklep Cst 108/2019, 19. 3. 2019

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

- ◆ Višje sodišče pritruje upravitelju, da v primeru, ko stroški dela in s tem povezani stroški nastajajo v bistvenem zaradi prodaje zalog in blaga, se stroška dela in z njim povezanih stroškov ne da natančno izmeriti, zlasti v razmerju do priprave za prodajo drugega premoženja.

VSL sklep Cst 509/2018, 6. 11. 2018

- ◆ Za sklep o razdelitvi posebne razdelitvene mase ZFPPIPP ne določa, da bi ga sodišče vročilo strankam (upnikom), kar pomeni, da začne 15-dnevni pritožbeni rok (prvi odstavek 127. člena ZFPPIPP) teči z objavo sklepa na spletni strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti (2. točka drugega odstavka 127. člena ZFPPIPP). Sodišče prve stopnje je pravilno uporabilo določbe ZFPPIPP, ko je pritožbo zavrglo kot prepozno. Po presoji višjega sodišča je sodišče prve stopnje ravnalo zakonito, ko je pritožbo zavrglo, zakonska ureditev pa tudi ni neustavna (nedopustno ne nasprotuje 22. členu Ustave), niti sodišče (in zakonska ureditev) ni kršilo Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (konkretno 6. člena).

VSL sklep Cst 527/2018, 6. 11. 2018

- ◆ Drži, da pritožnik ni bil predlagatelj postopka osebnega stečaja (to je storil stečajni dolžnik sam), temveč je poplačilo poskušal doseči v izvršilnem postopku, vendar pa to še ne pomeni, da ni dolžan nositi stroškov nadomestila za preizkus terjatev. Zakon poplačila upnika namreč ne veže na status predlagatelja, kar velja tudi za ločitvenega upnika, prav tako ne veže na status predlagatelja dolžnosti poplačila stroškov v breme posebne razdelitvene mase. Tudi če se bo lahko poplačalo le pritožnika (ločitvenega upnika), je bilo treba opraviti preizkus terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic, zato po oceni višjega sodišča tudi ti stroški predstavljajo stroške v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase, brez oprave teh dejanj pa ni mogoče končati stečajnega postopka. Iz sklepa o preizkusu terjatev je razvidno, da je upravitelj preizkusil le 6 terjatev, od tega dve terjatvi pritožnika, zato se v tem primeru vprašanje potrebnosti in smiselnosti preizkusa vseh terjatev ne postavlja. Ker je upravitelj preizkusil terjatve, mu za to pripada nagrada. Zakon obveznosti vračila predujma ne omejuje le na primere, ko vrednost splošne stečajne mase presega višino začetnega predujma, temveč je treba takoj, ko (katerakoli) unovčena stečajna masa presega višino tega predujma, predujem vrniti v proračun sodišča.

VSL sklep Cst 656/2018, 15. 1. 2019

- ◆ Stroški končanja stečajnega postopka praviloma niso stroški unovčenja posebne stečajne mase. To postanejo šele takrat, ko je splošna stečajna masa neznatne vrednosti. Kdo je predlagatelj stečajnega postopka, v ničemer ne vpliva na obseg nujnih opravil, ki jih je potrebno opraviti v stečajnem postopku. ZFPPIPP v nobeni določbi, kjer upravitelju nalaga nujna opravila in dejanja, ne opredeljuje, da je izvedba določene aktivnosti odvisna od tega, kdo je predlagatelj stečajnega postopka. Upniki se poplačajo iz dolžnikovega premoženja (še) po plačilu stroškov postopka, to pravilo pa velja tako za poplačilo iz splošne, kot za poplačilo iz posebne stečajne mase. V breme posebne stečajne mase je mogoče naložiti stroške, za katere je ugotovljeno, da so potrebni za končanje stečajnega postopka, to pa mora biti razvidno iz načrta razdelitve posebne razdelitvene mase. Stroški v zvezi s končanjem stečajnega postopka so v fazi razdelitve stečajne mase gotovo, določno in preverljivo dejstvo, ki mora biti v primeru upnikovega izrecnega ugovora (kot v obravnavani zadevi), pojasnjeno v sklepu o razdelitvi.

VSL Sklep Cst 63/2019, 5. 2. 2019

- ♦ Pritožnica ni mogla vložiti ugovora iz 364. člena ZFPPIPP, saj za kaj takega v času izdelave načrta ni bilo nobenih razlogov. To pa ne pomeni, da le-teh ni v času odločanja o razdelitvi posebne razdelitvene mase, ki temelji na končnem načrtu z dne 16.8.2017. Ker predstavlja sklep sodišča o razdelitvi (prvo) sodno odločitev, zoper katero je (prvič) mogoče uveljavljati procesne kršitve oziroma kršitve materialnega prava, upnici ni mogoče omejiti pravice do pritožbe zaradi tega, ker ni vložila ugovora iz 364. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 642/2018, 11. 12. 2018

- ♦ V obravnavanem primeru je upnik imel možnost v ugovoru uveljavljati vse razloge, ki jih poskuša uveljavljati s pritožbo, pa te možnosti ni izkoristil. Če bi v roku vložil ugovor z vsebino, kakršno uveljavlja s pritožbo, bi se sodišče prve stopnje do teh navedb moralo vsebinsko opredeliti. Zgolj v primeru, da tega ne bi storilo ali da ugovora ne bi obravnavalo, bi upnik imel pravico do pritožbe.

VSL Sklep Cst 108/2019, 19. 3. 2019

- ♦ Stečaj pomeni generalno izvršbo nad dolžnikovim premoženjem, v kateri se terjatve dolžnikovih upnikov, ki so v enakem položaju do dolžnika, poplačajo sorazmerno. Čeprav ZFPPIPP nima določb o zadržanju izplačila terjatev upnikom, pa to ne pomeni, da se ta institut izvršilnega prava v zvezi s poplačilom upnikov v stečajnem postopku ne bi smel v nobenem primeru uporabiti. Pritožbeno sodišče soglaša s stališčem prvostopnega sodišča, da se tudi v zvezi s plačilom upnikov v stečajnem postopku lahko pojavijo okoliščine, ki nakazujejo, da bo morebiti odpadla podlaga za plačilo terjatve upnika. V takem primeru pa plačilo terjatve upnika nima smisla, dokler to vprašanje ni rešeno. Plačilo upnikove terjatve v izvršbi in plačilo upnikove terjatve v stečaju sta si, kar zadeva navedeni dejanski stan, v bistvenih lastnostih vrednostno istovetna. Nobenega razloga ni, da bi v izvršbi dolžnik lahko dosegel odlog plačila, v stečaju pa ne, če so podane podobne oziroma vrednostno enake okoliščine, ki kažejo na možnost, da bo podlaga lahko odpadla. Upošteva se sklepanje od podobnega na podobno, je sodišče prve stopnje pravila o odlogu izvršbe na predlog dolžnika iz ZIZ pravilno uporabilo za primer, ki v ZFPPIPP ni urejen. Če so izpolnjene predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odlog izvršbe na predlog dolžnika, se zato tudi v stečajnem postopku poplačilo terjatve upnika lahko odloži.

VSL Sklep Cst 20/2019, 17. 1. 2019

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

373. člen (končna razdelitev)

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ♦ Razlaga, za kakršno se zavzema pritožnik (da se torej premoženje, ki spada v posebno stečajno maso in ga ni mogoče unovčiti, sicer lahko prenese na navadnega upnika, vendar le-temu ni potrebno plačati stroškov iz četrtega odstavka 226. člena ZFPPIPP, razen davka na promet nepremičnin), pomeni neenakopravno obravnavanje navadnih in ločitvenih upnikov pri prevzemu neunovčljivega premoženja. Za kaj takega v zakonu ni najti opore. Kdaj gre pri določenem premoženju za premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, se presoja v vsakem posameznem primeru, upoštevajoč okoliščine vsakega konkretnega primera. Ocen o tem v prvi vrsti opravi upravitelj. Dejstvo, da določenega premoženja v okviru stečajnega postopka ni mogoče unovčiti, še ne pomeni, da je vrednost takega premoženja enaka 0,00 EUR ali da je celo negativna.

VSL sklep Cst 62/2019, 5. 2. 2019

- ◆ Če v postopku osebnega stečaja, v katerem so dolžniku odpuščene obveznosti, pri končni razdelitvi ostane denarno dobroimetje v tako majhnem znesku, da bi z njegovo razdelitvijo upnikom nastali nesorazmerni stroški, se to prenese v dobro proračuna Republike Slovenije. Znesek 1.521,60 eurov ni majhen znesek. Upravitelj ni uspel ovreči izračuna pritožnice, s katerimi izpodbija zaključek sodišča prve stopnje o tem, da bi z razdelitvijo stečajne mase upnikom nastali nesorazmerni stroški.
VSL Sklep Cst 118/2019, 20. 3. 2019

375. člen (končno poročilo upravitelja)

- ◆ Večina pritožbenih navedb je usmerjena v kritiko delovanja upravitelja, ki pa ne more biti predmet presoje utemeljenosti izpodbijanega sklepa o končanju stečajnega postopka. Ni mogoče pritrditi pritožbenim navedbam, da upravitelj ni izvedel nobenih pravno relevantnih dejanj za ugotovitev obstoja in lokacije premočnin. Vprašanje, ali je izvedel prav vsa dejanja (katera konkretno, pritožba niti ne navaja), ne more biti razlog za očitke, da je neresnična njegova izjava, ki je bila podlaga za končanje stečajnega postopka.
VSL sklep Cst 140/2019, 2. 4. 2019
- ◆ Predlog za odpust obveznosti je pravnomočno zavrnjen, zato so pritožbene navedbe, ki se nanašajo na kršitve pravil postopka v postopku odpusta obveznosti, neupoštevne in višje sodišče nanje ne odgovarja. Ustavno sodišče ni sprejelo sklepa o zadržanju tega postopka, zato ni ovir za njegovo končanje.
VSL Sklep Cst 167/2019, 23. 4. 2019

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

- ◆ Večina pritožbenih navedb je usmerjena v kritiko delovanja upravitelja, ki pa ne more biti predmet presoje utemeljenosti izpodbijanega sklepa o končanju stečajnega postopka. Ni mogoče pritrditi pritožbenim navedbam, da upravitelj ni izvedel nobenih pravno relevantnih dejanj za ugotovitev obstoja in lokacije premočnin. Vprašanje, ali je izvedel prav vsa dejanja (katera konkretno, pritožba niti ne navaja), ne more biti razlog za očitke, da je neresnična njegova izjava, ki je bila podlaga za končanje stečajnega postopka.
VSL sklep Cst 140/2019, 2. 4. 2019
- ◆ Stečajni postopek, ki se začne nad pravno osebo, se lahko konča na dva načina in sicer: z razdelitvijo stečajne mase upnikom ali brez razdelitve stečajne mase. V konkretnem primeru se je končal z razdelitvijo stečajne mase upnikom s prednostnimi terjatvami. Dokler razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatev predhodnega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, ni dovoljeno začeti plačevati terjatev poznejšega vrstnega reda. Pritožnik z nekonkretiziranimi pritožbenimi trditvami, da „vsi vemo, da določeni ima premoženje“, ni uspel ovreči pravilnosti izjave stečajnega upravitelja, da je izvedel vsa dejanja, ki jih je bilo treba opraviti v stečajnem postopku v zvezi s tem zakonom, na kateri temelji odločitev o končanju stečajnega postopka in razrešitvi upravitelja.
VSL Sklep Cst 135/2019, 3. 4. 2019

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolжник)

- ◆ Po določilo druge alineje 3. točke drugega odstavka 52. člena ZFPPIPP je v primeru, če dolжник v Sloveniji nima niti stalnega niti začasnega prebivališča, za odločitev o začetku postopka zaradi insolventnosti pristojno tisto sodišče, na območju katerega je premoženje dolžnika. Ob uvedbi tega postopka je dolжник v Sloveniji imel tako premoženje kot nepremično premoženje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju. Torej je bilo Okrožno sodišče v Ljubljani stvarno in krajevno pristojno za odločitev o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom. Ne glede na to, da se je dolжник po uvedbi postopka osebnega stečaja vsega svojega premoženja znebil, pa prvostopenjsko sodišče na podlagi določila 89. člena Zakona o mednarodnem zasebnem pravu in postopku ostaja pristojno za izvedbo predmetnega postopka. Po tem določilo so namreč za oceno pristojnosti sodišča Republike Slovenije odločilna dejstva, ki obstajajo takrat, ko postopek začne teči. V pravnem postopku je to z vložitvijo tožbe, v stečajnem pa z uvedbo postopka osebnega stečaja. Po določilo prvega odstavka 101. člena ZFPPIPP daje sodnik, ki vodi postopek, upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna. Če že upravitelj sam ni zaznal, da dolжник odsvoja premoženje, bi ga moralo na to opozoriti sodišče. Upravitelj pa bi nato lahko upnikom dal pobudo, naj predlagajo ustrezne ukrepe za zaščito dolžnikovega premoženja. Skladno z določilom prvega odstavka 240. člena ZFPPIPP je le upnik tisti, ki lahko predlaga izdajo začasnih odredb za zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika. Sodišče take začasnih odredb po uradni dolžnosti samo ne sme izdati.

VSL Sklep Cst 44/2019, 23. 1. 2019

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

- ◆ Zgolj dejstvo, da je postopek osebnega stečaja za upnika stroškovno in časovno učinkovitejše sredstvo, ne pomeni, da upnik dejansko zasleduje razloge, zaradi katerih sme predlagati začetek stečajnega postopka. Če se izkaže, da je upnik s predlogom za začetek postopka osebnega stečaja prekoračil dopustnost takega predloga oziroma da je bil predlog vložen za doseganje drugih ciljev, ki z zakonom niso predvideni (na kar pritožnica meri z navedbami, da je upnik popolnoma pasiven pri iskanju rešitev za poplačilo dolga, zaradi česar dolžnica sklepa, da dejansko ne gre za poplačilo dolga, pač pa za pridobitev lastniškega deleža v podjetjih dolžnika), potem temu pravnega varstva po zaključku višjega sodišča ni mogoče nuditi.

VSL Sklep Cst 386/2018, 21. 8. 2018

Iz obrazložitve:

10. Dolžnica je v postopku na prvi stopnji trdila, da upnik zlorablja pravico do sodnega varstva, saj bi se lahko poplačal v izvršilnem postopku nad glavnim dolžnikom (E d.o.o.), ki že teče. Res je stvar izbire upnika, v katerem postopku bo uveljavljal poplačilo terjatve, vendar pa to ne velja neomejeno. V konkretnem primeru ima upnik za

svojo terjatev izvršljiv notarski zapis in hipoteko na nepremičnini. V postopku na prvi stopnji ni bilo razčiščeno, zakaj se upnik dejansko ne poplača iz vrednosti nepremičnine (v lasti E d.o.o.), na kateri je v njegovo korist ustanovljena zastavna pravica. Po neprerekanih trditvah dolžnice upnik niti ni poskušal priti do poplačila svoje terjatve kako drugače, popolnoma pasiven pa je bil tudi pri iskanju načina za poplačilo in se na dolžničine predloge ne odziva. Čeprav je dolžnica v postopku na prvi stopnji navedla dovolj konkretnih dejstev, ki bi – v kolikor bi se izkazala za resnična – lahko pomenila izigravanje določb ZFPPIPP zaradi zasledovanja drugačnih ciljev, kot jih predvideva zakon, jih prvostopenjsko sodišče ni preizkusilo. Vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja sama po sebi sicer ne more kazati na zlorabo procesnih pravic, vendar pa na to lahko kažejo okoliščine konkretnega primera.

11. Ne glede na zgoraj navedeno glede omejitve izbire o tem, katero pravno pot bo upnik izbral za uveljavljanje svoje terjatve, pa zgolj dejstvo, da je postopek osebnega stečaja za upnika stroškovno in časovno učinkovitejše sredstvo, ne pomeni, da upnik dejansko zasleduje razloge, zaradi katerih sme predlagati začetek stečajnega postopka. Čeprav z zakonom ni predviden nadzor sodišča nad upnikovo izbiro, pa to ne pomeni, da je naloga sodišča zgolj formalna - v smislu formalnega preizkusa, ali so izpolnjeni pogoji za začetek postopka, brez vsakršne možnosti odkloniti pravno varstvo, tudi v primeru, ko se na podlagi celotnega upnikovega ravnanja oceni, da predlog ni v skladu z namenom postopka. Odsotnost vsebinske presoje dopustnosti predloga ne sme omogočiti zlorabo postopka za doseganje ciljev, ki z zakonom niso predvideni. Če se izkaže, da je upnik s predlogom za začetek postopka osebnega stečaja nad dolžnico prekoračil dopustnost takega predloga oziroma da je bil predlog vložen za doseganje drugih ciljev, ki z zakonom niso predvideni (na kar pritožnica meri z navedbami, da je upnik popolnoma pasiven pri iskanju rešitev za poplačilo dolga, zaradi česar dolžnica sklepa, da dejansko ne gre za poplačilo dolga, pač pa za pridobitev lastniškega deleža v podjetjih dolžnika, kjer zgolj eno od teh podjetij razpolaga s premoženjem preko 4,5 mio EUR), potem temu pravnega varstva po zaključku višjega sodišča ni mogoče nuditi.

Zmotno je pritožbeno stališče, da bi bil upnik legitimiran predlagati začetek stečajnega postopka nad dolžnikom kot (solidarnim) porokom šele, ko bi predhodno v izvršilnem postopku skušal dolg izterjati od glavnega dolžnika in v primeru neuspešne izvršbe predlagal stečaj zoper glavnega dolžnika, ker bi bilo to v skladu z načelom sorazmernosti. Noben zakon ne predpisuje še navedenih pogojev za izkaz procesne legitimacije upnika kot upravičenega predlagatelja začetka stečajnega postopka. Predpostavka predhodnega neuspešnega poskusa izterjave dolga od glavnega dolžnika je v primeru solidarnega poročstva pritožnika za dolg glavnega dolžnika izključena tudi po materialnem pravu, kar nenazadnje ugotavlja sam pritožnik, sklicujoč se na 1019. člen OZ. O kršitvi načela sorazmernosti posega v premoženjskopравни položaj pritožnika bi bilo mogoče govoriti le v primeru, če bi imel glavni dolжник zadosti sredstev za poplačilo upnika, pa bi se upnik najprej poslužil možnosti poplačila v predlaganem stečajnem postopku od solidarnega poroka, katerega premoženjsko stanje ne zadostuje za upnikovo celotno poplačilo. Teh relevantnih dejstev pa pritožnik ni zatrjeval in dokazoval.

VSL Sklep Cst 114/2019, 20. 3. 2019

- ♦ Iz 1. točke obrazložitve dolžnikovega predloga izhaja zloraba postopka osebnega stečaja, saj dolжник navaja, da je šel v osebni stečaj zato, da bo dokazal, kako slovenski državni uslužbenci naklepno in namerno kršijo človekove pravice ter pravni in ustavni red Republike Slovenije. Postopek osebnega stečaja temu pač ni namenjen. Namenjen je poplačilu upnikov prezadolženega dolžnika in pa tudi odpustu obveznosti poštenemu in vestnemu stečajnemu dolžniku. Iz predloga pa ne izhaja, da bi dolжник zasledoval dovoljene cilje. V postopku preizkusa terjatev ima tudi dolжник kot stranka postopka pravico prerekati prijavljene terjatve. Te možnosti dolжник v postopku ni izkoristil, prav tako se ni pritožil na sklepe o preizkusu terjatev. Kakršnihkoli nepravilnosti glede preizkusa terjatev zdaj ne more več uveljavljati, saj je sklep o preizkusu terjatev pravnomočen. Če je dolжник menil, da so obstajale kakršnekoli nezakonitosti v postopku preizkusa terjatev ali v postopku odločanja o upnikovem ugovoru proti odpustu obveznosti, bi moral take nepravilnosti, kot sam navaja: nezakonitosti, uveljavljati v pritožbenih postopkih zoper te odločitve, česar pa ni storil. V zakonu ni podlage, da bi sodišče prve stopnje na navedeni dolžnikov predlog razpisalo narok. Ob tem sploh ni jasno, kaj naj bi se razčiščevalo na tem naroku, saj dolжник zgolj pavšalno navaja nezakonitosti v delu višje pravosodne svetovalke in stečajnega upravitelja, enako velja tudi za očitke razpravljajoči sodnici. Nepravilnosti pri delu oziroma nezakonitosti se lahko razčiščujejo le v pritožbenih postopkih zoper izdane sklepe, teh možnosti pa dolжник ni uporabil. Disciplinska in kazenska odgovornost pa se ne ugotavljata v stečajnem postopku, temveč so temu namenjeni drugi postopki.

VSL sklep Cst 564/2018, 20. 11. 2018

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da predlagateljica nima pravnega interesa za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja, saj z izvedbo postopka ne bi mogla doseči drugačnega pravnega položaja od obstoječega.
VSL Sklep Cst 518/2018, 8. 11. 2018

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ♦ Če v postopku osebnega stečaja, v katerem so dolžniku odpuščene obveznosti, pri končni razdelitvi ostane denarno dobroimetje v tako majhnem znesku, da bi z njegovo razdelitvijo upnikom nastali nesorazmerni stroški, se to prenese v dobro proračuna Republike Slovenije. Znesek 1.521,60 eurov ni majhen znesek. Upravitelj ni uspel ovreči izračuna pritožnice, s katerimi izpodbija zaključek sodišča prve stopnje o tem, da bi z razdelitvijo stečajne mase upnikom nastali nesorazmerni stroški.
VSL Sklep Cst 118/2019, 20. 3. 2019

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

- ♦ Glede pritožbenih trditev o solventnosti dolžnika, je pritožbeno sodišče vezano na določbe ZFPPIPP. Že sodišče prve stopnje je na podlagi 2. točke prvega odstavka 239. člena ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP pravilno ugotovilo, da obstaja domneva iz tretjega odstavka 235. člena ZFPPIPP, da je dolžnik insolventen. V primeru neaktivnosti dolžnika se potrdi domneva insolventnosti, ki bi jo sicer pritožnik lahko izpodbijal, če bi se odzval pozivu sodišča prve stopnje, da se izjavi, česar pa ni storil, kar ima za posledico začetek stečajnega postopka, o čemer se je sodna praksa že izoblikovala.
VSL Sklep Cst 112/2019, 20. 3. 2019

3. Preizkus terjatev

- ♦ Izločitvena pravica pomeni oviro za prodajo dolžnikovega premoženja le v primeru, če je pravočasno prijavljena in je v primeru prerekanja tožba na ugotovitev izločitvene pravice vložena pred pravnomočnostjo sklepa o prodaji (peti odstavek 299. člena ZFPPIPP v zvezi s tretjim odstavkom 330. člena ZFPPIPP).
VSL sklep Cst 674/2018, 3. 1. 2019

383.a člen (vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

- ♦ Sodišče ugotavlja, da je tožena stranka pravilno pojasnila, da tožniku za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja ni dopustno dodeliti brezplačne pravne pomoči, saj to ZFPPIPP prepoveduje.
UPRS Sodba III U 84/2018-6, 24. 5. 2018

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

- ♦ V skladu z določbo 1. točke šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP mora dolžnik med postopkom osebnega stečaja upravitelju nemudoma sporočiti vsako spremembo naslova svojega prebivališča, na katerem mu je mogoče opraviti vročitev, ali kontaktnih podatkov iz drugega odstavka 383.b člena ZFPPIPP (elektronski naslov ali telefonsko številko in poštni naslov za vročanje pošilk, če je ta različen od naslova njegovega stalnega ali začasnega prebivališča).

VSL Sklep Cst 97/2019, 13. 3. 2019

- ♦ V postopku osebnega stečaja se je dolžnik dolžan odzvati na upraviteljeve pozive. Ni v situaciji, ko bi lahko sam upravitelju narekoval način vročanja upraviteljevih pisanj, zato se z zatrjevanim posredovanim predlogom upravitelju o načinu vročanja po pošti ne more razbremeniti svoje odgovornosti za neodzivanje na njegove dopise in pozive za pojasnila o prodaji stanovanja in s tem za kršitev določbe prvega odstavka 383.b člena ZFPPIPP. Zmotno je stališče pritožnika, da je svojo zakonsko obveznost izpolnil s pavšalno navedbo o poplačilu hrvaških upnikov (brata in prijateljev) iz dobljene kupnine in da na njihovo željo ne more sporočiti njihovih imen. S poplačevanjem dela svojih upnikov po lastni presoji in njihovo zaščito v smislu njihove neidentifikacije na njihovo željo mora dolžnik nositi tudi posledice svoje nekooperativnosti v predmetnem postopku, ki predstavlja kršitev po 383.b členu ZFPPIPP in s tem utemeljen razlog za ugovor proti odpustu obveznosti iz 2. točke prvega odstavka 403. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 145/2019, 3. 4. 2019

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

- ♦ V skladu z določbo 1. točke šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP mora dolžnik med postopkom osebnega stečaja upravitelju nemudoma sporočiti vsako spremembo naslova svojega prebivališča, na katerem mu je mogoče opraviti vročitev, ali kontaktnih podatkov iz drugega odstavka 383.b člena ZFPPIPP (elektronski naslov ali telefonsko številko in poštni naslov za vročanje pošilk, če je ta različen od naslova njegovega stalnega ali začasnega prebivališča).

VSL Sklep Cst 97/2019, 13. 3. 2019

- ♦ V postopku osebnega stečaja se je dolžnik dolžan odzvati na upraviteljeve pozive. Ni v situaciji, ko bi lahko sam upravitelju narekoval način vročanja upraviteljevih pisanj, zato se z zatrjevanim posredovanim predlogom upravitelju o načinu vročanja po pošti ne more razbremeniti svoje odgovornosti za neodzivanje na njegove dopise in pozive za pojasnila o prodaji stanovanja in s tem za kršitev določbe prvega odstavka 383.b člena ZFPPIPP. Zmotno je stališče pritožnika, da je svojo zakonsko obveznost izpolnil s pavšalno navedbo o poplačilu hrvaških upnikov (brata in prijateljev) iz dobljene kupnine in da na njihovo željo ne more sporočiti njihovih imen. S poplačevanjem dela svojih upnikov po lastni presoji in njihovo zaščito v smislu njihove neidentifikacije na njihovo željo mora dolžnik nositi tudi posledice svoje nekooperativnosti v predmetnem postopku, ki predstavlja kršitev po 383.b členu ZFPPIPP in s tem utemeljen razlog za ugovor proti odpustu obveznosti iz 2. točke prvega odstavka 403. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 145/2019, 3. 4. 2019

385. člen (stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

- ♦ Omejitve poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika se nanašajo na njegova ravnanja izven stečajnega postopka, pa še to le v primeru, če gre za ravnanja, ki vplivajo oziroma utegnejo vplivati na velikost stečajne mase. Dolžnik v postopku osebnega stečaja lahko torej povsem samostojno nastopa in uveljavlja svoje pravice brez posredovanja stečajnega upravitelja. Nedvomno ima dolžnik sam največ podatkov o posameznem upniku in njegovih terjatvi, in se kvečjemu upravitelj o upnikovih terjativah lahko izreka le posredno (na podlagi informacij, ki jih pridobi od drugih oseb, predvsem od stečajnega dolžnika).

VSL Sodba I Cpg 341/2018, 5. 12. 2018

- ♦ Skladno z določilom 1. točke 385. člena ZFPPIPP je stečajni dolžnik stranka glavnega postopka osebnega stečaja. Po določilu prvega odstavka 64. člena ZFPPIPP pa lahko insolventni dolžnik, kadar ima položaj stranke postopka, prereka pravočasno prijavljeno terjatev upnika. Dolžnik ne navaja, da bi vložil ugovor proti prijavi terjatve upnika S. M., iz spisa pa tudi ni razvidno, da bi to terjatev prerokal kakšen drug upnik. Zato je na podlagi sklepa o preizkus terjatve in ločitvene pravice pridobila značaj pravnomočne razsojene zadeve. Ker v pravnomočno odločitev ni mogoče posegati, se pritožbeno sodišče z vprašanjem ali bi bil dolžnik uspešen, če bi z istimi navedbami, ki jih je uveljavljal v pritožbi proti izpodbijanemu sklepu, uspel z ugovorom zoper zoper dodatni osnovni seznam preizkušenih terjatev, ni ukvarjalo.

VSL Sklep Cst 121/2019, 21. 3. 2019

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ♦ Omejitve poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika se nanašajo na njegova ravnanja izven stečajnega postopka, pa še to le v primeru, če gre za ravnanja, ki vplivajo oziroma utegnejo vplivati na velikost stečajne mase. Dolžnik v postopku osebnega stečaja lahko torej povsem samostojno nastopa in uveljavlja svoje pravice brez posredovanja stečajnega upravitelja. Nedvomno ima dolžnik sam največ podatkov o posameznem upniku in njegovih terjatvi, in se kvečjemu upravitelj o upnikovih terjativah lahko izreka le posredno (na podlagi informacij, ki jih pridobi od drugih oseb, predvsem od stečajnega dolžnika).

VSL Sodba I Cpg 341/2018, 5. 12. 2018

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ♦ Stroške prevoza na delo, ki dolžniku nastajajo tekom postopka osebnega stečaja, je treba opredeliti kot nujne stroške stečajnega postopka v smislu prvega odstavka 354. člena v zvezi z 9. točko drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP (tako tudi Cst 505/2013, Cst 424/2014, Cst 343/2015, Cst 53/2016). Zato mora dolžnik vložiti predlog za plačilo stroškov prevoza na delo iz stečajne mase, posebej za vsak mesec, ga zneskovno specificirati in tudi ustrezno obrazložiti ter izkazati, da so mu stroški prevoza na delo v zatrjevani višini res nastali.

VSL Sklep Cst 303/2018, 20. 6. 2018

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

- ♦ Znesek, ki se izterjuje, predstavlja neplačane prispevke za socialno varnost, ki imajo, ne glede na to, da se nanašajo na tožečo stranko kot samostojnega podjetnika, naravo prednostnih terjatev, za katere odpust obveznosti ne učinkuje.

UPRS Sodba III U 64/2017-9, 15. 6. 2018

391. člen (posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

- 1. Splošno**
- 2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini**

396. člen (sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

- ♦ Predlog za odpust obveznosti je pravnomočno zavrnjen, zato so pritožbene navedbe, ki se nanašajo na kršitve pravil postopka v postopku odpusta obveznosti, neupoštevne in višje sodišče nanje ne odgovarja. Ustavno sodišče ni sprejelo sklepa o zadržanju tega postopka, zato ni ovir za njegovo končanje.
VSL Sklep Cst 167/2019, 23. 4. 2019

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

- ♦ Davčni organ odpiše davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati. Davka ne odpiše kadar se je nad davčnim zavezancem končal postopek osebnega stečaja. Davek, ki v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, se odpiše le na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti. Postopek za odpust obveznosti se izvede znotraj postopka osebnega stečaja, pod pogojem, da je dolжник do izdaje sklepa o končanju postopka osebnega stečaja vložil predlog za odpust obveznosti.
UPRS Sodba II U 195/2017-13, 20. 3. 2019

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

- 1. Splošno**
- ♦ V primeru terjatve na povrnitev škode, povzročene namerno ali zaradi hude malomarnosti, odpust obveznosti za take terjatve ne učinkuje. V prvem odstavku 399. člena ZFPPIPP navedeno prenehanje obveznosti se nanaša le na tiste obveznosti plačila terjatev upnikov, na katere učinkuje odpust obveznosti. Za uresničitev namena postopka osebnega stečaja se predvideva, da dolжник ima premoženje, iz katerega bodo vsi upniki stečajnega dolžnika poplačani hkrati in v enakih deležih. Pravilni so razlogi sodišča prve stopnje, da iz kazenske evidence izbrisana obsodba ni ovira za odpust obveznosti. Vendar pri presoji obstoja ugovornih razlogov po tretjem odstavku 399. člena ZFPPIPP (ob upoštevanju ugotovitve pravnega temelja terjatev in premoženjskega položaja dolžnika) ni upoštevalo določbe drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP.
VSL Sklep Cst 129/2019, 3. 4. 2019

2. Namen odpusta obveznosti:**3. Ovire za začetek postopka odpusta**

- ♦ V takem primeru, ko dolжник zatrjuje, da so se tekom postopka spremenile okoliščine, na katere se opira pristojnost sodišča, ostane še naprej pristojno sodišče, ki je bilo za odločanje pristojno ob vložitvi predloga. Gre za institut ustalitve pristojnosti. Zaradi kasnejše pravnomočne obsodbe predhodne pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje proti gospodarstvu ne bodo izbrisane v roku iz četrtega odstavka 82. člena KZ-1. Zakonski rok za izbris obsodbe iz kazenske evidence začne teči z izvršitvijo kazni in ne z datumom pravnomočnosti obsodbe.

VSL sklep Cst 521/2018, 19. 10. 2018

- ♦ Sodišče mora ob poteku preizkusnega obdobja ugotoviti, ali obstoji ovira za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 600/2018, 28. 11. 2018

- ♦ Določba četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP nalaga sodišču, da pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti preveri, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da mora preveriti, ali je v primeru, če je bil stečajni dolжник pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence, ali če so se do poteka preizkusnega obdobja izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije.

VSL sklep Cst 516/2018, 23. 10. 2018

- ♦ Dejstvo, da dolžnica ob izdaji sklepa o začetku postopka odpusta obveznosti še ni bila obsojena za nobeno kaznivo dejanje, pri odločanju o pogojih za izdajo sklepa o odpustu obveznosti ni pomembno. V skladu z določbama četrtega in petega odstavka 407. člena ZFPPIPP je pomembno, da ne obstaja nobena ovira za odpust obveznosti do poteka preizkusnega obdobja. ZFPPIPP veže oviro za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena na stanje, ki traja v času od pravnomočne obsodbe dolžnika za kaznivo dejanje proti premoženju in gospodarstvu do izbrisa oziroma do izteka roka za izbris obsodbe iz kazenske evidence. Položaj dolžnice pri tem ni v ničemer poseben, niti ni bolj ugoden od položaja tistih dolžnikov, ki so bili obsojeni že pred začetkom postopka odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 104/2019, 6. 3. 2019

- ♦ Pri kaznivih dejanjih zoper premoženje iz devetega poglavja KZ-1 je objekt kazenskopravnega varstva premoženje. Vendar premoženje kot objekt varstva ni varovano le v tem poglavju. Varovano je tudi v drugih poglavjih, tam v povezavi z drugimi objekti kazenskopravnega varstva – pri kaznivem dejanju iz 196. člena KZ-1 v povezavi z varstvom delovnega razmerja in socialne varnosti. S stališča ovire za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP ni pomembno, ali je bila dolžnica obsojena na predobravnavnem naroku ali po izvedeni glavni obravnavi. Važno je le dejstvo, da je bila pritožnica obsojena (spoznana za krivo) za kaznivo dejanje, ki ga je višje sodišče povzelo v 5. točki obrazložitve. ZFPPIPP pri oviri iz 1. točke drugega odstavka 399. člena določa, da je ovira podana, če je izpolnjen zakonski dejanski stan pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu. Da bi morala biti dolžnica s kaznivim dejanjem hkrati okoriščena, zakon ne določa. Po ustaljeni sodni praksi je obsodba na kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu ovira za odpust obveznost. Stečajno sodišče je v postopku odpusta vezano na kazensko sodbo. Zato sodišče v postopku odpusta obveznosti ne sme upoštevati ugovorov, ki se nanašajo na dolžničino krivdo, vlogo pri storitvi kaznivega dejanja, končno pa tudi na bolezen, čeprav gre za težko bolezen.

VSL sklep Cst 64/2019, 5. 2. 2019

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ♦ Ni pomembno, kdaj je bila odločba iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP izdana, pomemben je čas, ko je prišlo do opustitve dolžne in pravilne prijave davkov, za katero je ta odločba izdana.

VSL Sklep Cst 261/2018, 29. 5. 2018

- ♦ Pogodba o preužitku je bila sklenjena v obdobju izpodbojnosti 5 let pred uvedbo postopka osebnega stečaja nad dolžnico. Pogodba je bila sklenjena z dolžničnim sinom, ki ima položaj ožje povezane osebe. Posledica pogodbe je zmanjšanje čiste vrednosti premoženja zaradi odsvojitve nepremičnin dolžnice tako, da bodo zaradi tega upniki prejeli plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če pogodba o preužitku ne bi bila sklenjena, oziroma plačila sploh ne bodo prejeli, saj je stečajna masa neznatne vrednosti. Posledično je upnik pravočasno vložil izpodbojno tožbo. Vložena izpodbojna tožba je ena izmed predpostavk domneve zlorabe pravice do odpusta obveznosti. Stečajno sodišče ne more in ne sme preverjati vsebine in utemeljenosti tožbenega zahtevka na podlagi izpodbojne tožbe, pač pa ugotavlja zgolj to, ali je bila izpodbojna tožba vložena in ali je bila vložena pravočasno. Utemeljenost izpodbojne tožbe ali pravilnost tožbenega zahtevka v ničemer ne vplivata na odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti.

VSL Sklep Cst 122/2019, 19. 3. 2019

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje ugotovilo in v razlogih sklepa navedlo vsa relevantna dejstva za uporabo domneve iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Glede na določbo o izpodbojnosti domneve pa pri tem dodaja, da je trditveno in dokazno breme o dejstvih, s katerimi se domneva izpodbija, na strani dolžnice, ki pa mu ni uspela zadostiti. Stališče pritožnice, da sama ni bila dolžna zatrjevati v svojo obrambo nobenih dejstev, s katerimi bi ovrgla zakonsko domnevo o njeni nepoštenosti in nevestnosti, je zmotno.

VSL Sklep Cst 149/2019, 17. 4. 2019

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust

2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic

3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja

- ♦ Dolжник je z ugovorom proti odpustu obveznosti, vloženim 8. 10. 2018, uveljavljal popolnoma enake okoliščine kot v ugovoru, vloženem dne 28. 6. 2018, le da je predlagal skrajšanje preizkusnega obdobja na dve leti. Možnost skrajšanja na dve leti, pa je prvostopenjsko sodišče že presojalo v sklepu z dne 24. 8. 2018. Pritrditi je sicer pritožniku, da je mogoče ugovor proti odpustu obveznosti vložiti večkrat, vendar le, če se med preizkusnim obdobjem okoliščine, ki jih je skladno s četrtem odstavkom 400. člena ZFPPIPP sodišče upoštevalo pri določitvi preizkusnega obdobja, spremenijo, novo nastale okoliščine pa bi lahko vplivale na določitev preizkusnega obdobja, če bi tedaj obstajale.

VSL Sklep Cst 657/2018, 19. 12. 2018

- ♦ Tudi višje sodišče se strinja z oceno sodišča prve stopnje, da glede na navedene okoliščine, ob upoštevanju skupnih dolgov, ni primerna določitev najkrajšega preizkusnega obdobja, ki ga sicer zakon določa v razponu.

VSL Sklep Cst 91/2019, 5. 3. 2019

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ◆ Smisel mesečnega poročanja je seznanitev upravitelja z dejanji, ki jih opravi dolžnik zato, da bi našel zaposlitev. Obveznost dolžnika pa ni le obveščanje samo po sebi, pač pa tudi iskanje zaposlitve. Pri presoji, ali gre za takšne kršitve, zaradi katerih bi bil utemeljen ugovor proti odpustu obveznosti, pa je potrebno upoštevati tudi razloge, zaradi katerih je dolžnik določeno obveznost opustil. Ker se je dolžnica z izjavo upraviteljice seznanila šele iz obrazložitve izpodbijanega sklepa, predstavljajo pritožbene trditve dolžnice, s katerimi izpodbija v tej izjavi upraviteljice zatrjevana dejstva, dopustno pritožbeno novoto. Dejstva in dokazi, ki jih je predložila dolžnica, so za odločitev relevantni, ker mora sodišče presoditi, ali je dolžnica v skladu z vsebino zaveze, ki jo je dala na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, v treh mesecih poročala upraviteljici.

VSL Sklep Cst 23/2019, 16. 1. 2019

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)**403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)**

- ◆ V postopku osebnega stečaja se je dolžnik dolžan odzvati na upraviteljeve pozive. Ni v situaciji, ko bi lahko sam upravitelju narekoval način vročanja upraviteljevih pisanj, zato se z zatrjevanim posredovanim predlogom upravitelju o načinu vročanja po pošti ne more razbremeniti svoje odgovornosti za neodzivanje na njegove dopise in pozive za pojasnila o prodaji stanovanja in s tem za kršitev določbe prvega odstavka 383.b člena ZFPPIPP. Zmotno je stališče pritožnika, da je svojo zakonsko obveznost izpolnil s pavšalno navedbo o poplačilu hrvaških upnikov (brata in prijateljev) iz dobljene kupnine in da na njihovo željo ne more sporočiti njihovih imen. S poplačevanjem dela svojih upnikov po lastni presoji in njihovo zaščito v smislu njihove neidentifikacije na njihovo željo mora dolžnik nositi tudi posledice svoje nekooperativnosti v predmetnem postopku, ki predstavlja kršitev po 383.b členu ZFPPIPP in s tem utemeljen razlog za ugovor proti odpustu obveznosti iz 2. točke prvega odstavka 403. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 145/2019, 3. 4. 2019

- ◆ Ni pomembno, kdaj je bila odločba iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP izdana, pomemben je čas, ko je prišlo do opustitve dolžne in pravilne prijave davkov, za katero je ta odločba izdana.

VSL Sklep Cst 261/2018, 29. 5. 2018

- ◆ Narok za obravnavo ugovora sodišče razpiše in izvede po postopkovnih pravilih ZPP, razen tistih, ki subsidiarno uporabo določil ZPP s pravili 405. člena ZFPPIPP izrecno izključujejo oziroma določajo drugače, prilagojeno specifični postopku osebnega stečaja. Med pravili 405. člena ZFPPIPP ni določbe o možnih drugačnih kriterijih za pooblaščenca upravitelja, kot jih določa tretji odstavek 87. člena ZFPPIPP. Upravitelj ni stranka postopka zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za vložitev ugovora pa mu v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Kot upravičenemu vlagatelju ugovora pa mu s tem v procesnem smislu daje položaj stranke (oziroma udeleženca postopka), saj z vložitvijo ugovora sproži postopek ugovora proti odpustu obveznosti, v katerem se na naroku izvede kontradiktoren postopek za ugotovitev obstoja ugovornih razlogov po postopkovnih pravilih ZPP, ker posebnih pravil razen v določilih 405. člena, ZFPPIPP nima. V tem smislu ima postopek ugovora proti odpustu obveznosti, čeprav izveden v okviru stečajnega postopka, več postopkovnih podobnosti z ZPP. Na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti lahko pride tudi do problemov ali kršitev postopkovne narave, na katere je treba opozoriti že na samem naroku. V okvir usposabljanja in zahtevanega strokovnega znanja upraviteljev pa ne sodijo poznavanje postopkovnih pravil pravnega postopka. Zato upravitelja kot pooblaščenca stranke (oziroma udeleženca) v postopku po ugovoru proti odpustu obveznosti po zahtevani strokovnosti, ni mogoče enačiti z osebo, ki ima opravljen pravniški državni izpit. Zakonodajalec je torej že v tretjem odstavku 87. člena ZPP opredelil strokovno usposobljene osebe, ki kot pooblaščenca lahko nudijo

strankam kvalitetno zastopanje in nobenega razloga ni, da bi bilo v postopku obravnave ugovora proti odpustu obveznosti, sicer v okviru stečajnega postopka, drugače. Upraviteljica na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, zastopana po upravitelju kot njenem pooblaščenca, ni bila pravilno zastopana.

VSL Sklep Cst 583/2018, 5. 12. 2018

- ◆ Pogodba o preužitku je bila sklenjena v obdobju izpodbojnosti 5 let pred uvedbo postopka osebnega stečaja nad dolžnico. Pogodba je bila sklenjena z dolžničnim sinom, ki ima položaj ožje povezane osebe. Posledica pogodbe je zmanjšanje čiste vrednosti premoženja zaradi odsvojitve nepremičnin dolžnice tako, da bodo zaradi tega upniki prejeli plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če pogodba o preužitku ne bi bila sklenjena, oziroma plačila sploh ne bodo prejeli, saj je stečajna masa neznatne vrednosti. Posledično je upnik pravočasno vložil izpodbojno tožbo. Vložena izpodbojna tožba je ena izmed predpostavk domneve zlorabe pravice do odpusta obveznosti. Stečajno sodišče ne more in ne sme preverjati vsebine in utemeljenosti tožbenega zahtevka na podlagi izpodbojne tožbe, pač pa ugotavlja zgolj to, ali je bila izpodbojna tožba vložena in ali je bila vložena pravočasno. Utemeljenost izpodbojne tožbe ali pravilnost tožbenega zahtevka v ničemer ne vplivata na odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti.

VSL Sklep Cst 122/2019, 19. 3. 2019

- ◆ Dolžnik je z ugovorom proti odpustu obveznosti, vloženim 8. 10. 2018, uveljavljal popolnoma enake okoliščine kot v ugovoru, vloženem dne 28. 6. 2018, le da je predlagal skrajšanje preizkusnega obdobja na dve leti. Možnost skrajšanja na dve leti, pa je prvostopenjsko sodišče že presojalo v sklepu z dne 24. 8. 2018. Pritrditi je sicer pritožniku, da je mogoče ugovor proti odpustu obveznosti vložiti večkrat, vendar le, če se med preizkusnim obdobjem okoliščine, ki jih je skladno s četrtem odstavkom 400. člena ZFPPIPP sodišče upoštevalo pri določitvi preizkusnega obdobja, spremenijo, novo nastale okoliščine pa bi lahko vplivale na določitev preizkusnega obdobja, če bi tedaj obstajale.

VSL Sklep Cst 657/2018, 19. 12. 2018

- ◆ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje ugotovilo in v razlogih sklepa navedlo vsa relevantna dejstva za uporabo domneve iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Glede na določbo o izpodbojnosti domneve pa pri tem dodaja, da je trditveno in dokazno breme o dejstvih, s katerimi se domneva izpodbija, na strani dolžnice, ki pa mu ni uspela zadostiti. Stališče pritožnice, da sama ni bila dolžna zatrjevati v svojo obrambo nobenih dejstev, s katerimi bi ovrgla zakonsko domnevo o njeni nepoštenosti in nevestnosti, je zmotno.

VSL Sklep Cst 149/2019, 17. 4. 2019

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

- ◆ Narok za obravnavo ugovora sodišče razpiše in izvede po postopkovnih pravilih ZPP, razen tistih, ki subsidiarno uporabo določil ZPP s pravili 405. člena ZFPPIPP izrecno izključujejo oziroma določajo drugače, prilagojeno specifični postopku osebnega stečaja. Med pravili 405. člena ZFPPIPP ni določbe o možnih drugačnih kriterijih za pooblaščenca upravitelja, kot jih določa tretji odstavek 87. člena ZFPPIPP. Upravitelj ni stranka postopka zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za vložitev ugovora pa mu v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Kot upravičenemu vlagatelju ugovora pa mu s tem v procesnem smislu daje položaj stranke (oziroma udeleženca postopka), saj z vložitvijo ugovora sproži postopek ugovora proti odpustu obveznosti, v katerem se na naroku izvede kontradiktoren postopek za ugotovitev obstoja ugovornih razlogov po postopkovnih pravilih ZPP, ker posebnih pravil razen v določilih 405. člena, ZFPPIPP nima. V tem smislu ima postopek ugovora proti odpustu obveznosti, čeprav izveden v okviru

stečajnega postopka, več postopkovnih podobnosti z ZPP. Na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti lahko pride tudi do problemov ali kršitev postopkovne narave, na katere je treba opozoriti že na samem naroku. V okvir usposabljanja in zahtevanega strokovnega znanja upraviteljev pa ne sodijo poznavanje postopkovnih pravil pravnega postopka. Zato upravitelja kot pooblaščenca stranke (oziroma udeleženca) v postopku po ugovoru proti odpustu obveznosti po zahtevani strokovnosti, ni mogoče enačiti z osebo, ki ima opravljen pravniški državni izpit. Zakonodajalec je torej že v tretjem odstavku 87. člena ZPP opredelil strokovno usposobljene osebe, ki kot pooblaščenca lahko nudijo strankam kvalitetno zastopanje in nobenega razloga ni, da bi bilo v postopku obravnave ugovora proti odpustu obveznosti, sicer v okviru stečajnega postopka, drugače. Upraviteljica na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, zastopana po upravitelju kot njenem pooblaščenca, ni bila pravilno zastopana.

VSL Sklep Cst 583/2018, 5. 12. 2018

- ♦ Pravilno je stališče sodišča prve stopnje, da vprašanje, ali obstaja terjatev do S. J., ni predhodno vprašanje za odločitev o ugovoru proti odpustu obveznosti. V obravnavani zadevi je namreč upnikova terjatev že ugotovljena s pravomočno sodno odločbo – sklepom o preizkusu terjatev.

VSL Sklep Cst 163/2019, 23. 4. 2019

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ♦ Določba četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP nalaga sodišču, da pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti preveri, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da mora preveriti, ali je v primeru, če je bil stečajni dolжник pravomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence, ali če so se do poteka preizkusnega obdobja izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije.

VSL sklep Cst 516/2018, 23. 10. 2018

- ♦ Sodišče mora ob poteku preizkusnega obdobja ugotoviti, ali obstoji ovira za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 600/2018, 28. 11. 2018

- ♦ Dejstvo, da dolžnica ob izdaji sklepa o začetku postopka odpusta obveznosti še ni bila obsojena za nobeno kaznivo dejanje, pri odločanju o pogojih za izdajo sklepa o odpustu obveznosti ni pomembno. V skladu z določbama četrtega in petega odstavka 407. člena ZFPPIPP je pomembno, da ne obstaja nobena ovira za odpust obveznosti do poteka preizkusnega obdobja. ZFPPIPP veže oviro za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena na stanje, ki traja v času od pravomočne obsodbe dolžnika za kaznivo dejanje proti premoženju in gospodarstvu do izbrisa oziroma do izteka roka za izbris obsodbe iz kazenske evidence. Položaj dolžnice pri tem ni v ničemer poseben, niti ni bolj ugoden od položaja tistih dolžnikov, ki so bili obsojeni že pred začetkom postopka odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 104/2019, 6. 3. 2019

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

- ♦ V skladu z določbo 409. člena ZFPPIPP s pravomočnostjo sklepa o odpustu obveznosti preneha upnikova pravica sodno uveljavljati plačilo terjatve, za katero po 408. členu tega zakona učinkuje odpust obveznosti, v delu, v katerem ta do pravomočnosti sklepa ni bila plačana, če ni v 410. členu tega zakona

drugače določeno. Glede na navedeno je za odločitev o tožbenem zahtevku zoper drugo toženko odločilno, ali je vtoževana terjatev, ki ni terjatev iz drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP, nastala pred začetkom postopka osebnega stečaja. Obveznost Zavoda do tožnika, za katero naj bi druga toženka odgovarjala na podlagi določb o spregledu pravne osebnosti v smislu 8. člena ZGD-1, je po tožbenih trditvah nastala v letu 2011 (torej pred začetkom postopka osebnega stečaja v letu 2015). Odgovornost družbenika za obveznosti družbe na podlagi 8. člena ZGD-1 sicer lahko oziroma praviloma nastane kasneje kot obveznost družbe. Nastane namreč šele, ko so izpolnjeni vsi pogoji za spregled pravne osebnosti. Ti pa bi bili lahko v konkretnem primeru izpolnjeni najkasneje v letu 2013, ko je bil Zavod izbrisan iz sodnega registra. Podlaga za spregled pravne osebnosti je namreč zloraba pravne osebe, do te pa lahko po naravi stvari pride le v obdobju, ko družba (še) obstaja. V zvezi z določbo drugega odstavka 49. člena ZZ, po kateri je ustanovitelj odgovoren za obveznosti zavoda, če ni z zakonom ali aktom o ustanovitvi drugače določeno, je trditveno in dokazno breme za (delno) razbremenitev odgovornosti za obveznosti zavoda na ustanovitelju in ne na tožniku. Tudi za uporabo določb o spregledu pravne osebnosti bistveno, ali je prvi toženec osebno odgovorni družbenik. Plačilo terjatve do pravne osebe, ki je bila izbrisana iz sodnega registra brez likvidacije, je namreč mogoče na podlagi spregleda pravne osebnosti zahtevati le od drugih družbenikov in ne od tistih, ki so osebno odgovorni (1. točka prvega odstavka 442. člena ZFPPIPP). Prvemu tožencu, ki je šele v ponovljenem sojenju, potem, ko je iz prve pritožbe tožnika (prvič jasno) izhajalo, da odgovornost prvega toženca gradi tudi na določbi 49. člena ZZ, navedel, da v skladu z aktom o ustanovitvi ne odgovarja za obveznosti Zavoda, ni mogoče očitati neskrbnega ravnanja oziroma mu ni mogoče pripisati krivde za to, da navedenih trditev in dokazov zanje ni ponudil že v prvem sojenju, do prvega naroka za glavno obravnavo (286. člen ZPP), pa čeprav je dolžan kot ustanovitelj Zavoda poznati določbe ZZ in je na ustanovitelju trditveno in dokazno breme za razbremenitev odgovornosti za obveznosti zavoda. Prvi toženec kot ustanovitelj ni odgovoren za obveznosti Zavoda na podlagi 49. člena ZZ, odgovoren tudi ni po določbi 8. člena ZGD-1. Spregled pravne osebnosti po 2. alineji prvega odstavka 8. člena ZGD-1 je mogoč le, če je poleg zlorabe pravne osebe podano tudi oškodovanje upnikov, zato je v konkretnem primeru odločilno, ali je imelo opisano ravnanje prvega toženca (povzročitev izbrisa Zavoda iz sodnega registra), do katerega je prišlo v letu 2013, za posledico oškodovanje upnikov Zavoda (tožnika), česar pa tožniku ni uspelo dokazati. Tudi niso dokazani pogoji za spregled pravne osebnosti po 4. alineji prvega odstavka 8. člena ZGD-1. Zavod je imel po neizpodbijanih ugotovitvah sodbe že po izvedbi Festivala Y v letu 2011 izgubo in je bil (pre)zadolžen (na to opozarja tudi sam tožnik v pritožbi), tožnik pa tudi ni zatrjeval in dokazoval, da je Zavod ob izbrisu v letu 2013 sploh še posloval. Glede na ugotovitve, da je imel Zavod v letu 2011 izgubo in je bil prezadolžen ter ob odsotnosti trditev, da je Zavod ob izbrisu sploh še posloval, povzročitve izbrisa Zavoda iz sodnega registra brez likvidacije ni mogoče šteti kot vzrok za neplačilo sporne terjatve tožniku s strani Zavoda oziroma za oškodovanje upnikov (tožnika), saj Zavod (očitno) tudi, če ne bi bil izbrisan, ne bi bil sposoben poravnati sporne obveznosti do tožnika. To, ali je Zavod v letu 2013 posloval, je bistveno, saj v kolikor bi posloval, bi to pomenilo, da obstoji vsaj teoretična možnost, da postane plačilno sposoben, ta možnost pa bi zaradi izbrisa Zavoda dokončno prenehala, vendar pa tožnik trditev v tej smeri ni podal, še manj dokazal. Dejstvo, da je prvi toženec jamčil s svojim premoženjem za obveznosti Zavoda, ne pomeni, da je bil osebno odgovorni ustanovitelj. V skladu z 49. členom ZZ je namreč odločilna vsebina ustanovitvenega akta Zavoda, iz katere pa, kot že pojasnjeno, izhaja, da ustanovitelji ne odgovarjajo za obveznosti Zavoda.

VSL Sodba in sklep II Cp 839/2018, 16. 1. 2019

- ◆ V primeru terjatve na povrnitev škode, povzročene namerno ali zaradi hude malomarnosti, odpust obveznosti za take terjatve ne učinkuje. V prvem odstavku 399. člena ZFPPIPP navedeno prenehanje obveznosti se nanaša le na tiste obveznosti plačila terjatev upnikov, na katere učinkuje odpust obveznosti. Za uresničitev namena postopka osebnega stečaja se predvideva, da dolжник ima premoženje, iz katerega bodo vsi upniki stečajnega dolžnika poplačani hkrati in v enakih deležih. Pravilni so razlogi sodišča prve stopnje, da iz kazenske evidence izbrisana obsodba ni ovira za odpust obveznosti. Vendar pri presoji obstoja ugovornih razlogov po tretjem odstavku 399. člena ZFPPIPP (ob upoštevanju ugotovitve pravnega temelja terjatev in premoženjskega položaja dolžnika) ni upoštevalo določbe drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 129/2019, 3. 4. 2019

- ◆ Znesek, ki se izterjuje, predstavlja neplačane prispevke za socialno varnost, ki imajo, ne glede na to, da se nanašajo na tožečo stranko kot samostojnega podjetnika, naravo prednostnih terjatev, za katere odpust obveznosti ne učinkuje.
UPRS Sodba III U 64/2017-9, 15. 6. 2018
- ◆ Revizija se dopusti glede vprašanja, ali ima porok pravico zahtevati od glavnega dolžnika povrnitev obveznosti, ki jo je namesto njega poravnal upniku po določbi četrtega in petega odstavka 24. člena SZ-1, če je bila obveznost dolžnika v okviru postopka osebnega stečaja predmet odpusta obveznosti.
VSRS Sklep II DoR 98/2019, 7. 3. 2019
- ◆ Tožnik od toženca zahteva povrnitev škode, povzročene s kaznivim dejanjem, za katerega je bil toženec tudi spoznan za krivega na podlagi pravnomočne sodbe.
VSRS Sklep II DoR 133/2019, 18. 4. 2019

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolžnik)

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

424. člen (uporaba 7. poglavja)

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

- ♦ Subjekt vpisa, katerega izbris iz sodnega registra brez likvidacije predlaga pritožnica, je imel pravni naslov za poslovanje na naslovu, ki je kot njegov poslovni naslov vpisan v sodni register. Iz navedenega izhaja, da ne gre za obstoj zakonske domneve iz 2. alineje 2. točke drugega odstavka 427. člena ZFPPIPP, ko subjektu vpisa predlagateljica ne bi (kdaj v preteklosti) dala dovoljenja za poslovanje na naslovu, na katerem je objekt, katerega lastnica je in posledično tudi ne gre za obstoj izbrisnega razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP. S predlogom za začetek postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije zato tudi iz tega razloga pritožnica ne more uspeti. Ni namreč relevantno, da je po trditvah pritožnice svoje dovoljenje subjektu vpisa za poslovanje v poslovnih prostorih last predlagateljice, le-ta kasneje preklicala.

VSL Sklep IV Cpg 533/2018, 18. 7. 2018

- ♦ Pravni interes je predpostavka za dovoljenost pritožbe, ki mora obstajati tako ob njeni vložitvi kot v celotnem pritožbenem postopku in ob odločanju o pritožbi. Če po vložitvi pritožbe odpade, ker za pritožnika prvotna neugodnost izpodbijanega sklepa ne more več nastopiti, je treba pritožbo zavreči, ne glede na to, da je bila prvotno dovoljena. Upravičeni predlagatelj je kot oseba, ki je lastnik objekta na naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov pravne osebe (subjekta vpisa) lahko predlagal začetek postopka izbrisa (prvi odstavek 433. člena ZFPPIPP). Predlagatelj je torej lahko uveljavljal svoje procesno upravičenje le iz izbrisnega razloga, ker je subjekt vpisa posloval na naslovu, za katerega ni imel dovoljenja lastnika objekta. Predlagatelj je svoje procesno upravičenje imel ob vložitvi predloga za začetek postopka izbrisa subjekta vpisa iz sodnega registra do trenutka, ko je registrsko sodišče s sklepom Srg 2018/27501 z dne 11. 7. 2018 pri subjektu vpisa izdalo sklep o vpisu spremembe poslovnega naslova. Predlagatelj od navedenega trenutka dalje procesnega upravičenja ne more zadržati, ne glede na dejstvo, da je subjekt vpisa res po izteku ugovornega roka spremenil svoj poslovni naslov. Predlagatelj namreč nima procesne legitimacije vplivati na začetek postopka izbrisa subjekta vpisa na podlagi drugega izbrisnega razloga, ampak mu zakon to upravičenje daje le za vložitev predloga, da domnevno obstaja izbrisni razlog po drugi alineji 2. točke drugega odstavka v zvezi z 2. točko prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 812/2018, 28. 11. 2018

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

- ♦ V kolikor sodišče na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP ne začne po uradni dolžnosti postopka za izbris subjekta iz sodnega registra brez likvidacije, o tem osebo, od katere je prejelo obvestilo, povratno le obvesti o razlogih, zakaj ne bo začelo postopka po uradni dolžnosti. Ta oseba nima statusa udeleženke postopke izbrisa, posledično nima zato praviloma niti pravice do pritožbe zoper sklep registrskega sodišča v postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije. V konkretnem primeru pa ima pravico do

pritožbe, ker jo je že registrsko sodišče obravnavalo kot udeleženko postopka - predlagateljico; zmotnost take obravnave pa je pritožnica s pritožbo tudi izrecno izpodbijala in v tem delu s pritožbo tudi uspela.

VSL Sklep IV Cpg 156/2019, 27. 3. 2019

- ♦ V postopku izbrisa, ki ga začne registrsko sodišče po uradni dolžnosti, sodišče sklep o začetku postopka izda ali pa ga ne izda. V kolikor sodišče na podlagi obvestila s sklepom ne začne postopka za izbris subjekta iz sodnega registra brez likvidacije, o tem osebo, od katere je prejela obvestilo, povratno le obvesti o razlogih, zakaj ne bo začelo postopka po uradni dolžnosti.

VSL Sklep IV Cpg 155/2019, 27. 3. 2019

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

- ♦ V postopku izbrisa, ki ga začne registrsko sodišče po uradni dolžnosti, sodišče sklep o začetku postopka izda ali pa ga ne izda. V kolikor sodišče na podlagi obvestila s sklepom ne začne postopka za izbris subjekta iz sodnega registra brez likvidacije, o tem osebo, od katere je prejela obvestilo, povratno le obvesti o razlogih, zakaj ne bo začelo postopka po uradni dolžnosti.

VSL Sklep IV Cpg 155/2019, 27. 3. 2019

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

- ♦ Kadar sodišče začne postopek izbrisa po uradni dolžnosti, zakon udeležencem postopka izbrisa ne daje pravice do pritožbe zoper sklep, s katerim sodišče postopek izbrisa ustavi. Pritožnika, ki se s pritožbo zavzemata za zavrnitev upnikova ugovora in za izbris družbe iz sodnega registra brez likvidacije, po zakonu (ZFPPIPP) nimata niti statusa udeležencev postopka izbrisa. Ker sta pritožbo zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa iz sodnega registra vložili osebi, ki po zakonu te pravice nimata, njuna pritožba zoper sklep registrskega sodišča o ustavitvi postopka izbrisa ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 11/2019, 30. 1. 2019

- ♦ V postopku izbrisa, ki ga začne registrsko sodišče po uradni dolžnosti, sodišče sklep o začetku postopka izda ali pa ga ne izda. V kolikor sodišče na podlagi obvestila s sklepom ne začne postopka za izbris subjekta iz sodnega registra brez likvidacije, o tem osebo, od katere je prejela obvestilo, povratno le obvesti o razlogih, zakaj ne bo začelo postopka po uradni dolžnosti.

VSL Sklep IV Cpg 155/2019, 27. 3. 2019

- ♦ V kolikor sodišče na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP ne začne po uradni dolžnosti postopka za izbris subjekta iz sodnega registra brez likvidacije, o tem osebo, od katere je prejelo obvestilo, povratno le obvesti o razlogih, zakaj ne bo začelo postopka po uradni dolžnosti. Ta oseba nima statusa udeleženke postopke izbrisa, posledično nima zato praviloma niti pravice do pritožbe zoper sklep registrskega sodišča v postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije. V konkretnem primeru pa ima pravico do

pritožbe, ker jo je že registrsko sodišče obravnavalo kot udeleženko postopka - predlagateljico; zmotnost take obravnave pa je pritožnica s pritožbo tudi izrecno izpodbijala in v tem delu s pritožbo tudi uspela.

VSL Sklep IV Cpg 156/2019, 27. 3. 2019

433. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Subjekt vpisa, katerega izbris iz sodnega registra brez likvidacije predlaga pritožnica, je imel pravni naslov za poslovanje na naslovu, ki je kot njegov poslovni naslov vpisan v sodni register. Iz navedenega izhaja, da ne gre za obstoj zakonske domneve iz 2. alineje 2. točke drugega odstavka 427. člena ZFPPIPP, ko subjektu vpisa predlagateljica ne bi (kdaj v preteklosti) dala dovoljenja za poslovanje na naslovu, na katerem je objekt, katerega lastnica je in posledično tudi ne gre za obstoj izbrisnega razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP. S predlogom za začetek postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije zato tudi iz tega razloga pritožnica ne more uspeti. Ni namreč relevantno, da je po trditvah pritožnice svoje dovoljenje subjektu vpisa za poslovanje v poslovnih prostorih last predlagateljice, le-ta kasneje preklicala.

VSL Sklep IV Cpg 533/2018, 18. 7. 2018

- ♦ Pravni interes je predpostavka za dovoljenost pritožbe, ki mora obstajati tako ob njeni vložitvi kot v celotnem pritožbenem postopku in ob odločanju o pritožbi. Če po vložitvi pritožbe odpade, ker za pritožnika prvotna neugodnost izpodbijanega sklepa ne more več nastopiti, je treba pritožbo zavreči, ne glede na to, da je bila prvotno dovoljena. Upravičeni predlagatelj je kot oseba, ki je lastnik objekta na naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov pravne osebe (subjekta vpisa) lahko predlagal začetek postopka izbrisa (prvi odstavek 433. člena ZFPPIPP). Predlagatelj je torej lahko uveljavljal svoje procesno upravičenje le iz izbrisnega razloga, ker je subjekt vpisa posloval na naslovu, za katerega ni imel dovoljenja lastnika objekta. Predlagatelj je svoje procesno upravičenje imel ob vložitvi predloga za začetek postopka izbrisa subjekta vpisa iz sodnega registra do trenutka, ko je registrsko sodišče s sklepom Srg 2018/27501 z dne 11. 7. 2018 pri subjektu vpisa izdalo sklep o vpisu spremembe poslovnega naslova. Predlagatelj od navedenega trenutka dalje procesnega upravičenja ne more zadržati, ne glede na dejstvo, da je subjekt vpisa res po izteku ugovornega roka spremenil svoj poslovni naslov. Predlagatelj namreč nima procesne legitimacije vplivati na začetek postopka izbrisa subjekta vpisa na podlagi drugega izbrisnega razloga, ampak mu zakon to upravičenje daje le za vložitev predloga, da domnevno obstaja izbrisni razlog po drugi alineji 2. točke drugega odstavka v zvezi z 2. točko prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 812/2018, 28. 11. 2018

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

- ♦ Kadar sodišče začne postopek izbrisa po uradni dolžnosti, zakon udeležencem postopka izbrisa ne daje pravice do pritožbe zoper sklep, s katerim sodišče postopek izbrisa ustavi. Pritožnika, ki se s pritožbo zavzemata za zavrnitev upnikova ugovora in za izbris družbe iz sodnega registra brez likvidacije, po zakonu (ZFPPIPP) nimata niti statusa udeležencev postopka izbrisa. Ker sta pritožbo zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa iz sodnega registra vložili osebi, ki po zakonu te pravice nimata, njuna pritožba zoper sklep registrskega sodišča o ustavitvi postopka izbrisa ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 11/2019, 30. 1. 2019

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

441. člen (prenehanje pravne osebe)

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

- ♦ Izbris iz sodnega registra ne vpliva na pravico upnika izbrisane pravne osebe zahtevati plačilo njegove terjatve do te pravne osebe od osebno odgovornih družbnikov. Osebno vročitev je šteti kot uvodno dejanje davčnega organa z namenom davčne izvršbe, zato pretrga tek zastaranja pravice do izterjave v postopku davčne izvršbe.

UPRS Sodba II U 131/2017-8, 20. 2. 2019

- ♦ V skladu z določbo 409. člena ZFPPIPP s pravnomočnostjo sklepa o odpustu obveznosti preneha upnikova pravica sodno uveljavljati plačilo terjatve, za katero po 408. členu tega zakona učinkuje odpust obveznosti, v delu, v katerem ta do pravnomočnosti sklepa ni bila plačana, če ni v 410. členu tega zakona drugače določeno. Glede na navedeno je za odločitev o tožbenem zahtevku zoper drugo toženko odločilno, ali je vtoževana terjatev, ki ni terjatev iz drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP, nastala pred začetkom postopka osebnega stečaja. Obveznost Zavoda do tožnika, za katero naj bi druga toženska odgovarjala na podlagi določb o spregledu pravne osebnosti v smislu 8. člena ZGD-1, je po tožbenih trditvah nastala v letu 2011 (torej pred začetkom postopka osebnega stečaja v letu 2015). Odgovornost družbenika za obveznosti družbe na podlagi 8. člena ZGD-1 sicer lahko oziroma praviloma nastane kasneje kot obveznost družbe. Nastane namreč šele, ko so izpolnjeni vsi pogoji za spregled pravne osebnosti. Ti pa bi bili lahko v konkretnem primeru izpolnjeni najkasneje v letu 2013, ko je bil Zavod izbrisan iz sodnega registra. Podlaga za spregled pravne osebnosti je namreč zloraba pravne osebe, do te pa lahko po naravi stvari pride le v obdobju, ko družba (še) obstaja. V zvezi z določbo drugega odstavka 49. člena ZZ, po kateri je ustanovitelj odgovoren za obveznosti zavoda, če ni z zakonom ali aktom o ustanovitvi drugače določeno, je trditveno in dokazno breme za (delno) razbremenitev odgovornosti za obveznosti zavoda na ustanovitelju in ne na tožniku. Tudi za uporabo določb o spregledu pravne

osebnosti bistveno, ali je prvi toženec osebno odgovorni družbenik. Plačilo terjatve do pravne osebe, ki je bila izbrisana iz sodnega registra brez likvidacije, je namreč mogoče na podlagi spregleda pravne osebnosti zahtevati le od drugih družbenikov in ne od tistih, ki so osebno odgovorni (1. točka prvega odstavka 442. člena ZFPPIPP). Prvemu tožencu, ki je šele v ponovljenem sojenju, potem, ko je iz prve pritožbe tožnika (prvič jasno) izhajalo, da odgovornost prvega toženca gradi tudi na določbi 49. člena ZZ, navedel, da v skladu z aktom o ustanovitvi ne odgovarja za obveznosti Zavoda, ni mogoče očitati neskrbnega ravnanja oziroma mu ni mogoče pripisati krivde za to, da navedenih trditev in dokazov zanje ni ponudil že v prvem sojenju, do prvega naroka za glavno obravnavo (286. člen ZPP), pa čeprav je dolžan kot ustanovitelj Zavoda poznati določbe ZZ in je na ustanovitelju trditveno in dokazno breme za razbremenitev odgovornosti za obveznosti zavoda. Prvi toženec kot ustanovitelj ni odgovoren za obveznosti Zavoda na podlagi 49. člena ZZ, odgovoren tudi ni po določbi 8. člen ZGD-1. Spregled pravne osebnosti po 2. alineji prvega odstavka 8. člena ZGD-1 je mogoč le, če je poleg zlorabe pravne osebe podano tudi oškodovanje upnikov, zato je v konkretnem primeru odločilno, ali je imelo opisano ravnanje prvega toženca (povzročitev izbrisa Zavoda iz sodnega registra), do katerega je prišlo v letu 2013, za posledico oškodovanje upnikov Zavoda (tožnika), česar pa tožniku ni uspelo dokazati. Tudi niso dokazani pogoji za spregled pravne osebnosti po 4. alineji prvega odstavka 8. člena ZGD-1. Zavod je imel po neizpodbijanih ugotovitvah sodbe že po izvedbi Festivala Y v letu 2011 izgubo in je bil (pre)zadolžen (na to opozarja tudi sam tožnik v pritožbi), tožnik pa tudi ni zatrjeval in dokazoval, da je Zavod ob izbrisu v letu 2013 sploh še posloval. Glede na ugotovitve, da je imel Zavod v letu 2011 izgubo in je bil prezadolžen ter ob odsotnosti trditev, da je Zavod ob izbrisu sploh še posloval, povzročitve izbrisa Zavoda iz sodnega registra brez likvidacije ni mogoče šteti kot vzrok za neplačilo sporne terjatve tožniku s strani Zavoda oziroma za oškodovanje upnikov (tožnika), saj Zavod (očitno) tudi, če ne bi bil izbrisan, ne bi bil sposoben poravnati sporne obveznosti do tožnika. To, ali je Zavod v letu 2013 posloval, je bistveno, saj v kolikor bi posloval, bi to pomenilo, da obstoji vsaj teoretična možnost, da postane plačilno sposoben, ta možnost pa bi zaradi izbrisa Zavoda dokončno prenehala, vendar pa tožnik trditev v tej smeri ni podal, še manj dokazal. Dejstvo, da je prvi toženec jamčil s svojim premoženjem za obveznosti Zavoda, ne pomeni, da je bil osebno odgovorni ustanovitelj. V skladu z 49. členom ZZ je namreč odločilna vsebina ustanovitvenega akta Zavoda, iz katere pa, kot že pojasnjeno, izhaja, da ustanovitelji ne odgovarjajo za obveznosti Zavoda.

VSL Sodba in sklep II Cp 839/2018, 16. 1. 2019

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

445. člen (tuja država in država članica)

446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

447. člen (osebe po državni pripadnosti)

448. člen (država, v kateri je premoženje)

449. člen (uporaba 8. poglavja)

450. člen (pristojnost domačega sodišča)

451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

459. člen (uporaba pravil o postopku)

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

- 478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)**
- 479. člen (splošno pravilo)**
- 480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)**
- 481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)**
- 482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)**
- 483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)**
- 484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)**
- 485. člen (uporaba oddelka 8.7)**
- 486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)**
- 487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)**
- 488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)**